

[1974 ஏப்ரல் 4]

(4) 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கிழக்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,00,21,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss the necessity to supply milk for the poor in the cities and major towns at a subsidised rate, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,00,21,700 under Demand No. 10—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100’.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, பால் வாங்கும் கரர்டுகள் இல்லாத பொது மக்களுக்கும் பால் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,00,21,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பால் திட்டத்திற்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அனுப்பும் பாலுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,00,21,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசு பால் பண்ணைகளில் பாலுடன் பவுடர் பாலைக் கலந்து விற்பனை செய்வதைத் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்த—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,00,21,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் பால் வழங்கு திட்டம் செயல்படவேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,00,21,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss the need to extend the Dairy Development Schemes to Hosur and Denkanikota taluks, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,00,21,700 under Demand No. 10—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100’.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss about the need to start a separate Dairy Development Corporation for North Arcot District, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,00,21,700 under Demand No. 10—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100’.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய—
அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,09,24,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,09,24,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss policy, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,09,24,000, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100’.

[1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைக் கோவில்களில் பாதுகாவலர்களாக நியமிக்கக் கூடாது என்பதுபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,09,24,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவர் அவர்களே, மயிலை கபாலிஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் கடைகள் கட்டுவதற்குக் கொடுத்த டெண்டரில் நடைபெற்ற முறைகேடுகளை எடுத்துக் கூற—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,09,24,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், குன்றத்துர் கிராமம் திருவூரகப் பெருமாள் கோயிலுக்குச் சொந்தமான புஞ்சை சர்வே நிர். 1511/1-ல் உள்ள 40 சென்டு நிலத்தில் வீடுகள் கட்டி குத்தகைக்கு விடுவதில் ஏற்பட்ட தாமதத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,09,24,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, திருமண மண்டபங்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்த நிதி ஒதுக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,09,24,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss about the necessity to reconstitute the Kanyakumari Devaswom Board in the light of the abolition of the special privileges of the princes, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,09,24,000, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100’.

1974 ஏப்ரல் 4]

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss the need to lay a ghat road to Chandra Choodeswara Temple at Hosur in Dharmapuri district, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,09,24,000, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100’.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 27—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 60,23,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU A. SWAMIDHAS: Sir, to discuss policy, I move—

‘That the allotment of Rs. 60,23,700 under Demand No. 27—Khadi—be reduced by Rs. 100’.

THIRU P. SOUNDARAPANDIYAN: Sir, to discuss policy, I move—

‘That the allotment of Rs. 60,23,700 under Demand No. 27—Khadi—be reduced by Rs. 100’.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 60,23,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 60,23,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, கதர்த்துணிகள் விற்பனையைத் தீவிரப்படுத்துதல் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 60,23,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, அம்பர் சர்க்காவில் நூல் நூற்கும் தொழிலாளர்களுக்கு கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்காமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 60,23,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, பால் வழங்குத் துறை, அறநிலையத்துறை, கதர் வாரியம் ஆகியவைகளைப்பற்றிய விவரக் கொள்கை குறிப்புகள் @ மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அச்சிட்டு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் இந்த மூன்று துறைகளிலும் கடந்த காலத்தில் செய்துள்ள பல்வேறு சாதனைகளையும் எடுத்துச்சொல்லி, எதிர் காலத்தில் செய்ய இருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றியும் அதிலே விளக்கமாக குறிப்பிட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் ஒரு சிலவற்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பால்துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு அது ஒரு துணைத் தொழிலாகவும், சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் வகையில் இருந்து வரும் தொழிலாகவும் இருப்பது பால் பண்ணைத் தொழிலாகும்.

இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் தற்போது தமிழ்நாட்டில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு, அன்றாட வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு வழி செய்வதற்கும், அதேபோல் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு சத்துணவு கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையையும் மையக் கருத்தாகக் கொண்டுதான் இன்று தமிழ்நாடு பால் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன், ஏற்கனவே இருந்து வருகிற பால் வளத்துறை ஆகியவற்றின் மூலம் ஏராளமான காரியங்களை நாம் செய்து வருகிறோம்.

குறிப்பாக, பால் பெருக வேண்டுமென்று சொன்னால், நல்ல கால்நடைகள் இருக்கவேண்டும். வெளிநாடுகளோடு தொடர்பு கொண்டு இந்திய அரசாங்கத்தின் வாயிலாக, பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கிறோம்.

@ மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சரவர்களின் உரை இணைப்பு II ஆக 275 to 279 பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

சேன்ற ஆண்டு வெளிநாடுகளிலிருந்து கால்நடைகளை இறக்குமதி செய்து இனப்பெருக்கம் செய்து இருக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் சுமார் 70 லட்சம் ரூபாய் செலவில் இந்தியா-நியூசிலாண்டு ஆகிய இரண்டு நாடுகளின் ஒப்பந்தத்தின்கீழ் ஜெர்சி பண்ணை ஒன்றைக் கொடைக்கானலில் அமைக்கும் ஏற்பாடுகளை மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டும், நியூசிலாண்டு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். சீப் மினிஸ்டர் காதை ஆதி கடிக்கிறார். ஜாக்கிரதை. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: இப்படிப்பட்ட திட்டம் அமுலுக்கு வருமானால் நிச்சயமாகத் தரமான கால்நடைகள் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும். அதன் மூலம் அதிகமான பாலும் உற்பத்தியாகும். பாலுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் வகையிலும் இருக்கும். அதிகமான பால் உற்பத்தி செய்யும் வகையில் வருகிற 5 ஆண்டு காலத்தில் பல திட்டங்களைச் செய்து இருக்கிறோம். குறிப்பாக சுமார் 2 கோடி செலவில் ஈரோட்டில் குழந்தை பால் பவுடர் தொழிற்சாலை ஒன்று விரைவில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை பால்வள வாரியத்தின் மூலம் கேட்டு இருக்கிறோம்.

அதேபோல் மதுரையில் இப்போது தினசரி 1 லட்சம் லிட்டர் பால் பவுடர் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இயந்திரங்கள் நிர்மானித்து வருகிறோம். இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் இந்த தொழிற்சாலையில் உற்பத்தித் தொடங்கும்.

கடந்த 4-5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தினசரி 50,000 லிட்டர் தான் சென்னை நகர மக்களுக்கு விநியோகம் செய்து வந்தோம். இன்று நாள் ஒன்றுக்கு 1¼ லட்சம் லிட்டர் விநியோகம் செய்கிறோம். சேகரிப்புத் திறனையும் அதிகரித்து இருக்கிறோம். இப்படி பல்வேறு வகைகளிலும் நாம் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் பால் உற்பத்தி அதிகம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற அளவில் சேன்ற ஆண்டு 16-7-1973 முதல் பால் தரும் சொந்தக்காரர்களுக்கு உதவித் தொகை அளித்து வந்தததை ஒரு லிட்டருக்கு 10 காசிலிருந்து 15 காசு

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

வரை அதிகப்படுத்தினோம். இருந்தாலும் விலையேறி இருக்கிறது, கால்நடை மாட்டுத் தீவனம் விலையேறி இருப்பதால் இன்று உற்பத்தியாகிற விலை கட்டுப் படியாகவில்லை என்று கேட்ட காரணத்தால், அவர்களுக்கு நேற்று முன்தினத் திலிருந்து 10 பைசா விலை உயர்த்தி தமிழ்நாடு முழுவதும் தரப்பட்டிருக்கிறது. வாங்குகிற விலை தான் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறதே தவிர பொதுமக்களுக்கு வழவகும் விலையை ஏற்றவில்லை. கடந்த காலத்தில் இருந்து வந்த விலையிலேயே தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அதோடு பால் வள வாரியத்தின் சார்பில் மாதவரத்தில் தயாராகிற சுவை யூட்டிய பால், பால்கோவா இப்போது தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. நம்முடைய நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் அதன் தன்மையை அறிந்து இருக்கிறார்கள். இன்று நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் லாபியில் வழங்கச் சொல்லி இருக்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியையும் பெற்று இருக்கிறேன். இந்தச் சுவையை நீங்கள் அறிந்து ..

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களை நம்முடைய அரசாங்க பால் நிறுவனத்திலே தயாரிக்கப்படுகின்ற அருமையான பால்கோவாவையும், சுவையூட்டிய பாலையும் எங்களுக்கு அளிப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இன்று அறக்கட்டளை மானியமும் நடைபெறுகிறது. அங்கே செய்யப்படுகின்ற சுண்டல், பொங்கல் ஆகியவற்றையும் சேர்த்துக் கொடுத்தால் சுவை அருமையாக இருக்கும்.

திரு. கோவை செழியன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்னதற்கு நன்றி. இது தொடர்ந்து தினந்தோறும் கொடுக்கப்படுமா? அல்லது இன்று மட்டும் தான்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார் இப்படி பால்கோவா கொடுத்து அவருடைய டிமாண்டை இனிமையாக்கி நிறைவேற்றி விடலாம் என்று பார்க்கிறார்களா?

It will amount to bribing M.L.As.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, அம்மையார் வேண்டுமானால் சாப்பிடாமல் கொஞ்சம் காரமாகப் பேசலாம்.

கோவில் பிரசாதம் வழங்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். இதிலே கலந்து கொண்டு நல்ல முறையில் பேசுவார்களுக்கு ஆண்டவன் அருளே கிடைக்கும் போது பிரசாதம் தேவையில்லை.

1974 ஏப்ரல் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆண்டன் அருள் ஏதோ பாக்கெட்டில் வைத்துக்கொண்டு பேசுவது மாதிரி சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அறநிலையத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த ஆண்டு செய்திருக்கும் சாதனைகளைக் குறிப்பிட்டு, இந்த ஆண்டு மேற்கொண்டு செய்ய இருக்கிற காரியங்களைப் பற்றியும் சொல்லி இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டில் அறநிலையத்துறையின் சார்பில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அறநிலையங்கள் ஏராளமாக இருந்தாலும் 1974-ம் ஆண்டு வரை 15,068 அறநிலையங்களை அறநிலைய ஆட்சித்துறையின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். வருகிற ஆண்டு சுமார் 26,000 புதிய அறநிலையங்களை இந்தத் துறையின் கீழ் கொண்டுவர இருக்கிறோம்.

அதேபோல் கோவில் திருப்பணி எடுத்துக்கொண்டாலும் 1967 முதல் 1973-ம் ஆண்டு வரை 6 ஆண்டுகாலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற சுமார் 3,095 கோவில்களுக்கு திருப்பணி முடிந்தும், நடைபெற்றும் வருகின்றன. 1974-75-ம் ஆண்டில் 1,500 கோவில்களில் திருப்பணி செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு இருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 10-30)

அதேபோல திருப்பணி என்று சொல்லி அரசாங்கத்தினுடைய நிதி உதவி 1967-ல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3 லட்சம் கொடுத்தோம். அதே திருப்பணிக்கான உதவி சென்ற ஆண்டு ரூ. 6 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு 1974-75-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 15 லட்சம் அரசாங்கத்தினுடைய நிதி உதவி திருக் கோவில்களினுடைய திருப்பணிக்காக அரசாங்கம் கொடுக்க இருக்கிறோம்.

அதேபோல புதியதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கோவில்கள் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தின்கீழ் வராமல் தனியாருடைய உடைமையில் இருக்கக்கூடிய கோவில்கள் 41,306 கோவில்களை இதுவரையில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் சில பகுதிகளில் கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களுடைய வேலையைத் தொடர்ந்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். 41,306 கோவில்களில் இந்தத் துறையினுடைய ஆளுகைக்குள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற கோவில்கள் 10,914 கோவில்கள். வருகிற ஆண்டில் இதனை 26,000 கோவில்களாக நாம் கொண்டுவர இருக்கிறோம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டும் அதற்கு முந்தைய ஆண்டும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட 10,914 கோவில்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகளுக்குச் சேர்ந்த 44,218½ ஏக்கர் நிலங்களையும் இந்தக் கோவில்களோடு சேர்த்து இந்தத் துறைக்காக நாம் எடுத்திருக்கிறோம். புதியதாக சேர்க்கப்பட்ட கோவில்களுக்கும், ஏற்கனவே இருந்த கோவில்களுக்கும் உட்படாமல் தனிப்பட்டவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டு வந்த நிலத்தைச் சேர்த்து அந்த அளவுக்கு நாம் எடுத்திருக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் எடுக்கப்படவேண்டிய நிலத்தின் அளவு சுமார் 1½ லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கும் என்று துறை அதிகாரிகள் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் போர்டு நிர்வாகிகளாக இதுவரையில் தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தின் சார்பில் இரண்டு உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். திருவாங்கூர் மகாராஜாவினால் ஒரு உறுப்பினர் நியமிக்கப்படுகிறார். இப்படி மூன்று பேர் கொண்ட தேவஸ்வம் போர்டு இயங்கி வந்தது.

இந்த தேவஸ்வம் போர்டின் நிர்வாகம், சட்ட திட்டங்கள் சரியானபடி இல்லாத காரணத்தினால் நிர்வாகம் மோசமான நிலையில் வைத்திருந்தார்கள். தமிழ்நாட்டில் பிற மாவட்டங்களில் இருப்பதுபோல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு இந்த அற நிலையத் துறையினுடைய சட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டு முடிவெடுக்கப்பட்டது. மத்திய அரசிடம் கடந்த 1½ ஆண்டுகளாக கேட்டதற்குப் பிறகு போன வாரத்தில் அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரிலேயே இந்த அற நிலையத் துறையினுடைய சட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் விரிவுபடுத்துவதற்கு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல கோவில்களில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் சுமார் 50,000 பேர்களுக்கு சென்ற ஆண்டு அவர்களுக்கான சம்பளத்தையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்து அறிவித்து, ஆண்டு தோறும் ரூ. 60 லட்சத்திற்கு மேலாக அதிகப்படி செலவானாலும், ஊழியர்களின் நன்மையைக் கருதி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற திட்டமிட்டோம்.

அப்படிப்பட்ட ஊழியர்கள் மற்றொரு கோரிக்கையையும் விடுத்தார்கள். லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரும் கோவில்களுக்கும் மட்டும் வருங்கால வைப்பு நிதி தற்பொழுது இருக்கிறது. அதை ரூ. 10,000-க்கு வருமானம்

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

வருகின்ற கோவில்களுக்கும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு ரூ. 10,000 வருமானம் வரக்கூடிய கோவில் களில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கும் வருங்கால வைப்பு நிதி இந்தத் துறையினால் அளிக்கப்படும் என்ற மகிழ்ச்சி அளிக்கும் செய்தியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இத்தனை அறிவிப்புக்கும், இத்தனை திட்டங்களுக்கும் மேலாக தமிழ் நாட்டிலே ஜாதி அடியோடு ஒழிக்கப்பட வேண்டுமானால் தமிழ் நாடு கோவில் களில் எந்த ஜாதியைச் சேர்த்தவர்களாக இருந்தாலும் அர்ச்சகர்களாக அவர்கள் செல்லவேண்டும். அத்தகைய தகுதி சட்டபூர்வமாக அவர்களுக்கு ஏற்படவேண்டும் என்ற நம்முடைய அடிப்படைக் கொள்கையை பல முறை சட்ட மன்றத்தில் பேசி தீர்மானம் போடுவதாக எதிர்காலத்தில் இருந்தாலும், அதற்கான சட்டம் இயற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி, இன்றைக்கு நீதி மன்றத்தில் அது முடக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அத்தகைய சட்டம் நம்முடைய தமிழகத்தில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால் அரசியல் நிர்ணய சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டு மக்கள் அத்தகைய கோரிக்கையை கிளப்பிக்கொண்டிருக்கும் காட்சியை நாம் நாட்டில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அத்தகைய சட்டம் திருத்தப்படுவதற்கு நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் கூட எதிர்காலத்தில் ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே இருக்கிற அனைத்துக் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பால் நாம் போட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பினால் நிச்சயம் அதற்குப் பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அதற்கும் எதிர்காலத்தில் உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கதர் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கிராமத்தில் இருக்கிற சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு, லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு இயக்கமாகும். 1966-67-ல் 7½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருந்த கதர் உற்பத்தி இந்த ஆண்டு 11 கோடியாக நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதேபோல விற்பனையைப் பொறுத்தவரையில் 1967-ம் ஆண்டில் 9 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, இந்த ஆண்டு 12 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது.

அதேபோல ஒட்டு மொத்தமாக சுமார் 2½ லட்சம் பேர்களுக்கு இந்த வாரியத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்பு தந்திருக்கிறோம். 398 துறையினுடைய அலுவலகங்கள், 2,430 கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தமிழ் நாடு கதர் கிராமத்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

துறையின் சார்பில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. வெளி நாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் தூத்துக்குடியிலிருந்து பனம்தும்பு (ஃபைபர்) தொழிற்சாலை ஏற்றுமதியின் மூலம் சுமார் 9 லட்சம் வருமானம் வரக்கூடிய பனம்தும்புகள் வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம்.

இந்த அளவுக்கு பல்வேறு திட்டங்களை கொள்கை குறிப்பிலே நான் கொடுத்திருக்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிற வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற வகையிலே கதர் கிராமத் தொழில்கள் பங்கு கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி 1974-75-ம் ஆண்டிலிருந்து 5 ஆண்டுகளுக்கு ரூ. 34.65 கோடி முதலீட்டில் ஒரு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் கதர் கிராமத் தொழில் துறையில் தீட்டப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, அரசாங்கத்தினிடம் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

கதர் கிராமத் தொழில் துறை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற 17 கிராமத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற சுமார் 3 3/4 லட்சம் கைவினைஞர்கள் இதன் மூலம் பயன் அடைகிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டுறவு நிர்வாகத்தில் ஏற்படுத்திய கூட்டுறவு அமைப்புகளில் கைவினைஞர்கள் உறுப்பினர்களாக ஆக்கப்பட்டு, கைவினைஞர் ஒவ்வொருவருக்கும் அந்தக் கூட்டுறவு நிறுவனத்தில் ரூ. 12½ கொடுத்து உறுப்பினர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள்.

காதி கமிஷனலிருந்து ரூ. 87½ அவர்கள் பங்கு கொள்வதற்கு உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து நாம் ரூ. 100 கொடுக்கிறோம். ஒட்டுமொத்தமாக ரூ. 200 பங்குத் தொகையாக வைத்து தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 2,000-க்கு மேற்படாத அளவுக்கு அவர்கள் தொழில்கள் துவக்குவதற்கு கடன் உதவி பெற்று, அவர்களுடைய தொழிலை மேம்பாடு அடையச் செய்வதற்கு திட்டங்கள் இந்த ஆண்டிலிருந்து தொடங்கியிருக்கிறோம்.

ஏற்கனவே மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் இந்தத் திட்டம் தொடங்கி வெற்றிகரமாக செயல்பட்டிருப்பதால், அந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லாவற்றிலும் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று இருந்தாலும் சில மாவட்டங்களில் முன் மாதிரியாக ஆரம்பிப்பதற்கு கதர் வாரியம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பல்வேறு திட்டங்களை இந்த நாட்டில் செயல்படுத்துவதற்கு நல்ல குறிப்புகளை இங்கே தந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் இங்கே வழங்கி, எதிர் காலத்தில் இந்தத் துறைகள் இன்னும் சிறப்பான முறையில் செயல்படுவதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யங்களின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே பால் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய குறிப்புகளிலே நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சத்துணவு மக்களுக்கு இருந்த தால் தான் சத்தான கருத்துக்களைக் கொள்ளவும் வாழ்க்கையிலே அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய வேலைகளை செம்மையாக நிறைவேற்றுவதற்கும் உதவி கரமாக இருக்கும் என்ற வகையில் பால் உற்பத்தித் திட்டத்தை இந்தத் துறை செம்மையாக செயல்படுத்திவர திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது என்பதை இந்தக் குறிப்பிலே நாம் அறிகிறோம்.

ஆனால், அதே நேரத்தில் ஒரு ஏமாற்றமும் நமக்கு ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பைப் பார்த்தால், அனைத்து இந்திய பால் தேவையிலே நமக்குச் சரியான உடைவுக்கு சராசரி தேவை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது 300 கிராம் பால் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அகில இந்திய அளவில் பார்க்கும்பொழுது 130 கிராம் தான் சராசரி ஒரு ஆளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் இந்த நாட்டில் பால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பதை குறிப்பிட்டுவிட்டு, தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அகில இந்திய சராசரி அளவைவிட பாதிக்கும் குறைவாக 63 கிராம் தான் கிடைக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இது சராசரி கணக்குத் தான். தமிழ் நாட்டில் பால் குடிக்கக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்து மொத்த ஜனத்தொகையை எடுத்து வகுத்துப்பார்த்தால் 63 கிராம் என்று வருகிறதே தவிர, தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் இன்றைக்கு பால் கிடைக்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயம் இல்லை.)

நகரங்களில் இருப்பவர்களும், பெரும் ஊர்களில் இருப்பவர்களும் பால் குடிக்கக் கூடிய வசதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாடு பூரானிலும் பார்த்தால் யார் பால் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ, மாடுகளை வைத்து வளர்த்து, பால்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

கறந்து, பால் உற்பத்தி செய்கின்றார்களோ அவர்கள், அப்படி பால் உற்பத்தி செய்பவர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பாலை குடிக்காமல், பாலை விட்டுத் தான் மற்ற உணவு வகைகளை உண்டு வாழக்கூடிய ஏழ்மையிலே இருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாலை நம்முடைய மக்களுக்கு கொடுக்க முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்று நினைக்கும்போது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. என்ன செய்வது? உண்ண உணவில்லை; பாலுக்கு எங்கே போவது என்று சொல்லி நம்மை நாமே திருப்திபடுத்திக்கொள்கிறோம்.

பால் என்பது மனிதனுடைய பாலுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிப்பதாகும். ஆண்பால், பெண்பால் என்று சொல்கின்ற இந்த பால்களுக்கே அந்தப் பால்தான் அடிப்படையாக அமைந்து இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம்; எடுத்துச் சொல்கிறோம். அந்தப் பால் இல்லாவிட்டால் நாம் எல்லாம் பாலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாகத்தான் இருப்போம். ஆகவே, பாலுக்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்; பாலை உற்பத்தி செய்வதில் அதிக அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்பைப் பார்த்தால் ஒருசில மாவட்டங்களில்தான் பால் உற்பத்திக்கானத் திட்டங்களை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும்—எந்தெந்த இடங்களிலே பால் உற்பத்தி செய்ய, மாட்டுப்பண்ணைகளை வைக்க முடியும் என்று ஆராய்ச்சி செய்து, தீவிர நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம்முடைய மதிப்பீட்டுக் குழு வடாற்காடு மாவட்டத்திலே பால் உற்பத்தித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று பரிந்துரைத்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற ஏலகிரி மலை மிக உயரமானது—4,000 அடி உயரம் உள்ளது. அங்கே ஜெர்வி போன்ற நல்ல இன மாடுகளை வைத்து, பால்பண்ணை அமைத்து, பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று இதுவரையில் தெரியவில்லை. அதைப்போலவே ஜவ்வாது மலையிலே பால் பண்ணை வைப்பதற்கான வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன என்பதை மிகத் தெளிவாக மதிப்பீட்டுக் குழு தெரிவித்திருக்கிறது. மதிப்பீட்டுக் குழு பரிவுரை செய்து மூன்று ஆண்டுகளாகியும் அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

இந்த குறிப்பில்கூட சொல்லவில்லை என்பது வருத்தத்தை அளிக்கிறது. அந்த பரிந்துரைகளின்படி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்தப் பகுதிகளை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மாட்டுப் பண்ணைகளை வைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்; பால் உற்பத்தித் திட்டத்தை வடாற்காடு மாவட்டத்தில் முனைப்பாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பால் துறையிலே இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்லமுறையில் நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி அவை நடைபெறவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்ற இப்படிப்பட்ட அமைப்புகளில் தலைவர்களாகவும் உறுப்பினர்களாகவும் இருக்கின்றவர்கள் அந்த அமைப்பிலிருந்து கடன்களை வாங்கக்கூடாது என்று பொதுவாக நாம் விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறோம்.

ஆனால் யார் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்களோ, யார் தலைவராக இருக்கிறார்களோ அவர்களே பாலை யூனியனிலிருந்து கடனாகப் பெற்று, பணத்தை திருப்பிக் கட்டாமல் 'டிபால்ட்டர்களாக' இருக்கிறார்கள். கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை திரும்பக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அவர்கள் தொடர்ந்து அந்தப் பதவிகளில் தொடர்ந்து நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் எவ்வளவு தூரம் இந்தத் துறை இயங்கமுடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய சக சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்களுடைய தொகுதியாகிய வந்தவாசியில் ஒரு பால் கூட்டுறவு யூனியன் இருக்கிறது. அந்த யூனியனில் இருக்கிற தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அதிலிருந்து பாலை கடனாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கானப் பணத்தைக் கட்டாமல் அவர்கள் டிபால்ட்டர்கள் என்று ரிக்கார்டு ஆகியிருக்கிறது.

வகாப் அவர்கள் அதைப்பற்றி வடாற்காடு மாவட்டத்திலே வேலூரில் இருக்கிற துணைப்பதிவாளர் அவர்களிடம் முறையிடு செய்தார்கள். நீங்கள் 100 ரூபாய் கட்டி, அதற்கான விண்ணப்பத்தைத் தந்தால்தான் விளக்கம் தரப்படும்; சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் பணம் கட்டாமல் விளக்கம் தரமாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் சொன்ன முறையீட்டை கவனித்து ஆவன செய்கிறேன் என்று அந்த அதிகாரி சொல்லியிருக்கலாம்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

அதிகாரி என்றால் அதிகக் காரியங்களைச் செய்யக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற அதிகாரிகள் அதிக காரியங்களைக் கெடுக்கக்கூடிய அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். அதிகமான காரியங்களை சாதிக்கக்கூடியவர்களாக இல்லாமல் கெடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் இந்தப் போக்கை மாற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் அவர்களை மாற்றுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காதியைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காதி என்று சொன்னால் இன்றைக்கு எதையோ நினைக்கிறார்கள். கதர்த் துணியை உற்பத்தி செய்வது மட்டுமல்ல அதன் நோக்கம். காந்தியடிகள் 'கிராம உத்தியோக பவன்' என்று இருந்த கதர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள்.

நம்முடைய நாடு அரசியல் சுதந்திரம் பெற்றால் போதாது, பொருளாதார சுதந்திரமும் பெறவேண்டும். அதற்கு கிராமங்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்ற முறையிலே இந்தத் திட்டத்தை காந்தியடிகள் கொண்டு வந்தார்கள். தன்னுடைய தேவைகளுக்கு மற்றவர்களை எதிர்பார்க்கக்கூடாது; உணவு, உடை, இதரப் பொருட்கள் எதுவானாலும் நம்முடைய தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும்; சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவில் பொருளாதார சுதந்திரத்தை நான் அடையவேண்டும்.

நம்முடைய நாடு கிராமங்கள் நிறைந்த ஒரு நாடு; கிராமங்கள் வாழ்ந்தால் தான் இந்திய நாடு வாழும்; கிராமங்கள் சுய தேவை பெற்றால்தான் மக்கள் மக்கள் சந்தோஷமாக வாழ்வார்கள் என்ற கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதற்கானத் திட்டங்களை வகுத்தார்கள். அதற்காக சர்வோதய இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள்.

அது இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்களிடம் பரவி இருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு நாட்டிலே நடைமுறை எப்படி இருக்கிறது? ஜாதிகள் இல்லை; இரண்டே இரண்டு ஜாதிகள்தான் என்று பாரதியார் சொன்னார். ஆண்பால், பெண்பால் என்ற இரண்டே ஜாதிகள்தான் சமுதாயத்தில் இருக்கிறது என்பது கற்பனையாகிவிட்டது.

இன்றைக்கு ஏழை பணக்காரன், தொழிலாளி முதலாளி, உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன், சுரண்டிபவன் சுரண்டப்படுபவன் என்றெல்லாம் ஜாதிகள் இருக்கின்றன. எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் பணக்காரர்கள் எல்லாம் ஒன்றாக

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சேர்ந்துவிடுகிறார்கள்; எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் சுரண்டல்காரர்கள் எல்லாம் ஒன்றாக சேர்ந்து விடுகிறார்கள். எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் இந்த நிலைதான் நீடிக்கிறது.

இந்த முறைகளை, இந்த ஜாதிகளை இந்த நாட்டிலிருந்து வேரறுத்து அகற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் நம்முடைய தேசப்பிதா, மகாத்மா காந்தியடிகள் சர்வோதய இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறோம்?

கதர் துணியை உடுத்திக்கொண்டால் காந்தியடிகளின் தத்துவம் ஈடேறி விட்டதாக கருதுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற சுரண்டல்காரர்கள், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பித்தலாட்டக்காரர்கள், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற சுயநலவாதிகள் இவர்களை ஒழிப்பதற்கு என்ன திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தங்களுக்குத் தேவையான துணிகளை உற்பத்திச் செய்துகொள்வதற்கு மட்டுமல்லாமல் கிராம மக்களின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கும் கதர் துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு இந்த கதர் துறை அப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதே திட்டம் தான் இன்றைக்கு இருக்கிற கைத்தறித் துறையும். அதே நோக்கத் தோடுதான் இந்தத் துறையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இரண்டும் தனித்தனித் துறையாக இருக்க வேண்டுமா என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த இரண்டு துறைகளின் நோக்கத்தை உணர்ந்து, இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, ஏதாவது ஒரு செயல்முறையை வகுக்க முடியுமா என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். கதர் இயக்கத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம்.

ஆனால் அதேநேரத்தில் கைத்தறியாளர்களின் நிலைமை என்ன? கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற லட்சக்கணக்கான மக்கள் இன்றைக்கு திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதிய அளவில் நூல் கிடைக்கவில்லை; தறி கிடைக்கவில்லை; பணவசதி கிடைக்கவில்லை. போதிய கூலியும் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அன்றாட அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையை முன்னேற்ற நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்? எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்தாலும் அவர்கள் துயர் தீரவில்லை. ஆகவே, இந்த மானியத்திலே ஒதுக்கிக்கொடுக்கின்ற பணத்தைக்கூட அதோடு

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

இணைத்து, இரண்டு துறைகளையும் ஒன்றாக இணைத்து, கதர்-கைத்தறி தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற எல்லோருக்கும் உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும். அதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு காலத்திலே காந்தியடிகள் கதர் தொழிலை ஆரம்பித்த நோக்கத்தை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இந்த நாடு சுதந்திர நாடாக இல்லாமல் இருந்த போது, நம்முடைய மக்கள் தாமே தொழில் செய்து, சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக காந்தியடிகள் இந்த சர்வோதய இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்காகத்தான் கைத்தறி துறையும் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். ஆகவே, கைத்தறித் துறை, கதர் துறை இரண்டையும் ஒன்றாக இணைப்பதே பொருத்தமுடையது என்ற என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கதர் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக 'கிராம உத்தியோக பவன்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிராம உத்தியோகம் என்பதை மனதிலே வைத்து இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குப் போக வேண்டும். கிராமங்களிலேதான் வேலை நடக்கிறது. அதிகாரிகள் இருந்து கண்காணிப்பது வேறு எங்கோ இருந்து, சென்னையிலும், திருநெல்வேலியிலும் உட்கார்ந்து கொண்டு கண்காணித்தால் போதாது. பரவலாக இத்தொழில் நடைபெறும் கிராமங்களுக்குச் சென்று, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்து, எனது வாணியம்பாடி தொகுதியில் உள்ள முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்களுக்கும், இந்து பெருங்குடி மக்களுக்கும் நான் தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர். இந்த பெருங்குடி மக்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இங்கே வா முடியாது—அவர்களது பிரதிநிதி என்ற முறையில் அவர்களது சில கோரிக்கைகளை நான் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பல கோயில்கள் பாலாற்றின் கரையில் இருக்கின்றன. காவேரிக் கரையிலுள்ள 65 கோவில்களைப் பற்றியே பேசுகின்றோம். ஆனால் நமது நாகரீகத்திற்கே மூலக் காரணமாக—பாலாற்றங்கரை நாகரிகத்தின் சின்னமாக—இன்றைக்கு பாலாற்றங்கரையில் எழில் குறைந்திருக்கிற கோயில்களை யெல்லாம் யாரும் சிந்தித்துப் பார்ப்பது இல்லை. காஞ்சீபுரம் ஏகாம்பரேசுவரர் கோவிலைப் பார்த்தால் இன்றைக்கு அழகு இழந்த நிலையில் அதன் கோபுரம் இருப்பதைக் காணலாம். காஞ்சீபுரம்

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

எவ்வளவு பெரிய சிறப்பு மிக்க இடம். நமது சுப்பிரமணியம் சொல்வார்கள். பாரதி போன்ற பெரிய கவிகள் எல்லாம் புஷ்பேஷு-ஜாதி-புருஷேஷு விஷ்ணு—நாரீஷு ரம்பா-நகரேஷு காஞ்சி என்றெல்லாம் சொல்வார்கள்.

தமிழகத்தின் நாகரிகத்திற்கே அடிப்படையாக இருந்தது காஞ்சி—தமிழ் நாட்டின் முதல் நாகரிகம்—பாலாற்று நாகரிகம்தான். கர்னாடக மாநிலத்தில் இருந்து வருகிற பாலாறு நமது மாநிலத்தில் நுழைவாயிலில்—பழைய வாணியம்பாடி தேவஸ்தானத்தில் சிறப்பான கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமாள் பெயர் அதிதிஸ்வரன்—அதிதியாக—விருந்தினராக எழுந்தருளிய ஆண்டவன்—அந்த இடத்தில் எழில் கொஞ்சும் அழகைப் பார்த்து அங்கேயே தங்கிவிட்டார் என்பர்—அவ்வளவு பழமையான தலம். அதன் கோபுரத்தை இன்றைக்குப் பார்த்தால் மிகவும் சிதிலமாக இருக்கிறது. அந்தக் கோபுரத் திருப்பணியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது அங்குள்ள இந்து பெருங்குடி மக்களது கோரிக்கையாகும்.

அறநிலையத்துறை ஆணையர் பழைய வாணியம்பாடிக்கு வருகை தந்தார்கள். அதற்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிதிஸ்வரன் கோயில் கோபுரத் திருப்பணியை எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பகுதி மக்களும் ஒரு பங்கினை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் ஏழை விவசாயிகள்—அது அவர்களால் முடியாது. அந்தப் பங்கினை நான் தான் தர வேண்டும் என்று என்னிடம் கேட்கிறார்கள். அவ்வளவு தொகை கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் நான் இல்லை. ஆகவே, அறநிலையத்துறையே முழுப் பணத்தையும் ஒதுக்கி அந்த ஆலய கோபுரத்தைச் செப்பனிட்டுத் தர வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெல்லிவாசல் என்ற இடத்தில் பகவதி அம்மன் ஆலயத்திற்கு 42 ஆயிரம் மானியம் அளித்திருப்பதை நான் வரவேற்று நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆலங்காயம் என்ற இடத்தில் மாரியம்மன் கோயில் இருக்கிறது. அதற்கு எதிரே ஒரு மைதானம் இருக்கிறது—சாட்டு மைதானம் என்று பெயர். இன்றைக்கு அந்த மைதானத்தை பலர் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அதன் காரணமாக திருவிழா நடைபெறவில்லை. திருவிழா நடைபெற முடியாத காரணத்தினால்தான் அந்தப் பகுதியில் மழை இல்லை—மக்களுக்குப் பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பது

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

என் தொகுதி இந்து வாக்காளர் பெருங்குடி மக்களது கருத்து. உடனடியாக, அந்த ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கோவிலில் திருவிழா நடைபெற வழி செய்ய வேண்டும்.

அன்றைக்கு வருவாய்த்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ப. உ. ச. விடம் அதுபற்றித் தெரிவித்ததற்கு ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அந்த வருவாய்த்துறை பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற அமைச்சர் அந்த மாரியம்மன் கோயில் மைதானத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களை அப்புறப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆக்கிரமிப்பை அகற்றுவதனால் மாரியம்மனுக்குக் கோபம் வந்துவிடக்கூடாது?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : லட்சக்கணக்கான பத்தர்களுடைய வேண்டு கோளுக்காக ஒருசில ஆக்கிரமிப்புக்காரர்களை அகற்றுகிறபோது மாரியம்மன் நிச்சயமாக கோபிக்கமாட்டாள். அந்தக் கவலைப்படாமல் ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, சென்றும் கோயில் இருக்கிறது. இப்படி பாலாற்றங்கரையிலுள்ள கோயில்களை எல்லாம் நல்லமுறையில் செப்பனிட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) நான் உட்காரமாட்டேன் என்று நினைத்து அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனி பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் 7 நிமிடத் திற்குமேல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அறநிலையப் பணியாளர்கள் 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்களது சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் எனக்குப் பேச கொஞ்சம் அதிக நேரம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆர்த் தொழிலுக்கும் அலைகடல் தொடங்கி, முகில் போர்த்திருக்கும் மலைமுகடு வரை விண்ணார்ந்த கோபுரங்கள் எண்ணிலாதன என்ற பெருமையோடு அறப் பயிர் வளர்க்கும் ஆயிரமாயிரம் நிறுவனங்களைக் கொண்ட இந்து சமய அற நிலைத் துறைக்கு 1¼ கோடி மானியம் வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அழகு தமிழில் அவர்கள் தந்திருக்கிற விளக்கக் குறிப்பினை பாராட்டி, மானியக் கோரிக்கை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களை சொல்லித் திரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

நமது அரசு இந்த ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பின்னால்—1967-இல் வருவாய் மூணே முக்கால் கோடிக்கு இருந்தது என்றால் இன்றைக்கு 74-இல் 3 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப்போலவே 67-இல் செலவினங்கள் திருக்கோயில் திருப்பணிக்காக அரசு மானியம் 3 லட்சம் என்றால் இன்றைக்கு 15 லட்சமாக அளிக்கப்படுகிறது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் அறநிலையங்கள் சினிமாக் கட்டிடங்களாக—நாடகக் கொட்டகைகளாக ஆகிவிடும் என்று சொன்னவர்கள் உண்டு.

அப்படி பேசியவர்களுக்கு சரியான சவாலாக இன்றைக்கு இந்தத் துறையில் பலவிதமான வளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தி—திருக்கோயில் திருப்பணிகளுக்காகவும் அரசு மானியத்தை உயர்த்தித் தந்துகொண்டு வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன்.

தமிழ் மக்களது ஏகோபித்த குரலுக்கிணங்க தமிழில் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்ற சட்டம் போட்டு—நம்மை எதிர்த்தவர்களும் ஆதரிக்கக்கூடிய வகையில் அதைச் செய்திருப்பதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு கூடாது—அடிமை ஆண்டான் இருக்கக்கூடாது என்கிற அடிப்படையில் ஆலயங்களில் பரிவட்டம் கட்டுகிற முறை இருக்கக் கூடாது என்பதற்கு ஒரு சட்டத்தினையே நாட்டு மக்களுக்குத் தந்திருப்பதையே உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன்.

இன்னும் இதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் எவ்வளவோ சொல்லலாம். தலைவர் அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே 7 நிமிடத்திற்குள் முடிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தினால் அற ஆலயத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுடைய—குமுறல்கள் என்று சொல்லமாட்டேன்—வேண்டுகோள்களை—அவர்கள் சார்பில் இங்கே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அறநிலையத் துறை சார்பில் இன்றைக்கு குற்றாலம், பழனி, பூம்புகார் போன்ற இடங்களில் கல்லூரிகளை நடத்தி வருகிறோம். இந்தக் கல்லூரிகளில் அறநிலையத் துறை பணியாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு என்று குறைந்தபட்சம் 50 சதவிகிதம் சீட்டுகள் ஒதுக்கித் தரப்படவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

அடுத்து, மணியக்காரர் என்ற முறையில் இருந்து வேலை செய்கிற அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும்—பத்தாண்டுகள் வேலை செய்துவிட்டால் வேறு டிகிரி போன்ற எந்தத் தகுதியையும் பார்க்காது 25 சதவிகிதம் இ.ஓ. வேலைக்கு இடம் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் நமது அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 12 அம்சமாக திருக்கோயில்களைப் பிரித்து கிரேடு வாரியாக குறைந்தபட்சம் 10 ரூபாய் உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். தமிழகத்தில் பல இடங்களில் அது நிறைவேறியிருக்கிறது என்றாலும் இன்னும் முழுமையாக நிறைவேறவில்லை என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களது கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

(திரு. துரைமுருகன் தலைமை)

நிர்வாகத்திலே இருக்கிற ஒருசில குறைகளின் காரணமாக, நிர்வாகத்திலே சிலபேர் மந்தப் போக்கிலே இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் இதை முழுமையாகச் செயலாக்காமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு ஜி.ஓ.வாகப் போட்டு விடுவோமானால், உடனடியாக சர்க்கார் உத்தரவு என்று செய்து விடுவோமானால் தான், அக்காரியங்கள் நிறைவேறும் என்று இந்த நேரத்திலேத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாம் ரோடிலே வேலை செய்கிற காங்க் ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்களாக்கிப் பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறோம். அதைப் போல், இந்த ஊழியர்களை ஸ்டேட் சர்வீஸ் ஊழியர்களாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, வேறு துறையிலே கெஜெட் ரீதியிலே வேலை செய்தவர்களாக இருந்தாலும், சாதாரணமாக இருந்தாலும், அவர்கள் ரிடையர் ஆன பிறகு, கோயில்களிலே வேலை செய்கிற நிலைமை மட ஆலயங்களிலே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மட ஆலயங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது கஷ்டம் தான் என்றாலும்கூட, நிச்சயமாக அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிக்கக் கூடாது என்ற உத்தரவை நாம் விரைவிலே அமுலாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, ஓபரீன் சர்வீஸ் என்ற வேறு இடங்களில் இருந்து, அயல் பணித் துறை என்று, கோயில் நிர்வாகத்திலே போடுகிறார்கள். சாதாரணமாக, பியூகைச் சேர்ந்து, அட்டெண்டராக ஆகி, கிளார்க்காகி,

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

சூப்பரிண்டென்டென்டாக வரமாட்டோமா அல்லது ஹெட் கிளார்க்காக வரமாட்டோமா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், அயல்பணி என்று வெளியிலிருந்து யாராவது வந்து, நந்தியைப்போல் வழியை அடைத்துக் கொள்கிறார்கள். கிளார்க், அத்தோடு ரிடையர் ஆகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அயல் பணித் துறை இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையங்கள், எங்களை ஒன்றும் கட்டுப்பாடு செய்யக்கூடாது, என்று எனக்குத் தெரிந்த வரையில், தரம்புரம் ஆதினம் போன்ற இடங்களிலே 100 பேர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; சரியாக வேலை பார்க்கவில்லை, சரியாக சமைக்கவில்லை, மைதானத்தில் வேலை செய்யவில்லை என்று சொத்தைக் காரணத்தை காட்டி, வேலையிலிருந்து நீக்குகிறார்கள். அதுபற்றி அரசாங்கத் திற்குச் சொல்வேன், அமைச்சரிடத்திலே சொல்வேன் என்று நான் சொல்லும் போது, அறநிலையத் துறை எங்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது, அமைச்சர் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, என்ற பொருள்பட அவர்கள் பேசுகிறார்கள். (குறுக்கீடு) தருமபுரம் ஆதினம் என்று நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது, இண்டியன் கான்ஸ்டிடியூஷனில், அரசியல் சட்டத்தில், வேறு சிலமாதிரியான உரிமைகள் இருக்கிற காரணத்தினால், தமிழக அரசோ, மற்ற அரசுகளோ ஒன்றும் செய்து விட முடியாது என்று பொருள்படப் பேசுகிறார்கள்.

நம்முடைய அரசு வந்தபிறகு, எல்லோருக்கும் சம்பள உயர்வு, எம்.எல்.ஏ.-க் களுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லோருக்கும் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அற நிலையத்திலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் ஆவது பஞ்சப் படியை உயர்த்தவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் எப்படி இருக்கின்றன, என்ன செய்தால், கோரிக்கைகள் இம்பிளிமென்ட் ஆகும், என்ன செய்தால், உடனடியாக நிவாரணம் ஆகும் என்பதை எல்லோரும் சொல்வதைப் போல், என்னுடைய சொந்தக் கருத்தைச் சொல்லாது, கணபதியா பிள்ளை—ஒன் மேன்—கமிஷன் ஒன்றை, தஞ்சை மாவட்டத்திலே, கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டதைப்போல், இவர்களுடைய கோரிக்கையினை ஆராய்ந்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்களுக்குத் திருமணக் கடன் தரப்படுகிறது அதையும் அவர்களுக்குத் தந்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

அவர்கள் ரிடையர் ஆகும்போது, பணிக்கொடை என்று 15 ஆண்டுகள் வேலை செய்தால்தான் தருகிற குழந்தை இப்பொழுது இருக்கிறது. அதை ஓரண்டாக ஆக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலயங்களிலே பணி புரிகிற பல்வேறு கருத்து வேறுபாடு உடையவர்களும், அர்ச்சகர்களாக இருந்தாலும், கோவிலைப் பெருக்குகின்ற ஆயாவாக இருந்தாலும், அண்மையிலே கற்பகாம்பாள் கல்யாண மண்டபத்தில் நடந்த மாநில மாநாட்டில், நம்முடைய தமிழக தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்னிலையில் அமைச்சர் அண்ணன் அவர்கள் முன்னிலையில் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நாங்கள் ஸ்டிரைக் செய்யமாட்டோம், எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நாங்கள் வேறு காரியங்களிலே ஈடுபடமாட்டோம், இந்த அரசுக்கு விவ்வாசமாக இருப்போம், ஆஸ்திகர்களுடைய மனம் புண்படும் அளவுக்கு நாங்கள் நடந்துகொள்ளமாட்டோம், கோரிக்கை என்னுடைய வைக்க வில்லை நிறைவேற்றுவீர்கள், செய்வீர்கள் என்ற நல்ல உணர்வோடு சொல்கிறோம், ஆகவே நீங்கள் அவசியம் செய்து தரவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

‘அட் ஒன்ஸ் எபேக்ட்’ என்ற ஆங்கிலத்தில் சொல்வதுபோல், உடனடியாக சில கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அதற்காக நன்றி தெரிவித்து, செய்யவேண்டியவற்றை விரைவாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, சென்ற ஆண்டு அறிவித்த சம்பள உயர்வுகள் இன்னும் சில கோயில்களில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன, அவற்றை உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த அருமையான மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கும், ஒரு நிமிடம் கூடப் பேசுவதற்கும் அனுமதி தந்ததற்கும் நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நடப்பு ஆண்டுக்கான பால் வழங்கு திட்டம், அறிநிலைய நிர்வாகம் ஆகிய இரண்டைப் பற்றியும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பால் வழங்கு திட்டம், ஏழை எளிய மக்களுக்கும், சமுதாயத்திலே நலிந்த மக்களுக்கும், சத்துணவைத் தருவதும், வருவாயைப் பெருக்குவதும் நோக்கம் என்று அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நகரமாக இருந்தாலும், கிராமமாக இருந்தாலும், இப்பொழுது வழங்கப்படுகின்ற பாலில் சத்து இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்பதைத்தான் நான் திட்டவாட்டமாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ஏனென்றால், வழங்கப்படுகின்ற பாலில் ஏற்கனவே வெண்ணையை எடுத்து விட்டு, இப்பொழுது வழங்கப்படுகிறது என்பதை நாம் அத்தனை பேரும் நன்றாக அறிவோம்.

இதேபோல், வழங்கப்படுகின்ற பாலில், பால் பவுடரும் கலக்கப்பட்டு, கலப்புப் பாலாகத்தான் இப்பொழுது பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்கின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம்.

குறிப்பாக, சென்னை மாநகரத்தில் எங்கெங்கே அரசாங்க நிறுவனத்திலிருந்து பால் வழங்கப்படுகிறதோ, அங்கங்கு, அத்தனை பால் புட்டிகளிலும் பவுடர் கலக்கப்படுவதை உள்ளபடியே நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, அரசாங்கம் வழங்குகின்ற பாலில், இனிமேலாவது கலப்படம் இல்லாமல்; தூய பாலைத் தருவதற்கு இந்த அரசு முறையாக நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தில் மட்டும் பால் பண்ணை வைப்பதில் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும், நகரங்களிலும் பால் பண்ணை வைத்து, ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவ இந்த அரசாங்கம் கொள்கையை வகுக்கவேண்டும். கால்நடைத் துறை, பால் வழங்கும் துறை ஆகிய இரண்டும் ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் இருப்பது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எதிர்காலத்தில் உறுதுணையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அதை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறநிலையத் துறையை 1927-ம் ஆண்டுதான் முறையாக, சட்டப் பூர்வமாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தை வகுத்ததை நாம் நன்றாக அறிவோம். இதனுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் வருமானத்தைக் கண்காணிப்பது, நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துவது, சீர்கேடுகளை அகற்றுவது ஆகிய இந்தக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில்தான் அரசாங்கம் அப்பொழுது இத்துறையையும் சட்டத்தையும் துவக்கியது. இந்த நிர்வாகம் கல்வித் துறையில் அப்பொழுது இயங்கியது. ஆனால், இப்பொழுது வருவாய்த் துறையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அத்தனை பேரும் நன்றாக அறிகிறோம். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

சங்ககாலத்திலும் சரி, அதற்கு பிற்பட்ட காலத்திலும் சரி, கோயில்கள் கல்விக் கூடங்களாகவும், கலைக் கூடங்களாகவும், பொதுமக்களுக்கு பலவகைகளில் பயன்படும் இடங்களாகவும் இருந்ததை நாம் சரித்திரத்திலே பார்க்கிறோம். ஆனால், இப்பொழுது வருவாய் நோக்கத்தோடு, கோயில்களை நாம் பயன்படுத்துவது எந்தவகையிலே பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

ஆகவே, இந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பயனுள்ள வகையில், பயன்படும் வகையில், கல்வியையும், கலையையும் போதிக்கின்ற அளவில் கண்ணோட்டம் இருக்கவேண்டுமேயொழிய, கோயில்களுக்கு வருவாய் தான் முக்கிய குறிக்கோளாக இருக்கக்கூடாது என்பதை நான் ஆணித்தரமாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அறநிலைத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் இன்னொன்றையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். ஆட்சியில் நீதித்துறையும் நிர்வாகத் துறையும் தனித் தனியாக இயங்கவேண்டுமென்பதுதான் நம் எல்லோருடைய ஒருமித்த கருத்தாகும்.

ஆனால், அறநிலைத் துறையைப் பொறுத்து எடுத்துக்கொண்டால், நிர்வாகமும் நீதியும் ஒருவர் கையில்தான் இருக்கிறது. இது முறையா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கோயிலில் உள்ளவர்களுக்குள் தகராறு ஏற்படுகிற நேரத்தில், சொத்து தகராறு ஏற்படுகிற நேரத்தில், கோயில் நிர்வாகச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகிற நேரத்தில், அத்தனை புகார்களையும் கோயில் நிர்வாகத்திடம்தான் கொடுக்கிறோம். இலாகாவின் நிர்வாகத்தில் அதிகாரியே தீர்ப்பு வழங்குவதைப் பார்க்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது எங்கே நீதி கிடைக்கும், எப்படி நேர்மையான தீர்ப்பு வழங்க முடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆகவே இந்த அரசாங்கம் நிர்வாகத் துறையையும், நீதித் துறையையும் தனித்து இயங்கவிட்டிருக்கும்போது கோவில் துறையில் மட்டும் நிர்வாகத் தையும் நீதியையும் ஒன்றாக இயங்கவிட்டிருப்பது ஏன் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

புகார் கொடுப்பவர் அதிகாரி, பரிசீலனை செய்பவர் அதிகாரி. சாட்சி சொல்பவர் அதிகாரி. தீர்ப்பு வழங்குபவர் அதிகாரி. ஆக இப்படிப் பட்ட சூழ்நிலையில் அவர் எப்படி தீர்ப்பு தரமுடியும், சொத்துத் தகராறில்

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

எவ்வாறு நிதியை நிலை நாட்ட முடியும்? ஆகவே நிர்வாகத் துறைக்கும், நிதித் துறைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத அளவிற்கு தனிச் சட்டத்தை இயற்று வதற்கோ அல்லது சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கோ முற்பட வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த அரசாங்கம் கோவில்களை எடுப்பதிலே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இருந்தாலும் எடுக்கின்ற கோவில்களில் பொதுமக்களுக்கு துணை புரிய முடிகின்ற வழிகளைக் கவனிக்க வேண்டுமே தவிர காழ்ப்பு உணர்ச்சி களுக்கு இடமளிக்காமல் கோவில்களை எடுக்கவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் கோவில்களில் இருக்கிற அணிகலன்களைப் பரிசோதனை செய்கிற பொறுப்பு அதிகாரிகளின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அணிகலன்களை செய்கிற துறையிலோ அல்லது அவைகளைப் பரிசீலனை செய்கிற துறையிலோ அனுபவம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கொஞ்சம்கூட இல்லை.

ஆகவே போலி நகை இருந்தாலும் அல்லது வேறு நகையாக இருந்தாலும் கண்டுபிடிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதிலே தேர்ச்சிபெற்றவர்களை நியமிப்பதில் எந்தவிதமான தவறும்இல்லை. இப்படிச் செய்தோமானால் போலி நகைகள் அங்கே இடம் பெறாமலும் நகைகள் பத்திரமாக ஓரிஜினலாகவும் இருப்பதற்கு உத்தரவாதம் ஏற்படும். ஆகவே அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரை ஓரிஜினல் நகைகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்துக்கொள்வதற்கு அந்தத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்ற நிபுணர்களை நியமிப்பது சாலப் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

அடுத்து, கோவில்களுக்கு ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஒரே ஒரு குடும்பம் பல ஆண்டு காலமாக அந்தக் கோவில் நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அதன் வருமானத்தை அடைந்து வருகிறார்கள். சமதர்ம சமுதாயத்தில் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இது நியாயமில்லை. ஆகவே 3 ஆண்டு அல்லது 5 ஆண்டு என்று குத்தகைக் கெடு நிர்ணயித்துக்கொள்வது நியாயமானதாக இருக்கும். இந்த முறையில் அதைப் பங்கிட்டோமானால் அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கிற பல குடும்பங்கள் அந்த நிலத்தைத் தன் குடும்பத் திற்குப் பயன்படுத்திக் குடும்பத்தின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு வழி வகை ஏற்படும். ஆகவே இந்த இந்த முறையையும் அரசு பின்பற்ற வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

திருத்தணியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவரை அறங்காவலராக நியமித்தது இந்த அரசு. ஆனால் அந்த அறங்காவலர் மீது தவறான குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டு அதன்பேரில் பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட்டதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இதில் உண்மை என்னவென்பதை இந்தத் துறை பரிசீலிக்கத் தவறிவிட்டது. தற்போது தீர்ப்பு வழங்கும் நிலையில் வழக்கு இருந்து வருகிறது. ஆகவே சர்க்கார் இந்த தவறுக்கு யார் காரணம் என்பதை முதலில் சிந்தித்துப் பார்த்து தவறு செய்கிறவர்களை தண்டிக்கவேண்டுமே தவிர தவறு செய்யாதவர்களை தண்டிப்பது பொருத்தம் ஆகாது. ஆகவே இந்தத் துறை மிகவும் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து கோவில் சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கொடுத்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிற நேரத்தில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறையிலே நான் சார்ந்திருக்கிற சாத்தான்குளம் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் இந்தத் துறை எந்த அளவிற்கு செயலாற்றி வருகிறது என்பதையும் இன்னும் எந்த வகையிலே செயல்படவேண்டும் என்பதையும்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாத்தான்குளம் தொகுதியில் பனைவெல்லத் தொழில் நிறைந்திருக்கிறது. அந்தத் தொழிலுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருகின்ற வகையிலே நம்முடைய கவர்வாரியம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இதற்கு முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே அந்தத் தொழிலாளிகளுக்குக் கடனாக ஒரு வருஷத்திற்கு 200 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்ட நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இன்று அந்த உதவி அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு சேரவில்லை. இதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் பனைவெல்ல கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு கடனுதவி செய்து வந்தார்கள். அந்த கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைவர் காங்கிரஸ்காரராக இருந்தார்கள். அந்த காலத்திலே கொடுக்கப்பட்ட பணம் பெரும்பாலும் தொழிலாளர்களைப் போய்ச் சேரவில்லை.

ஆகவே, தொழிலாளிகளுக்காக அங்கே கொடுக்கப்பட்ட அந்தப்பணம் யாருக்கோ போய்ச் சேர்ந்த காரணத்தால் அது வாரியத்திற்கு வராமல் இருக்கிறது. நாம் இந்த வாரியத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்—அதற்காக

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

ஒரு வழிமுறையை வகுத்து அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 200 கடனாகத் தரவேண்டும் என்றும் அந்தப் பணம் தொழிலாளிகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்ற முறையை வகுத்து இந்த உதவியைத் தொழிலாளிகளுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன்.

இந்த வகையில் ஏறத்தாழ 40 லட்சம் ரூபாய் பணவெல்லத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்காக ஒதுக்கி ஒவ்வொருவருக்கும் 200 ரூபாய் வழங்க திட்டம் இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியிலே மொத்தம் 400 கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தால் அதிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு சாத்தான்குளத்திலே இருக்கிறது. ஆகையினாலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் அதிகத்தொகை என்னுடைய தொகுதிக்கு சேரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தத் தொழிலாளிக்கு சற்று விதிமுறைகளை மாற்றி இந்த உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது தவிர அங்கே பணை மாத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பணை நாரிலிருந்து ஃபைபர் தயாரிக்கப்படுகிறது. தூத்துக்குடியிலே மட்டும் 19 கோடி ரூபாய்க்கு பணை நார் தும்பு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். தும்பாக ஏற்றுமதி செய்வதைவிட பிரஷ்க ஏற்றுமதி செய்தால் அதிலேயிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் கூடும். என்னுடைய ஊரான உடங்குடியில் 2 ஆண்டு காலமாக தும்பு தொழிற்சாலை நடைபெற்று வருகிறது. தும்பு தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டால், சமீபத்தில் இந்த பாம்கர் பெட்ரேஷனைக் கலைத்துவிட்டு, ஸ்பெஷல் ஆபீசரை மாற்றிவிட்டு, அங்கு 'லிக்குடேட்டர்' என்பவரைப் போட்டு இந்தக் காரியம் நடைபெறும் நேரத்தில் அந்த வேலை கொஞ்சம் தாமதமாக தடங்கல் ஏற்படும் நிலையிலிருக்கிறது. ஆகவே, 40, 50 பெண்கள் வேலை செய்யும் வாய்ப்பிருந்தாலும் அதில் கொஞ்சம் பாதிப்பு இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே, இந்த வாரியம் சற்றுக் கவனித்து அங்கே நடைபெறும் தொழிற்சாலையை மேலும் விரிவாகச் செய்யவரை செய்யவேண்டும்.

தவிர, எங்கள் பகுதியில் கதர், கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தால் நடைபெறும் ரூரல் டெக்ஸ்டைல் செண்டர்ஸ், அதாவது கிராமிய நூற்பு நிலையங்கள் 100-க்கு மேற்பட்டவை எங்கள் பகுதியில் ஆறு இடங்களில் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 300-க்கு மேற்பட்டவர்கள், குறிப்பாகப் பெண்கள் அவைகளில் வேலை செய்கிறார்கள்.

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

[1974-ஏப்ரல் 4]

இந்த அறிக்கையில் நான் பார்க்கிறேன், மொத்தத்தில் 2,24,000 பேர் வேலை வாய்ப்பு பெற்று ஏறத்தாழ 210 இலட்சம் ரூபாய் ஊதியமாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. இதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் கொடுக்கும் வகையில் இயங்கி வருகிறது. இந்த ஊதியம் குறைவு என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

இந்த நிலையங்களிலுள்ள வேலைமுறைகளை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்து ஏதாவது ஒரு முறையிலே, கையினால் சுற்றும் அம்பை ராட்டைகள் இருக்கின்றன. அதை இயந்திரங்களைக்கொண்டு இயக்கும் முறைகளை உருவாக்கி அதன்மூலம் வருவாயைப் பெருக்கி அங்கே வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு இன்று கொடுப்பதைவிட சற்று அதிக ஊதியத்தைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதுவரை எங்கள் பகுதியில் ரூரல் ஸ்பேப்ரிக் செண்டர் பல நிலையங்களை உருவாக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். வரும் ஆண்டில் 15 இடங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலையங்களை, கிராமிய நெசவியல் நிலையங்களை உருவாக்கப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியைச் சேர்ந்த குலசேகர பட்டணத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. வாரியத்திலிருந்து என்னென்ன கேட்டார்களோ, நிலையத்திற்கான நிலத்தை இனமாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்டார்கள், அதைக்கூட இனமாகக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே, அந்த இடத்திலே கிராமிய நெசவியல் நிலையத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பால்வளத் துறையைப் பற்றி அறிக்கையிலே பார்க்கிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் வருகின்ற ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 'மில்க் ப்ராசசிங் யூனிட்' ஏறத்தாழ 36 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் நெல்லை நகரில், இப்படிப்பட்ட ஒரு மில்க் பிராசஸ் செய்யும் பிளாண்ட், பால் பதப்படுத்தும் இயந்திர அமைப்பை உருவாக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய மாவட்டத்தின் சார்பில் நன்றியையும், பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் பகுதியிலிருக்கும் திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில் மிகவும் நல்லமுறையில் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகள் மிகவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். மூன்று மற்றக் கோயில்களின் வருவாயை நம்பி திட்டம் போட்ட நிலையும்

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அங்கே வரும் வருவாயிலிருந்து நல்ல திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ரூபாய் 5 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் கண் மருத்துவமனைத் திட்டம், தாய் சேய் நலத் திட்டம் ஆகியவை அந்தக் கோயிலின் வருவாயிலிருந்து கிடைக்கும் உபரி வருவாயிலிருந்து திருச்செந்தூர் நகரத்திலே ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல பணி கோயிலிலுள்ள வருவாயிலிருந்து அதிகமாகக் கிடைக்கும் இந்தப் பணத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட சமூகப்பணிகளில் அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஏற்று இந்தத் துறை அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரிவை, மருத்துவ மனையை உண்டாக்குவதைப் பார்த்து நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதற்காக இந்தத் துறையில் பணியாற்றும் அதிகாரியை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லி, இத்தனை நேரம் பேசுவதற்கு அவகாசம் அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு இந்து சமய அறநிலைய நிதி அறிக்கையின்மீது குறிப்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய ஸ்ரீரங்கம் தொகுதியிலிருக்கும் ஸ்ரீரங்கப் பெருமாளின் கோயிலைப் புதுப்பிப்பதற்காக வேண்டி யுனெஸ்கோ மூலமாக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. ஆனால் யுனெஸ்கோ எய்ட் என்ன வந்தது என்றால் டெக்னிகல் அட்வைஸ், மற்றும் குறிப்பாக மெட்ரிசியல்ஸ் கொடுத்தார்கள். அதைத்தவிர வேறு எதுவும் நிதியாக அவர்கள் கொடுக்காததால் அந்தக் கோபுரங்களில் இரண்டு கோபுரங்கள் முடிந்து, ஒரு கோபுரம் இன்னும் வேலைப்பாட்டிலே இருக்கிறது. 21 கோபுரங்கள் இன்னும் கட்டி முடிக்கப் போதிய நிதிவசதி இல்லாத காரணத்தினால்—எனக்கு ரூபகம் இருக்கிறது—1964 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் இந்த வேலையை எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபொழுது அரசு முனிசிபாலிட்டி அதை எடுத்து அவர்களது உதவியோடு நடத்த வேண்டுமென்று கூறியது.

ஆனால், ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபாலிட்டியானது நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப் போகும் நேரத்திலேயும்கூட அதற்குப் போதிய அளவிற்கு நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால் இந்த வேலைகளை எடுத்துச் செய்வதற்கு இயலாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டது.

அத்துடன் அங்கேயிருக்கும் அந்த ஏழு ram part walls மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதைச் சுற்றிலும் மக்கள் வாழ்கின்ற சிறிய வீடுகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சுவர் இடிந்து விழுந்தால் எந்த அளவில்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

சுற்றுப்புற மக்களைப் பாதிக்கும் என்பதைக் கருதி இதை உடனடியாகக் கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்து, எல்லா ரிப்பேர் வேலைகளையும் செய்ய அரசு நிதி உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1964 ஆம் ஆண்டு அதற்கென்று கோயில் வேலைகளுக்கு போட்ட நிதி மதிப்பு ஏறத்தாழ 3 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் இன்றைக்கு பத்து ஆண்டுகள் சென்றதற்குப் பிறகு அது பன்மடங்கு உயர்ந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இருந்தாலும் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திருக்கோயில் என்பதால் அதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேறுவிதத்தில் வருமானம் இல்லை. அங்கிருந்த 80 கிராமங்களை ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இடம் வேண்டாக இருந்ததை எடுத்து, காம்ப்ன்சேஷன் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டது 35,000 ரூபாய். அதன்பிறகு அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது அரசாங்கத்தால் அதை 5,000 ரூபாய் கூடச் சேர்த்து கொடுக்கப்பட்டது. இந்த 5,000 ரூபாய் என்று உயர்த்திருப்பதற்கு நன்றி சொல்லும் இந்த நேரத்தில் அது போதிய அளவில் இல்லாததால் அதை சற்று உயர்த்தி 50,000 ரூபாயாவது அரசாங்கம் கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, நம்முடைய பெரியபாளையத்தில் இருக்கின்ற பவானியம்மன் கோயில். அந்தத் திருக்கோயிலுக்குச் செல்பவர்கள் குறிப்பாக ஆடி மாதத்திலே மிகவும் அதிகப்படியான மக்கள் செல்கிறார்கள், ஏழை மக்களும் அதிகமாக அங்கே செல்கிறார்கள். அங்கு பல ஆண்டுகளாகியும்கூட இன்னும் வசதிகள் அங்கு வரக்கூடிய யாத்திரிகர்களுக்குச் செய்யப்படவில்லை.

அங்கு குடிப்பதற்குக் குடிநீர்கூட கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த கோயிலுக்கு வரும் நிதி எந்த அளவிலே உபயோகிக்கப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் அரசு சற்றுக் கவனித்து ஆராய்ந்து அதற்குத் தக்க வகையில் ஆவன செய்ய வேண்டும். ஒழுங்கான டிராஸ்டிகளை அங்கே போட வேண்டும்.

பிரவேசக் கட்டணம் என்று 5 ரூபாய் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான ஏழைகள் அங்கே வருகின்ற காரணத்தால் 5 ரூபாய் கொடுத்து அவர்கள் செல்ல இயலாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே 5 ரூபாய் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்கும் இந்த நேரத்தில் அங்கே வரும் யாத்திரிகர்கள் மட்டுமல்ல.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. கா. வேழவேந்தன் : ஒரு பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் பெரியபாளையம் பவானி அம்மன் கோயிலைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். பவானி அம்மன் கோயிலைப்

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

பொறுத்தவரை முன்னேற்றத் திட்டங்களைக் கவனிக்க இந்த அரசாங்கம் பல்வேறு டிராஸ்டிகளை நியமிக்க உத்தரவு பிறப்பித்தது. ஆனால் பரம்பரை டிராஸ்டிகளாக இருப்பவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்க உத்தரவை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அதைத்தான் தொடர்ந்து கூற நான் நினைத்தேன். அதற்குள்ளாக அவர்கள் அவசரப்பட்டுவிட்டார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்டே வாங்கியிருக்கும் விவரங்களுக்குள் எல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. நல்ல முறையில் நடக்கின்ற கோயில்களை எல்லாம் கூட அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. நல்ல முறையில் நடக்காத அந்தக் கோயிலை எடுத்துக் கொள்வது அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றதால் தாமதப்பட்டாலும் நமக்கும் உரிமை உண்டு என்ற காரணத்தால் தீர ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பெரியபாளையம் அம்மனின் கோவில் முக்கிய ஸ்தலமாக இருப்பதால் வசதிகள் பல ஏற்படுத்தி அரசு நிர்வகிக்க முன்வரவேண்டும்.

பரம்பரை டிராஸ்டிகளைப் பற்றி நான் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை. அரசு முயற்சிகளை எடுத்து நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறநிலையப் பாதுகாப்பு, பால்வளம், காதி எல்லாவற்றுக்கும் மானியம் கோரியிருக்கிறார்கள். இந்த மானியங்களின் பேரில் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்பை எடுத்துக் கொள்வோமானால் இங்கு இருக்கக்கூடிய அமைச்சரவை கோயில்களுக்குத் திருப்பணி செய்கிறோம்; வருமானத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறோம்; புதிய நிலங்களை எல்லாம் கையகப் படுத்தியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்துக்களின் உள்ளங்களில் என்ன தோன்றுகிறது என்றால் பக்தியே இல்லாதவர்கள் எல்லாம் அறநிலையப் பாதுகாவலர்களாகவும் அறங்காவலர்களாகவும் போடப்படுவதைப் பார்த்து வருந்துகின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காலம் முடிந்த பிறகும் அவர்களே தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்ற நோக்குடன் காலத்தை நீட்டிக்கின்ற முறையும் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : பக்தி என்பதை எந்த அளவில் டெஸ்ட் பண்ணிப் பார்ப்பது?

[1974 ஏப்ரல் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆண்டவன் மேல் ஆசையுள்ளவர்களாக, பக்தியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். ரஷ்யாவின் மேல் ஆசை உடையவர்களைப் பக்தி உள்ளவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆண்டவன் மேல் பக்தி உள்ளவர்களை, ஆலயங்களில் நம்பிக்கையுடையவர்களை அறங்காவலர்களாகப் போடுங்கள். வேறு வகையில் பக்தியுடையவர்களை வேறு நியமனங்களில் போடுங்கள்.

ஆலயங்கள் என்று வரும்போது மகமதியர்கள் ஆலயங்களாக இருந்தால் வக்ஃப் போர்டு கையில் இருக்கிறது; கிறித்தவர்கள் ஆலயங்கள் அந்தந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களிடத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்துக்களின் ஆலயங்கள், சொத்துக்கள் மட்டும் மதச் சார்பற்ற கட்சியில் சார்பில் இருக்கின்றவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆலயங்களின் அறங்காவலர்களாக யாரைப் போடுவது என்று இல்லையா? என்னென்ன குற்றங்கள் செய்தவர்களை எல்லாம் அறங்காவலர்களாகப் போடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குளித்தலை வட்டாரத்தில் ராஜ் திருக்காளிஸ்வரர் கோயிலுக்கு கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு சிறைத் தண்டனை பெற்று வெளியே வந்தவரை அறங்காவலராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் போட்டிருக்கிறார்கள்?

திருத்தணி இன்று மிக முக்கியமான ஆலயம். ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று. அதிலே, சைதாப்பேட்டையில் தலைமையாசிரியராக இருப்பவரை அறங்காவலர் குழுவினரே போடுகிறார்கள். திருத்தணியிலே ஆள் இல்லையா? திருத்தணி சுற்றுப்புறத்தில் ஆள் இல்லையா? சைதாப்பேட்டை கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதி என்ற காரணத்தால் அங்கிருந்து போட்டிருக்கிறார்களா?

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : திருத்தணி நடேசன் அவர்கள் திருத்தணி தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்தான். மாத்தூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் இன்றைக்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார். சைதாப்பேட்டையில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராக இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாம் இருவரும் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நம் இரண்டு பேருக்கும் சென்னை இடம் கொடுத்து எம்.எல்.ஏ.க்களாக ஆக்கியிருக்கும்போது இங்கே இருப்பவர் திருத்தணியிலே அறங்காவலராக இருக்கக்கூடாதா?

1974 ஏப்ரல் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எம்.எல்.ஏ.க்களாகப் பணி புரிவது வேறு, அறங்காவலர்களாகப் பணி புரிவது வேறு. அது லோக்கல் என்டர்பிரைஸ். அந்தப் பணிகளுக்கெல்லாம் அந்த ஊரிலேயே இருக்கக்கூடியவர்களைத்தான் போட வேண்டும். அப்போதுதான் உடனடியாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கண்காணிக்க முடியும். அந்த வகையில் அறங்காவல்களைப் போடும்போது கட்சி அடிப்படையில் போடுவது சரியல்ல.

எங்கோ இருக்கிற பழனி கோயிலுக்கு மதுரையிலிருந்து கட்சி ஆள் டிரஸ்ட் சேர்மனாகப் போடப்படுகிறார். பழனியில் ஆள் இல்லையா? பக்தி உள்ளவர்கள் குறைந்து விட்டார்களா? இதையெல்லாம் கட்சி அடிப்படையில் செய்யக்கூடாது. இதெல்லாம் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு இவற்றையெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கீழே ஸ்தாபனங்களாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தப்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்துவது மிக மிகத் தவறு.

இதன் காரணமாகத்தான் கோயில் சொத்துக்களை ஒழுங்காகப் பராமரிக்க முடியவில்லை. கட்சியின் அடிப்படையில் இவர்கள் அறங்காவலர்களை நியமிப்பதன் காரணமாக அவர்கள் மூவாயிரம் ரூபாய்க்கும், இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கும் கோயில் சொத்துக்களை எடுத்துக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். கோயில் பணிகளுக்காக சமுதாயத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட சொத்துக்களை ஒழுங்காகப் பராமரிக்க வேண்டாமா? கட்சி அடிப்படையில் அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் உங்கள் பேச்சைக் கேட்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

கபாலிசுவரர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தையும் கங்காதிசுவரர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தையும் ஏழைகளுக்கு என்று சொல்லி குறைந்த விலைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அதே நேரத்தில் செட்டியார் டிரஸ்ட் நிலத்திற்கு 12,000 ரூபாய் கொடுக்கிறீர்கள். அப்படியானால் கபாலிசுவரரும் கங்காதிசுவரரும் இனித்தவாயர்களா? கடவுள் சொத்து என்றால் இனித்தவாய்ச் சொத்தா? இந்துக்களுக்கு இதைக் கேட்க உரிமை இருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு வீடுகளைத் தாராளமாகக் கட்டிக் கொடுங்கள். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

ஆனால் இதுவும் ஏழைகளுக்குத்தானே பயன்படுகிறது. கோயிலில் அய்யர்கள் பிழைக்கிறார்கள்; பூக்காரன் பிழைக்கிறான்; இசை வாத்தியக் காரர்கள் பிழைக்கிறார்கள்; ஓதுவார்கள் பிழைக்கிறார்கள். இப்படிப் பலர் பிழைக்கக்கூடிய கோயில் சொத்தை எடுத்து மூவாயிரம் ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறார்கள்; அதே நேரத்தில் தனி நபருக்கு 12,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 ஏப்ரல் 4]

இந்து சமுதாயத்தின் சார்பில் இதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். சமயச் சார்பற்ற கட்சி சமயத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை எடுத்து தங்கள் விருப்பப்படி செலவழிப்பது சரியல்ல. அப்படிச் செலவழிக்கும் நிலை இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

அறநிலையத்திற்கு இருக்கக்கூடிய பணத்தை எப்படிச் செலவழிக்க வேண்டும்? சில கோயில்களுக்கு அதிகமாக வரக்கூடிய பணத்தை எப்படிச் செலவழிக்க வேண்டும்? க்ஷீணித்துத் கிடக்கும் கோயில்களைக் கணக்கெடுக்க வேண்டும்; பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களை எல்லாம் எப்படித் திருத்தி அமைப்பது என்று திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

கோயில் பணத்தைக் கொண்டு கல்லூரி ஆரம்பிக்கிறோம், ஹைஸ்கூல் ஆரம்பிக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னால் அது சரியல்ல. அது ஸ்டேட் வேலை. நான்-ரிலிஜியஸ் பர்பசன்க்கு செலவழிக்கக்கூடாது. அரசாங்கம் கல்விக்காக 108 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதிலிருந்து செலவழிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை அம்மையார் அவர்கள் ஆதரித்துப் பேசுகிறாரா அல்லது எதிர்த்துப் பேசுகிறாரா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கட்சியின் சார்பில் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கவில்லை. அங்கத்தினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கோயில் வருமானத்தை எடுத்து ஏழைகளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சுரேந்திரன் அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்துப் பேசுகிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஏழைகளுக்கு எப்படிச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். முதலில் சமயப்பற்று பொதுவாக இருக்க வேண்டும்

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது அல்லது தேவையானால் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதுபற்றி அம்மையார் அவர்கள் கருத்து என்ன என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தமிழகத்தில் உள்ள கோயில்களின் சொத்துக்கள் எல்லாம் தமிழக அரசின் கையில்தான் இருக்கின்றன.

In Russia, State owns lands. Here through H.R. & C.E. the State owns lands. What is the difference?

எப்படி ரஷ்யாவில் ஸ்டேட் நிலங்களை எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்களோ, அதே போல்தான் இங்கும் அரசாங்கம் கோவில் சொத்துக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, ரஷ்யாவில் எப்படி ஸ்டேட் ஓன்ட் என்றிருக்கிறதோ அதேபோல்தான் இருக்கிறது இங்கு கோவில் சொத்துக்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தனித்தனியாக உறுப்பினர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களே அல்லாது கட்சிக் கொள்கைக்கு சார்புடைய தல்ல என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் இங்கு பழைய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவை அவர்களின் கட்சிக் கொள்கையைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியவை அல்லவா? கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் வெட்டுத் தீர்மானங்களை உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவை அவர்கள் கட்சிக் கொள்கையைப் பிரதிபலிப்பது அல்லவா? அவர்கள் அவை அவர்களது கட்சிக் கொள்கையைப் பிரதிபலிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் மட்டும் நாங்கள் தனித்தனியாகத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம், அவை கட்சிக் கொள்கையைப் பிரதிபலிப்பவை அல்ல என்றால் அவை எந்த அளவிற்கு பிரதிபலிக்கிறது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவரவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மத அடிப்படையில் நாங்கள் எங்கள் கருத்துக்கள் என்னவோ அவற்றைத் தெரிவிக்கலாம். இது மதப்பற்றற்ற அரசாங்கம். அவரவர்கள் விருப்பப்படி மதப் பற்றுக்களைக் கடைப்பிடிக்கலாம். அவரவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டபடி அவரவர்கள் மதப்பற்றுக்களை நடைமுறையில் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இதில் கட்சியை இழுக்காதீர்கள். அரசியலுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவரவர்கள் இஷ்டப்பட்டபடி ஆண்டவனை வணங்குபவர்கள் இருக்கலாம், வணங்காதவர்கள் இருக்கலாம். ஒரே கடவுள் என்று சொல்லலாம். இன்னும் பல கடவுள்கள் தேவை என்று சிலர் சொல்லலாம். அது அவரவர்களுடைய நெஞ்சைப் பொறுத்தது. ஆனால் இங்கே சட்டசபையில் இயங்குகிற நேரத்தில் ஒரு உறுப்பினர் தருகிற வெட்டுத் தீர்மானம் அந்தக் கட்சியின் கொள்கையைப் பிரதிபலிக்காதா?

[1974 ஏப்ரல் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவரவர்கள் சுவையிலிருந்து அது பிரதிபலிக்கும். இந்த டிமான்டைப் பொறுத்தவரையில் வேறு, மற்றவை எல்லாம் வேறு. 'It is a non-secular and non-religious State.'

THIRU V. KRISHNAMOORTHY: It is a secular State.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I stand corrected. I am sorry. It is a secular and non-religious State. This Demand gives a religious freedom. ஆகவே, அவரவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ அதைச் சொல்லலாம் இந்தக் கொள்கை பற்றி. மற்றபடி பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் அல்லது மற்றவைகள் பொறுத்தவரையில் ஒற்றுமையாக இருக்கிறோம். What is our policy? So far as religion is concerned.

(Mr. Chairman sounded the gong).

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: No. No. You must give me some more time. ஆகவே, இன்று கங்காதிசைவரர் கோவில், கபாலிசைவரர் கோவில் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நஷ்டயிடு இவற்றிற்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரெனவேஷன், ரெனவேஷனுக்காக 15 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உங்கள் வருமானம் கிட்டத்தட்ட 7 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருகிறது. சமய சார்பற்றக் காரியம் சொன்னால் கோவில் திருப்பணிகளுக்காக 15 லட்சம் ரூபாய் செலவழிப்பது களுக்காக கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்று என்பது கடலில் கரைத்த பெருங்காயம்போல் ஆகும்.

இன்றையதினம் உள்ள விலைவாசியில் இந்த 15 லட்சம் ரூபாயில் என்ன திருப்பணிகள் செய்துவிட முடியும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவெனில், கோவில் வருமானத்தில் திருப்பணிகளுக்கு முதல் இடம் தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மக்களுக்கு சமய போதனைகள் செய்வதற்காக செலவு செய்யவேண்டும். உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்கள் உபன்யாசம் செய்யவேண்டும் உபன்யாசம் செய்யவேண்டும் என்று. கோவில்களில் உபன்யாசங்கள் செய்வதற்கு நீங்கள் காசு கொடுக்கமாட்டீர்கள்.

1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (தெல்லிக்குப்பம்) ஏதாவது ஒரு கோவிலில் அம்மையார் அவர்கள் உபன்யாசம் செய்தால் எனக்குச் சொல்லி அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், நானும் வந்து கேட்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தாமரை மேல் சூரிய ஒளி பட்டால் அது மலரும். ஆனால் கல் தாமரைமேல் சூரிய ஒளி பட்டால் என்ன பலன் இருக்கும்? உபன்யாசம் கேட்க வருகிற பக்தகோடிகள் கடவுளின் மேல் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பெரிய திருத்தலங்கள் திருத்தணி, பழனி, மதுரை, திருச் செந்தூர் போன்ற திருத்தலங்களில் எல்லாம் இன்று போதிய வசதிகள் இல்லை. வெளி நாடுகளில் இருந்து நம் நாட்டுக்கு வந்து கோவில்களைப் பார்க்கிறார்கள். எவ்வளவு அழகாக கல்லில் கலைவண்ணத்தைக் கண்டிருக்கிறான் தமிழன். அந்தக் கல்லுக்கு எப்படி தெய்விகத் தன்மையை ஊட்டியிருக்கிறான் என்பதைக் காண வெளிநாடுகளிலிருந்து பலர் நம் நாட்டுக்கு வருகிறார்கள்.

அப்படி வெளிநாட்டினர் வந்து பார்க்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட இடங்களில் டிரெயினேஜ் (Drainage) பெஸிலிட்டீஸ் கிடையாது. 108 தங்கும் விடுதிகள் உள்ளன என்று சொல்கிறார்கள். கட்டிப் போட்டு என்ன பலன்? ட்ரைனேஜ் வசதிகள் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே இப்படிப் பட்ட இடங்களில் ட்ரைனேஜ் வசதி, வாட்டர் வசதி, வடிகால் வசதி இவைகளை உடனடியாக இந்தத் திருத்தலங்களில் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அடிக்கடி இந்தத் திருத்தலங்களில் திருவிழாக்கள் நடக்கின்றன. அப்போது அதிகப்படியான மக்கள் வருகிறார்கள். சுகாதார வசதிகள் குறைவாக இருப்பதன் காரணத்தால் அநேக நோய்கள் பரவக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே முதலில் அதில் போதிய அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

தமிழ்நாடு கோவில் செல்வங்கள் விலைமதிப்பற்றவை என்பது நாடறிந்த உண்மையாகும். அதன் அடிப்படையில்தான் விலைமதிப்பற்றவையாக இருக்கிற இந்தக் கோவில் செல்வங்களை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பில் நம் அரசு இருக்கிறது என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் கிடையாது. இந்தக் கோவில் செல்வங்களை சில நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் களவாடிச் சென்றனர் வட நாட்டிலிருந்து வந்த மாலிக் காபூர், கஜினி முகமத், முகமத் கோரி

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

போன்ற மன்னர்கள். அப்படி கலைச் செல்வங்களை, கலைப் பொக்கிஷங்களை, தமிழ் நாட்டின் செல்வங்களை அவர்கள் களவாடிச் சென்றதாக நம் வரலாறுகள் கூறுகின்றன. அப்படி அவர்கள் களவாடிச் சென்ற அந்தச் செல்வங்களின் மீது தான் இன்றுள்ளன.

அதுவும் விலை மதிப்பில்லாத அளவிற்கு பலகோடி ரூபாய் பெறக்கூடிய அளவிற்கு நம் கலைச் செல்வங்கள் உள்ளன. அப்படிப்பட்ட கலைச் செல்வங்களை எப்படி நம் அரசு பாதுகாக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அறநிலையங்கள் எத்தனாவிற்கு நம் அரசால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று எண்ணிப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 15,000 அறநிலையங்கள் இன்று அரசின் பாதுகாப்பில் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம்.

அதிலும் இன்றைய அரசு பல சீர்திருத்தங்களை செய்கிற அளவிற்கு எண்ணம் கொண்டதாக இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்கள் ஆண்டவனைப்பற்றிப் பேசும்போது அதில் கட்சிப் பாகுபாடு கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

ஆண்டவனைப் பொறுத்தவரையில் கட்சிப் பாகுபாடு கூடாது என்று சொல்கிற நேரத்தில் ஆண்டவன் அறநிலையங்களில் அறங்காவலர்களை நியமிக்கும் போது மட்டும் ஏன் அது அவர்களது கண்ணை உறுத்துகிறது என்பதை நினைக்கும்போது உள்ளபடியே வருந்தவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குறிப்பாக நல்ல முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு இயக்கமாகும் என்பது நாடறிந்த உண்மை. ஆகவே, அப்படி சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் கோவில்களில் பொறுப்பேற்று நிர்வகிப்பதன் மூலமாகத்தான் அங்குள்ள இழிநிலைமைகளைப் போக்குவதற்கு வழி பிறக்கும் என்ற திண்ணமான நம்பிக்கையை இந்த அரசு கொண்டிருப்பதன் காரணத்தால்தான் அங்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் இன்னும் ஏழ்மை தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. இதைக் குறிப்பிட்டுத்தான் புரட்சிக் கவிஞர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். "பாலன் பசித்து பாழாகும் வேளையில் பாழாய்ப் போன கல்லுக்கு பாலமி ஷேகமா என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

அந்த நிலை மாறுபட்டிருக்கிறதா என்றால், இன்றும் அதேநிலை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. தெய்வங்கள் என்று சொல்லி இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் கூட கல்லுக்கு பால் அபிஷேகம் செய்யும் ஒரு அவல நிலை இன்னும் நம் நாட்டில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு இழி நிலை, மூட நம்பிக்கை இருந்துகொண்டிருந்தால் இந்த நாடு எப்போது உருப்படும்?

ஆகவே புரட்சிகரமானதொரு மாற்றத்தின் மூலம்தான் இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காண முடியும். ஆண்டவன் பேரில், ஆண்டவன் பெயரைச் சொல்லி ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிற கூட்டங்கள் நாட்டில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதைத் துணிவோடு சீர்திருத்துகிற ஒரு வாய்ப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. இந்த அரசினால்தான் அதைச் செய்யமுடியும் என்ற நம்பிக்கை நாட்டிலுள்ள முற்போக்காளர்களுக்கு இருக்கிறது.

ஆகவே தங்கள் மூலம் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அறநிலையங்களைப் பொறுத்து புரட்சிகரமான மாற்றத்தை இந்த அரசு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை உருவாக்க வேண்டும். இதில் இந்த அரசு பின்வாங்குமாறால் இன்னும் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளானாலும் இந்த அறநிலையங்களைச் சீர்திருத்தவே முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூற நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இங்கிருப்பவர்கள் எல்லாம் ஆண்டவன் குழந்தைகள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். ஆண்டவன் குழந்தைகளாக இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் இடையே ஒருமித்த ஆதரவு இருக்கவேண்டும்.

ஆண்டவனுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஆமாம் சாமிகள் குறுக்கே நின்று கொண்டு ஜாதிப் பாகுபாட்டைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற முறையில் இப்படிப் பட்ட கட்சி உருவாக்கிக்கொண்டிருப்பது கண்டு வேதனைப்படுகிறேன், வெட்கப்படுகிறேன்.

சில நாட்களுக்கு முன்பாக இந்த அவையில் ஜாதியைப் பற்றிப் பேசுகிற ஒரு அவல நிலை உருவாக்கப்பட்டது. அதைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு நாதியற்ற முறையில் ஒரு சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

இந்து மதம் இந்த நாட்டிலே தோன்றிய பின்னாலே தான், வேதங்கள் தோன்றின. இந்து மதத்திற்குப் பின்னால்தான் ஜாதிகள் தோன்றின. அதற்குப் பின்னாலேதான் அந்தக் கோவில்களில் நடக்கும் நடைமுறைகளுக்கு நாம் முக்கியத்துவம் தருகிற நேரத்தில், நம்முடைய தமிழக அரசு பல புதிய புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து சட்டம் கொண்டுவந்தது.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

அந்தச் சட்டத்தின் பயனாக ஆலயங்களில் இருக்கும் அறங்காவலர்களில் ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருக்க வேண்டுமென்று சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த அரசின் மூலம் ஒன்றை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறங்காவலர்களாக வருகிறவர்கள் பரிடம்மாக, அவர்கள் சுயேச்சையாக இயங்குவதற்கான நிலையை நமது அரசு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் அறங்காவலர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திய இந்த அரசாங்கம் இந்த நிலையையும் உருவாக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் தலைமை அறங்காவலர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்புகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் ஆண்டவன் இருக்கும் இடத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வரக்கூடாது என்ற இழிநிலையை நீக்க, அர்ச்சகர் தாழ்த்தப்பட்டவராகவும் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தது நம்முடைய அரசு. இன்று அதனுடைய நிலைமை என்ன என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வரலாமா என்பது ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வரலாம் என்று கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் மீது இன்று கபூர் கோர்ட்டில் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது, இந்த இழிநிலையைப் போக்க மத்திய சர்க்கார், டெல்லி சர்க்கார் சட்டத் திருத்தம் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த இழி நிலையைப் போக்க மத்திய அரசாங்கம் மாற்றான் தாய் மனப்பான்மையோடு இருக்கும் மர்மம் என்ன என்பதை நான் உங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே இருக்கிற ஆட்சி சட்டம் கொண்டுவந்தும், இந்தச் சட்டமன்றம் ஒப்புதல் அளித்த பிறகும், டெல்லியில் இருக்கிற ஆட்சியாளர் இதற்குச் சட்டம் திருத்தம் கொண்டு வராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கேட்கிறேன்.

இன்றையதினம் எதிர்தரப்பு வரிசையில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சட்டம் ஏற்பட்டால் அதனால் யாருக்கு லாபம், யாருக்கு நன்மை? தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்டால் அது நமக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்ற ஏதோ காரணத்திற்காகத்தான் டெல்லி சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் இதற்கு அங்கிகாரம் தர மறுக்கிறது என்று தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய முடிவு என்ன என்று தெரிவிக்கவேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

ஒன்று, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வரலாம் என்று சட்டபூர்வமான அங்கீகாரம் வரவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படவில்லை யென்றால், அது இன்னின்ன காரணங்களால் மறுக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முடிவு கண்டால் ஒழிய அதற்குப் பரிகாரம் காண முடியாத சூழ்நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? கேட்கிற நாதி இல்லை, காரணம் கேட்க ஆள் இல்லை என்கிற காரணத்தால்தான். இன்று தமிழக முதல்வர் தம்புடைய கலைஞர் அவர்கள் இந்த புரட்சிகரமான மாறுதலைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், அப்படிச் சொல்கிறபோது, டெல்லி சர்க்காரை, உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த மக்கள் மீது அனுதாபம் காட்டி சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எதை அடிப்படையாக வைத்து இந்த கோவில்களில் பணியாளர் வேலை தரப்படுகிறது. கோவிலில் தரப்படுகிற வேலை விஷயங்களில் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படுவதில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் சேர்க்கவேண்டும். அப்படிச் சேர்ப்பதன் மூலம்தான் நல்ல பாடுபாடு அற்ற நிலைமை அந்தக் கோவிலில் உருவாகும்.

பதினெட்டு சதவிகிதம் பணியாளர்கள் இருக்கிற விதத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கர்ப்பக்கிரஹம் பச்சம் வரையில் உள்ளே போவதற்கும் சூழ்நிலை உருவாக்க வேண்டும். எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த அரசு மூலம்தான் இந்த ஆட்சியின் மூலம்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஏற்றத்தாழ்வு அற்ற நிலையில் இருப்பார்கள். கோவிலில் நிர்வாக அதிகாரிகளாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கவேண்டும். பணியாளர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

கோவில் நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கோவில் நிலங்களை சில கோமான்கள், ஐயின்தார்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புரட்சிகரமான இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலும் கூட அந்த பெரிய ஐயின்தார்கள், நிலச்சுவான்தார்கள் இன்னும் கோவில் நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலங்களைத் திரிய மாகக் கையகப்படுத்திக்கொண்டு, ஆண்டவனுக்கு வழிபடுவதற்கு வசதியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்தக் கோவில் களில் ஆடம்பரத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும். தம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆடம்பரத்தைக் குறைக்கும் வகையில் அம்பாசிபுரம் காரில் போகிறார்.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

இன்று கோவில்களில் வாண வேடிக்கைகளும், மற்றவைகளும் செய்வதைப் பார்க்கிறபோது ஆண்டவனுக்கு இதுவெல்லாம் தேவைதானா என்று ஆராய வேண்டும். இதையெல்லாம் சிக்கனப்படுத்தி, சீர்திருத்தவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அரசியல் மாநாடுகளில் தலைவர்களாக உள்ளவர்கள் வரும்போது வாண வேடிக்கைகள் செய்கிற போது, ஆண்டவன் திருவிழாக்களில் அதற்குச் செலவழிப்பதில் என்ன கெட்டுவிட்டது என்று கேட்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: நான் நாட்டிற்குத் தேவை என்று சொன்னேன். இந்த நாட்டு மக்கள் ஏழை மக்கள். ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதனால் இந்த வாணவேடிக்கைகளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமா, அதைவேறு எதற்காகிலும் பயன்படுத்தலாமா என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

எனவே, புரட்சிகரமான நல்ல கருத்துக்களைக் கொண்டு நம்முடைய அரசு இதிலே செயல்படுகிறது என்று கூறி, இந்த மானியத்தை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: நம்முடைய அறநிலைய அமைச்சர் கொண்டுவந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பால் சம்பந்தமான விஷயத்தில் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கட்டுபடியான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிர்ணயித்த விலை பாலுக்கு இன்னும் இருக்கிறது. இன்று புண்ணுக்கு விலை ரூ. 50 இருந்தது ரூ. 150 விற்கிறது. காபி, டீ, விலையேறியிருக்கிறது. பருத்தி மூட்டை ரூ. 250 விற்கிறது. இப்படிப் பார்க்கிறபோது பால் விலை மட்டும் ஏறாமல் இருக்கிறது. மற்ற பண்டங்களில் விலை ஏறியிருக்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்கும் ஏற்றிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அறநிலைய சம்பந்தமாக பல நண்பர்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே தங்கத்திலே 2 தேர் ஓடுகிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்களுடைய வாழ்நாளிலேயே முக்கால் பகுதி நாத்திகப் பிரசாரம், அதிலும் கோவில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் என்ன பேசினார்கள் என்பது நாடறிந்த ஒன்றாகும்.

1974 ஏப்ரல் 4]

“ ஏரோட்டும் மக்கள் ஏங்கித் தவிக்கையிலே
தேரோட்டம் உனக்கு என்னடா தியாகராசா ”

என்று நாடு, நகரங்களிலும், பட்டி தொட்டிகளிலும் பேசினார்கள். அது நாட்டி
மக்கள் மத்தியில் இன்னும் நினைவில் இருக்கிறது. இன்று அவர்கள்,
‘தேரோட்டம் தியாகராசருக்கு நம்முடைய அமைச்சரவை தாலாட்டும் தம்பி
களாக இருக்கிறது’ என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் அப்படி ஒரு
கவிதை எழுதியது உண்மை. ‘ஏரோட்டும் மக்களெல்லாம் ஏங்கித் தவிக்கை
யில் தேரோட்டம் என்னடா’ என்று எழுதவில்லை. அவ்வளவு தாக்குறைவாக
எழுத மாட்டேன். ‘தேரோட்டம் ஏன் உனக்குத் தியாகராசா’ என்று
எழுதினேன்.

அப்போது ஏன் அப்படி எழுதினேன் என்றால், ஏரோட்டும் மக்கள் எல்லாம்
ஏங்கித் தவித்தார்கள். நான் எழுதியது 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. அதற்குப்
பிறகு அந்தத் தேர் ஓடவில்லை. இப்போது ஏரோட்டும் மக்கள் ஏங்கித்
தவிக்கவில்லை. ஆகவே, தேர் ஓடுகிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல்: இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் ஏரோட்டும் மக்கள்
ஏங்கித் தவிப்பது மட்டுமல்லாமல், அள்ளிக் கிழங்கிற்கும், கட்டிக் கிழங்கிற்கும்
ஆலாகப்பறப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றையும் எழுதினார்கள். “மூரங்கநாதரையும், தில்லை நடராஜ
ரையும் பிரங்கியால் துளைக்கும் நான் என்னோ அந்நாளே அண்ணாவின்
பொன்னான்” என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் எழுதியதாகச் சொன்னார்கள்.
ஒப்புக்கொண்டேன். எழுதாததைச் சொல்கிறார், நான் ஒப்புக்கொள்ளத்
தயாராக இல்லை. புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் எழுதிய பாடலைச் சொல்
கிறார்.

தலைவரவர்களே, நான் தங்கள் மூலமாக இந்த அவையில் இருக்கிற ஆளும்
கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் ஒன்று
தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அறநிலையத் துறை
பற்றி விவாதிக்கும்போது ஆலயங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களை
ஒத்துக்கொண்டு, மக்களில் அதை நம்புகிற மக்களின் மனம் புண்படுகிற
அளவுக்குப் பேசுவது நல்லது அல்ல என்று கருதுகிறேன். ஆளும் கட்சி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 4]

உறுப்பினர் திரு. பாலசுந்தரம் பேசும்போது கூட அந்த வாடைகள் இங்கே விசியதை நான் கண்டேன். நாத்திகம் வேறு, ஆத்திகம் வேறு. அதனைப் பிரசாரம் செய்வதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டிய இடம் வேறு. நாம் இந்த அவையை அதற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டால், உள்ளபடியே ஆத்திக, நாத்திக சம்வாதத்தில் இந்த அவையில் பேச்சுக்கள் போய் முடிந்துவிட்டால் வேறு விரும்பத்தகாத நிலைமை இந்த அவையிலிருந்து நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் ஏற்படக்கூடும். நான் இதைச் சொல்கிற காரணத்தால் நான் ஒரு ஆத்திகவாதி என்று நிரூபிப்பதற்கு முயல்கிறேன் என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை. ஆனால், எனக்கென்று சில ஆத்திக, நாத்திக கொள்கைகள் உண்டு. நான் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் இருந்து உருவாகி, இன்று ஒரு அரசியல் இயக்கத்தில் இருந்து வருகிறேன். என்பதையும் நான் அன்று என்னுடைய உள்ளத்தில் பதிய வைத்துக்கொண்ட சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கையை விட்டுவிடவில்லை என்பதை நான் நன்றாக அறியும்.

(நண்பகல் 12.00)

அதே நேரத்தில் இங்கே பேசும் போழுது இருக்கிற ஆலயங்களின் நிர்வாகப் பணிகளுக்காக செலவிடுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எப்படி எப்படி செலவிடப்படுகிறது என்பதை அறநிலைய பாதுகாப்பு என்கின்ற அளவிலே இந்த மாலியம் இங்கே பேசப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு பேசுவது நல்லது என்று நான் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் மிகுந்த பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், ஒரு ஆஸ்திக நான்திக சம்வாதமாக இந்த மன்றம் மாறிவிடும். இப்படி மாறிவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அறநிலையத்தை பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால், அறங்காவலராக வரக்கூடியவர்கள் அந்த மதத்தின் பேரிலோ, சாமியின் பேரிலோ நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும் அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக நடிப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அறங்காவலர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும்—நம்முடைய சுப்பையா அவர்கள் அறங்காவலராக இருப்பதாக எனக்கு நினைவு. அவர் கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இருந்தபோழுதே கூட சுப்பையா அவர்கள் அறங்காவலராக நியமிக்கப்பட்டார் என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுது அவர் வேறு கட்சிக்குப் போயிருக்கிறார். அப்பொழுது அதைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை,

1974 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தான் சொல்வதற்குக் காரணம் எந்தக் கொள்கை உடையவராக இருந்தாலும், நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா, ஆலயத்திற்குத் தேவையான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவா, ஏற்கனவே பரம்பரையாக நடைபெறுகின்ற காரியங்கள் எதுவும் பாதிக்கப்படாமல் நடைபெறுகின்றனவா என்கின்ற அளவில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்களா, இல்லையா என்று நாம் எக்ஸ்ரே எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

சில பேர் பட்டை பட்டையாக விபூதி பூசிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் உள்ளத்திலே கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். சில பேர் எந்த சின்னமும் அனியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கடவுள் பக்தி உள்ளத்தில் கொண்டவர்களாக இருக்கலாம். இரு சாராரும் இருக்கிற காரணத்தினால் யார் உள்ளத்திலே கடவுள் பக்தி கொண்டவர், உண்மையான கடவுள் பக்தர் என்று கண்டுபிடிப்பது சிரமம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் உள்ளத்தில் பக்தி இருக்கிறதா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அறங்காவலராக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் நிலை. ஏதோ சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். பொதுவாக எந்த இடத்திலும் எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கோவில்களில் அறங்காவலராக இருக்கக்கூடாது என்று தான் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஒன்றாக இருந்தபொழுது சுப்பையா அவர்கள் அறங்காவலராக நியமிக்கப்பட்டார்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : என்னுடைய காலத்தை கிட்டத்தட்ட 10 நிமிஷம் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். எனக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாக நேரம் கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : உண்மையான கடவுள் பக்தர்கள், உண்மையில்தான் கடவுள் பக்தர்கள் என்ற பாகுபாடு வேண்டியதில்லை. ஞானிகள், அஞ்ஞானிகள் என்று பிரித்துக்கொண்டு, அவர்கள் உள்ள உணர்வோடு பக்தி செலுத்துபவர்களாக இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். படத்தை வைத்துக்கொண்டு, உருவத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அருபி, சுவரூபி என்ற இலக்கணத்தின் கீழ் பக்தர்கள், பக்தர் அல்லாதவர்கள் வந்து விடுவார்கள். ஒரு மனிதனுடைய வேஷத்தைப் பார்த்தோ அல்லது கோவிலுக்குப் போவதைப் பார்த்தோ சொல்லக்கூடாது.

[1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. எஸ். வடிவேல் : நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பத்தர்கள் மனம் புண்படாத அளவுக்குப் பேசவேண்டும், ஆஸ்திக நாஸ்திக பிரசாரத்தில் ஈடுபடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க—பல்வேறு வகையிலே பேசலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன்—அதையெல்லாம் விட்டுவிடுகிறேன்.

குறிப்பாக, கோவில்கள் இன்றைக்கு சுரண்டும் கூடாரங்களாக இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, அரிசனங்களுக்காக பாடுபட வேண்டும் என்று துடிப்போடு செயலாற்றினாலும், நீதி மன்றத்தில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டு தடைப்படுத்தப்படுகின்றன. மத்திய அரசுடன் போராட்டம் நடத்தக் கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் அந்தப் போராட்டத்தைத் துவங்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக, அம்மையார் அவர்கள் தன்னுடைய ஆளும் கட்சிக்கு இதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் பல்வேறு மடங்களுக்கும் கோவில்களுக்கும் ஏறத்தாழ 5 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் ஜாதியை ஒழிப்பதற்காக இந்த அரசு முன் நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அண்மையில் திண்டாமையை மரணஅடி அடித்து சாவு ஒலைக்கு அனுப்பிவைத்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 5 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எந்தக் கோவிலையும் நிலம் வைத்துக்கொண்டுதான் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. திருப்பதிக் கோவிலுக்கு நிலம் இல்லை. பத்தர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் வரட்டும். சிதம்பரம் நடராஜா கோவிலுக்கு நிலம் இல்லை. பக்தி இருப்பவர்கள் கோவிலுக்குப் போகட்டும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

கடவுள் வினை தீர்ப்பான் என்று நினைத்தால் கோவிலுக்குப் போகட்டும், காணிக்கை செலுத்தட்டும்.

ஆலயங்களை எடுத்துக்கொண்டால் பாட்டுக் கச்சேரி. முதல்நாள் சூலமங்கலம் சகோதரிகள், இரண்டாம்நாள் கே.பி.எஸ். இப்படி தினந்தோறும் பாட்டுக் கச்சேரி. ராத, கஜ, துரக பதாதிகளுடன் தினமும் சகல நெய்வேதியம். இதெல்லாம் தேவை தானா? 11 நாட்களுக்கு பாட்டுக் கச்சேரி தேவைதானா?

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

அதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு கோவிலிலும் 11 தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு திருமணம் செய்விக்கலாம். 60 வயது, 40 வயது, 45 வயது வரையில் கல்யாணம் ஆவதில்லை. பெண் கொடுக்க ஆள் இல்லை. சொத்து இருந்தால்தான் கல்யாணம். பணம் தேட்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படி 35 வயது, 45 வயது என்று கல்யாணம் ஆகாமல் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, 11 ஆதித் திராவிட பையன்களுக்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தலைமையில் திருமணம் நடத்தினால், ஆலயம் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டது என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே அவர்கள் செய்வார்களேயானால் நிச்சயம் உள்ள பூர்வமான நல்ல காரியத்தை செய்தவர்களாவோம்.

பாட்டுக் கச்சேரி வைப்பது, தாளம் போடுவது, தலையை ஆட்டுவது, இதெல்லாம் கோவில்துறையில் தேவைதானா? நாஸ்திகம் பேசவேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டிருந்தாலும் நாடு இருக்கும் நிலைமையில் இதெல்லாம் கோவில்களில் தேவைதானா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

பள்ளி அறை, படுக்கை அறை, உட்கார அறை, பேச அறை, விளையாட்டு அறை, சாமி விளையாடுவதற்கு அறை இதெல்லாம் தேவைதானா? எல்லோருக்கும் உட்கார இடம் இல்லை, இருக்க இடம் இல்லை, கஞ்சி காய்ச்ச இடமில்லை, மாமியார் வந்தாலும் அங்கே, மருமகள் வந்தாலும் அங்கே, வேறு யார் வந்தாலும் அங்கே தான், இப்படி 50 பேர்கள் வந்தாலும் ஒரே அறையில் எல்லோரும் படுக்கவேண்டும். இப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமை இருக்கையில், இதெல்லாம் கோவில்களில் வேண்டுமா?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, the hon. Member is not speaking on the Hindu Religious and Charitable Endowments. He is speaking on a matter which has nothing to do with it. He cannot speak on it here but elsewhere.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: வடிவேல் அவர்கள் வேகமாக ஆஸ்திகர் கவின் மனதைப் புண்படுத்தக்கூடிய அளவிலே இங்கே பேசுகிறார்கள். அதைப் பற்றி என்னைப் பொறுத்த அளவிலே நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். இந்த ஆலயங்கள் அத்தனையும் அகற்றிவிட்டால் அவர்கள் கேட்கிற அந்த ராஜ்யம் வந்துவிடும் என்று நினைக்கிறார்களா? ஆலயங்கள் இதற்கெல்லாம் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறார்களா? இவைகளையெல்லாம் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: ஆண்டவன் பெயரால் அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன என்று தான் சொல்கிறேன். காந்தி அடிகள் சொன்னார் அரிசன் என்று, அதாவது கடவுள் குழந்தை. தந்தை பெரியார் அவர்கள் அப்படிச் சொல்ல

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

வில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். காந்திக்கு நேர் மாறாக சொல்லியிருக்கிறார். அரிசன், கடவுள் குழந்தை என்று சொல்லியிருக்கிறார் காந்தியடிகள். அவர்கள் இன்றைக்கு நிற்கதியாக நிற்கின்றார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது கோவில்களுக்கு வக்காளத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். 70 லட்சம் பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், 60 லட்சம் பேர்கள் நிற்கதியாக நிற்கிறார்கள். அதனால்தான் சொல்கிறேன். கடவுளின் பெயரால், ஆண்டவன் பெயரால், திருக்கோவிலின் பெயரால் அவர்களுடைய உள்ளம் மலர, உள்ளம் வாழ—அவர்கள்தான் உழைக்கின்றவர்கள், அடித்தளத்தில் இருக்கின்றவர்கள்—அவர்கள் வாழ்வின் மாறுதல் ஏற்படுவதற்கு, மறுமலர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு, சந்தோஷம் ஏற்படுவதற்கு ஆண்டவனுடைய திருக்கோவில்களை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டால், அதே நேரத்தில் ஆஸ்திக, நாஸ்திகப் பிரசாரம் செய்வது குறையும்.

ஆஸ்திகர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கி பேசக்கூடாது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இதற்கு முதல்வர் அவர்கள் ஆவன செய்வார்கள் என்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மதிப்பீட்டுக் குழுவில் வடிவேல் அவர்களும் உறுப்பினர். அவர் ஒரு கோவில் கூட விடுவதில்லை. அவர் எல்லா கோவில்களுக்கும் வந்தார் எங்கனோடு.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்): நான் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். யார் எழுந்து பேசினாலும், எந்த விதியின் அடிப்படையில் பேசுகிறார் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு பேசவேண்டும். ஒருவர் பேசும்பொழுது அடுத்தவர் எழுந்து குறுக்கே பேசக்கூடாது. (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) எழுந்திருந்தார்—நீங்கள் உட்காருங்கள், நான் நிற்கிறேன். ஒரு உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இன்னொரு உறுப்பினர் குறுக்கிடுவதற்கு, பேசிக் கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர் யில்தான் பிறகு தான் குறுக்கிடவேண்டும். பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் இருந்தால் கேட்கலாம். எதுவுமே இல்லாமல் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் மாறி மாறி எழுந்து பேசுவதை இந்த அவையில் அனுமதிக்கக் கூடாது. அது நல்ல மரபு அல்ல. யார் பேசினாலும், எந்த விதியின் அடிப்படையில் பேசுகிறார் என்று சொல்லிவிட்டுத்தான் பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: எந்த விதியின் அடிப்படையில் பேசுகிறீர்கள் என்று முதலில் சொல்லவேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜப்பார் அவர்கள் நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் மதிப்பிட்டு குழுவோடு சென்றபொழுது ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் சென்று வணங்கத் தவறியதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. வடிவேல் அவர்கள் அதற்கு பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் என்ற வாய்ப்பில் பதில் சொன்னால் எங்களுக்குப் பயன் உடையதாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: மதிப்பிட்டு குழுவோடு சென்றபொழுது ஒவ்வொரு கோவிலிலும் நான் ஒதுங்கி நிற்கவில்லை. நானும் அவர்கள் கூடவேதான் சென்றேன். ஆனால் கும்பிட்டேனா, கும்பிடவில்லையா என்பது வேறு விஷயம். அவர்களுடன் கூட இருக்கும்பொழுது நானும் இருந்தேன். நான் வேறு எங்கு போவது?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (தெல்லிக்குப்பம்): சேர்மன் ஆப் தி கமிட்டி என்ற முறையில் நானும் கூட இருந்தேன். அவர் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் கும்பிட்டார்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: சரி, சந்தோஷம். விட்டுவிடுங்கள். கோவிலுக்கு போவது வேறு விஷயம். கும்பிடுவது வேறு விஷயம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: சார், பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் நாங்கள் சென்றிருந்த கோவில்களில் பிரசாதம் கொடுத்தார்கள். அதை அவர்கள் சாப்பிட எப்போதும் தவறவில்லை. அதனால் அவர்கள் பக்திமாகை கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே பக்திமாகை இருந்துவிட்டு, இங்கே வந்து அதற்கு மாறுபட்டக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதுதான் விந்தையாக இருக்கிறது. வெளியில் ஆஸ்திகராக இருந்துவிட்டு, சட்டமன்றத்தில் நாஸ்திகராகப் பேசுவது என்ன முறை என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்): அவர்களுடைய கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். அதை நீங்கள் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது சென்ற ஆலயங்களில் எல்லாம் பிரசாதம் வாங்கத் தவறவில்லை. அதனால் அங்கே பக்திமாகை இருந்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பிரசாதம் வாங்கி சாப்பிடுவதனால் பக்திமான் என்று கருதமுடியாது. பல கோயில்களிலே பிரசாதத்திற்காக ஏழை எளிய மக்கள் காத்து நிற்கிறார்கள் என்பதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அதற்கு பரிதான் காரணம்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. சொ. காவேரிமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மூன்று மானியங்களையும் ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் ஆலயப் பணிகளை தன்னுடைய திருக்கரங்களிலே வைத்துக்கொண்டு, நமக்கெல்லாம் பாலை வார்த்து இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளையும் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மானியங்களைப் பற்றி பேசும்போது முதலில் பால்பண்ணைத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னால், ஏழை எளிய மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பது இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அதைப்போல சத்துணவு வழங்குதல், பால் வளத்தைப் பெருக்குதல் போன்ற திட்டங்களைச் செம்மையாக நடத்தி வருகிறது இந்த அரசு என்பதையும் நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, கிராமப்புறங்களானாலும் சரி, நகரப்புறங்களானாலும் சரி இம்மாதிரியான திட்டங்கள் மூலம் சத்துள்ள உணவு, சத்துள்ள பால் வழங்கப்படுகிறது என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கின்ற மாதவரம் பால் பண்ணையைப்போலவே, மதுரையிலும் ஒரு பால் பண்ணை இருப்பது அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டு, பால் பண்ணைகள் நடைபெறுகின்றன. அது மட்டுமல்ல; அங்கே பால் பவுடர் தயாரிக்கும் பணியும் நடைபெறுகிறது. அங்கே ஏறக்குறைய 200-க்கு மேற்பட்ட அலுவலர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம்—அங்குள்ள நிர்வாகம் எல்லாம்—சில அதிகாரிகளின் கீழ் நடந்துவருகிறது என்பது அங்கத்தினர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் தெரியும். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டு, நடைபெற்று வரும் பால் பண்ணைகளுக்கு இதுவரையில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு கிடையாது. மக்களுடைய எண்ணங்களை பிரதிபலிக்கின்ற முறையில், அவர்களுடைய வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இம்மாதிரியான சிறந்த திட்டத்தில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு இருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். ஏனென்றால் மதுரையில் இருக்கக்கூடிய மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தை கவனிக்க அறங்காவலர் குழு இருக்கிறது.

அதைப்போலவே ஒவ்வொரு நிறுவனத்திலும் அதிகார பற்றற்ற ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய சிறந்த கருத்துக்கள், யோசனைகள் கேட்கப்பட்டு, செயல்பட்டு வருகிறது.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. சா. காவேரிமணியம்]

ஆகவே, மதுரையிலே இருக்கக்கூடிய இந்த பால் பண்ணை திட்டத்திற்கு ஒரு சிறந்த குழு அமைத்து, நிர்வாகத்தை மேற்பார்வை செய்வதற்கு அல்லது ஆலோசனை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்தத் திட்டத்தில் மிகச் சிறந்ததொரு திட்டத்தையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், படித்து பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு வேலையின்மையைப் போக்குவதற்கான திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. படித்த பட்டதாரிகள் மாதவரம் பால் பண்ணையில் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, பயிற்சி காலத்தில் அவர்களுக்கு 150 ரூபாய் உதவிப் பணமும் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் பயிற்சி முடிந்த பிறகு சொத்தத்திலே பால் பண்ணை அமைப்பதற்கும் ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நாட்டுடைமையாக்கப் பட்ட வங்கிகளில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது; உயர்ந்த ஜாதி மாடுகள் வாங்கிக் கொள்வதற்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. மற்ற நிர்வாக உதவிகள் எல்லாம் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தத் திட்டம் மிகச் சிறந்த திட்டம்; நல்ல திட்டம் என்று வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப்பற்றி பேசும்போது சென்ற கூட்டத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் மிகப்பணிவோடு ஒரு கோரிக்கையைத் தெரிவித்தேன். அதாவது திருப்பரங்குன்றத்தில் சித்த மருத்துவமனை ஒன்றை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று அங்கே ஒரு சித்த மருத்துவ மனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கான நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அறங்காவலர்கள் நியமனம் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பணியை எவ்வாறு செய்கிறார்கள்; எதற்காக அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அந்தப் பணி ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும்.

ஆலயங்களில் நடைபெற வேண்டிய வழிபாடுகள், கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய மரபுகள், மற்ற விதி முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு, விழாக்கள் நடைபெறுவதற்கு இடையூறு இல்லாமல் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா, நிர்வாகம் சிறப்பாக இருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுமே அல்லது அவர்

[திரு. சா. காவேரிமணியம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

களுடைய உள்ளத்திலே என்ன இருக்கிறது; அவர்கள் என்ன கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று எங்களுடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அறங்காவலர்கள் எப்படி சிறப்பாகப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பது மக்களுக்குத் தெரியும். வழிபாட்டு முறைகள், விழாக்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன. கோவில் நிர்வாகத்தை இவர்கள் செய்கிறார்களா, அவர்கள் செய்கிறார்களா என்பதல்ல பிரச்சனை. ஒழுங்காகச் செய்கிறார்களா என்று பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்படிப்பட்டவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் எந்த முறையிலே பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை மட்டும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் மீது உள்நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது. அவர்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களா அல்லது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பார்க்கக் கூடாது. அதனால் டிஸ்குவாலிபி கேஷன் ஆக்கக்கூடியவர் என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் எங்கோ ஒருவர் தவறு செய்திருக்கலாம்; அதற்காக எல்லோரையும் குறை சொல்வதில் பயனில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு கோவில் நிர்வாகம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சமய நெறிமுறைகள் யாராலும் அழிக்கப்பட கூடியவையல்ல. யாரும் அழிந்து விட முடியாது. அது மேலும் மேலும் நல்ல முறையில் வளர்க்கப்பட்டுதான் வருகிறது. யாராவது இவர்கள் வந்து அழித்துவிடுவார்கள் என்று நினைத்தால் அது நங்கூரத் தாங்களை தாழ்த்திக்கொள்வதல்லாமல் வேறல்ல என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் என்னுடைய வேண்டுகோள் ஒன்றைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். பழனியிலே ஏற்கனவே கலைக் கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்கள் கலைக் கல்லூரி என்றும், பெண்கள் கலைக் கல்லூரி என்றும் பல கலைக் கல்லூரிகளை பழனி தேவஸ்தானத் திலிருந்து நிறுவியிருக்கிறார்கள்.

நான் ஏற்கெனவே ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறேன். மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் மதுரையில் பெண்களுக்கு என்று ஒரு கலைக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று ஆண்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு கலைக் கல்லூரியை அதன் எல்லைக்குட்பட்ட இடத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்த ஆலயத்திற்கு

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. சா. காவேரிமணியம்]

நல்ல வருமானம் வருகிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய அறங்காவலர்களும் கல்லூரி அமைப்பதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் அதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்கள் கலைக் கல்லூரியை நிறுவுகின்ற நேரத்தில், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைத் தருகின்ற திருப்பரங்குன்றம் பகுதியில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பக்தி இல்லாதவர்களை எல்லாம் அறங்காவலர்களாகப் போடலாம். நாங்கள் ஆஸ்திகர்கள்—எங்களில் பக்தி உடையவர்களும் இருக்கிறார்கள். இல்லாதவர்களும் இருக்கலாம். ஆனால் உங்கள் கட்சியில் திட்டவாட்டமாக—ஆண்டவனிடத்தில் நம்பிக்கையில்லை என்று கொள்கை அடிப்படையில் பல முறை கூட்டங்களில் கூறி வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களைச் சார்ந்தவர்களை அறங்காவலர்களாகப் போட்டால் கோயில்கள் சரியான முறையில் நடக்குமா என்பதுதான் கேள்வி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆண்டவனைப்பற்றி எங்களுடைய கொள்கை—ஆண்டவனை நாங்கள் நம்புகிறோமோ இல்லையோ ஆண்டவன் நம்மை நம்புகிற அளவுக்கு நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதுதான். ஆண்டவன் நம்புகிற அளவுக்கு நாங்கள் நடந்து கொண்டதான் வருகிறோம். ஆனால் சிலர் ஆண்டவனை நம்புவதுபோல்—நடித்துக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். அதற்கும், இதற்கும் இதுதான் வேறுபாடு. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போல “ஒன்றே குலம்—ஒருவனை தேவன்” என்பதுதான் எங்கள் கொள்கை. அம்மையார் சொன்னதுபோல நாஸ்திகக் கொள்கை அல்ல.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, on the cut motion moved on behalf of our Party, I want to say a few words on the Milk Supply Scheme, Administration of the Hindu Religious and Charitable Endowments and Khadi and Village Industries.

In the beginning of his speech, the Hon. Minister himself has clearly stated that we are in large deficit so far as milk production in our State is concerned. I do not find any revolutionary changes proposed in his speech to make good the deficiency in milk production. I want to know the definite steps the Government have taken to improve the livestock wealth in Tamil Nadu. When the Animal Husbandry Demand was considered in this House, I have also pointed out that no proper step has been taken to improve the livestock. We must have good pedigree and exotic

[Thiru B. Venkataswamy]

[1974 ஏப்ரல் 4]

animals to increase our milk production. I regret to state that we are not having very good animals and they are small and they look like dogs. We must improve the breed and then only we can augment milk production. We require 300 grams of milk per head.

Coming to the bulls which are being donated by foreign countries, they are useless and they are not good pedigree animals. We must purchase good animals from foreign countries even though one animal may cost Rs. 5 lakhs, as otherwise we cannot improve the livestock in our State.

As regards milk production, it is a very good cottage industry in the rural areas. In the rural areas, there are a large number of people without lands and they can be given loan facilities on personal security. Otherwise, there is no use of saying that the Government have done so many things. So, I request the Hon. Minister to give loan facilities to them.

With regard to 'Operation Flood' Scheme, the Dharmapuri district has been neglected. I have already represented to the Hon. Minister that there is a great potential to improve the livestock in the Dharmapuri district, especially in the Hosur taluk where there is a good cattle farm. This cattle farm is one of the best cattle farms in the whole country; but it is of no use to the people. So, I request the Hon. Minister to extend the scheme to the Dharmapuri district. In this connection, I wish to point out that we must lay the foundation for good livestock and milk production and for that we must have good calf-rearing schemes and other schemes.

Coming to the administration of Hindu Religious and Charitable Endowments, a good lot of work has been done. But I want to suggest that only persons who have faith in God should be appointed as trustees of temples. In this connection I want to point out that in Hosur till recently there was one trustee—Arunagiri—who had spent nearly Rs. 50,000 from out of his pocket and collected donations upto Rs. 1 lakh and renovated the temple there. But now a new trustee has been appointed and he is not taking any interest

(Mr. Speaker sounded the gong.)

Sir, I want five more minutes.

1974 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 9 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். இனிப் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் 5 நிமிடத்திற்குமேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Coming to the smuggling of idols, it is only because of meagre salaries paid to the priests, these things happen. So, the priests must be paid more salaries. In this connection, I also want to point out that some rich people are involved in the smuggling of idols and even in Hosur there are a very few responsible persons who are involved in it and such people should be punished severely.

Coming to Khadi and Village Industries in the rural areas, there is banana fibre available and out of it we can make hand-made paper and that industry should be encouraged.

As regards Gobar Gas Scheme, it is a good scheme and it should be extended to all the villages where cow-dung is available in plenty. A crash programme can be evolved as it would relieve to a certain extent the scarcity of fuel.

As regards the proposal to establish a Silk Farm of 200 acres in the Dharmapuri district, it is a good scheme and there is a great demand for khadi silk.

Lastly, I want to say a word about the match unit at Hosur. It was closed recently due to the mismanagement of an officer. It should be reopened.

Finally, I would say that more and more village industries must be set up in the rural areas so that the income of the rural people will be improved.

* திரு. எம். கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறநிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்திய குடியரசுத் தலைவர்—மதிப்பிற்குரிய கிரி அவர்கள்—தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆலயங்களைச் சுற்றிப் பார்த்த நேரத்தில் இந்த ஆலயங்கள்தான் “நாகரீகத்தின் சின்னங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருக்கோயில்கள், மடாலயங்கள், அறக் கட்டளைகள் எல்லாம், இந்து சமய அறநிலையத் துறையின் சார்பில் நல்ல முறையில் இன்றையதினம்

[திரு. எம். கந்தசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 4]

நடக்கின்றன என்று சொன்னால் அதற்காக தனியாக ஒரு அமைச்சர்—வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு ஒரு நாள்—நல்ல ஆணையாளர், மற்ற அதிகாரிகள் இருக்கிற காரணத்தினால்தான் என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

1967-க்கு முன்னாலே இந்தத் துறை எவ்வளவு சீர்கெட்டிருந்தது, கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எவ்வளவு சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது இந்தத் துறையை நிர்வகித்து வருகிற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்களையும், மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1967-க்கு முன்னாலே கோயில்கள் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் இல்லாத துறையும் அங்கே பல அக்கிரமங்கள் நடைபெற்ற காரணத்தினாலும்—கோயில் கூடாது என்பதல்ல. கோயில்கள் கொடியவர்களின் கூடாரங்களாக இருக்கக் கூடாது என்ற கருத்தினை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் கலைஞர் அன்று சொன்னார்கள். அவற்றை எல்லாம் ஒழுங்குப்படுத்தி சீர்செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நல்ல திறமையுள்ள அறங்காவலர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக ஒவ்வொரு கோயிலிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர் ஒருவர் அறங்காவலராக இருக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பெருமையே தமிழக அரசைச் சாரும். யாவரும் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களுக்குப் பக்தியோடுதான் செல்ல வேண்டுமென்று இல்லை. அங்கே உள்ள ஒவியங்கள்—சிற் பங்களைக் காண இன்றையதினம் வெளிநாட்டவர்கள் எல்லாம் கூட வருகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கலைவடிவங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நமது பண்டைய நாகரீகத்தை வளர்க்கின்ற அளவுக்குக் கோயில்கள் சீர்படவேண்டுமென்ற கருத்தை இந்தத் துறையினர் கொண்டிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது.

(பிற்பகல் 12-30)

இருந்தாலும் இங்கேயுள்ள சிலைகளை எல்லாம் களவிடப்பட்டு, இங்கிலாந்து நாட்டிலே, தமிழ்நாட்டினுடைய விலை மதிக்க முடியாத சிலைகள் எல்லாம் பகிரங்கமாக ஏலம் விடப்பட்டதாகச் செய்திகளைப் பார்க்கிறோம். அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காக ஜுவல்ஸ் வெரிஃபிகேஷன் ஆபீஸர் என்று நகைகளை வெரிஃபிகேஷன் செய்ய அதிகாரிகள் இருப்பதைப்போல், ஐடல்ஸ் வெரிஃபிகேஷன் அதிகாரிகளை, இந்தச் சிலைகளைக் காப்பதற்காக, இந்தத் துறை, நல்ல அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். கந்தசாமி]

தஞ்சை மாவட்டத்திலே, 1967-க்கு முன்னாலே, தஞ்சை விவசாயிகள் என்று சொன்னால், பல விவசாயிகளை உள்ளடக்கி, பெரும் நிலச் சுவாந்தார்கள் எல்லாம் கோவில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, மாரடோரியம் என்று வைத்துக் கொண்டு, அதனாலே குத்தகை பாக்கி அதிகமாக, கோயிலுக்குச் சேரவேண்டியதை எண்ணி, அதற்கெல்லாம் மாற்று தெரிவித்து, நல்ல நிலையினை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது.

இன்றையதினமும் கூட, மக்கள் தொண்டுதான் மகேசன் தொண்டு என்ற அளவிலே, மனதிலே கொண்டு, மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை, கோயில்களினால் மட்டுமல்ல, கோயில்கள் மூலமாக என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய முடியுமோ, அது கண்ணெளி நிதியானாலும்கூட, பிச்சைக்காரர் மது வாழ்வு நிதியானாலும்கூட, கல்வித் துறையிலும்கூட சரி, நல்ல திருமண மண்டபங்களானாலும்கூட சரி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல திருமணங்களைச் செய்து வைத்தாலும்கூட சரி, இப்படி நல்ல காரியங்களை இந்த அறநிலையத் துறை கோயில்களிலே செய்து வருகிறது.

அங்கே பணியாற்றுகிற சிப்பந்திகளுக்கெல்லாம், முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களும் வாக்குறுதி அளித்தபடி, அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டாலும், ஒருசில கோயில்களிலே உள்ளவர்களுக்கு இன்னும் கிடைக்காமல் இருப்பது உள்ளபடியே வருத்தமாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கொடுக்க துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து, சீக்கிரம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், முன்பிருந்த நிலை மாறி, ஏழு ஆண்டுகளிலே, இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் இந்த ஆட்சி வந்தால், என்ன ஆகுமோ என்று உண்டாக்கிய நிலையைப் போக்கி, இது அல்லவா அரசு, இவர்களால் தான் அல்லவா செய்ய முடியும் என்ற முறையிலே இந்த அறநிலையத் துறை நல்ல காரியத்தை மக்களுக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், முன்பெல்லாம் நடனக் கலைதான் கோயில்களிலே சிறந்த விளங்கிய நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது அது அறவே நிறுத்தப் பட்டு விட்டது. இசை போல நடனங்கள் இல்லாவிட்டாலும், நடனக் கலை தமிழ்நாட்டிலே எப்படி இருந்தது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கக்கூடிய விதத்திலே கோயில்களிலே நடனக் கலையை கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த நல்ல வாய்ப்பை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am confining myself, Sir, to religious endowments because sufficient has been spoken about dairy farming, milk supply and Khadi crafts.

It is embarrassing to me to speak on temple matters. The Hon. Chief Minister, a few minutes before, remarked that some people wear 'vibuthi' but they may not believe in God at all. I do not know how I am taken. Whatever it is, during 1967 when DMK came to power, I was one of those who really believed that religious endowments will be badly managed and even temples may be demolished. Not only myself, but many people like me, believed so.

But, from what has happened from 1967 to 1974, I find that I am pleasantly disappointed because the Religious Endowments Department has done very good work. They have discovered so many new temples. They have brought 15,000 temples under their purview. They have spent Rs. 12 crores on renovation and improvements during these years. I think it is wonderful. I should congratulate the Government for having done such a good work. I thought that the religious atmosphere in temples would be finished, when DMK came to power. But I find that religious atmosphere in many of the temples has steadily improved, compared to various temples in other parts of India. I think we have to pay a very good compliment to the Hindu Religious Endowments Minister or the Commissioner whoever it may be, as he has done very good work.

Various items have been listed about the work done to temples. I think the building of a wall and stopping of sea erosion by that in Tiruchendur temple is a very good thing. They have saved that temple from being washed by sea. That is really fine indeed.

Higher and lower caste do not exist in temples. I am not entering into controversy about asthikam and nasthanam. Ninety per cent of the Gods are non-Brahmins. Rama is not a Brahmin. Krishna is not a Brahmin. Subramanya is not a Brahmin. All these Gods are non-Brahmins. I want people to understand this. There are only two Brahmin avatars, viz., Vamana and Parasurama. There is no temple for Parasurama. I think there is a temple for Vamana in Kancheepuram. I honestly believe that caste should not enter into temples. In a progressive society, caste has no place.

1974 ஏப்ரல் 4] [திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

I am one of those who believe in land reforms. Land reforms are entirely different. A temple or religious institution may own lands. But when land reform legislation is brought into bring, leaving what is necessary for the good management of the temple, lands of temples should not be exempt from land reforms. That is my firm conviction.

If a temple is well-manged, thousands of people will come. According to agamas if it is well-managed, thousands will come. I have been a trustee of a private temple for 25 years. We do not own a pie of property but we spent every year Rs. 30,000 because the worshippers pour in and they do so because the temple is well-managed.

There are the matathipathis. There was a time when matathipathis were doing good work. Even now some are doing good work but not all. I think their work should be properly supervised by the department. A correct supervision is absolutely necessary so that matathipathis will discharge their duties properly.

Only last year I brought to the notice of the House how a matathipathi bought a chevrolet car. Is it necessary? What is the use of music performances in temples? I had been to Sabarimalai temple recently. There, there is no distinction of caste at all. People come in lakhs and the collection is Rs. 48 lakhs a year. It is because it is well managed. I hope the Department would see to it that our temples are well-managed. If the country's character has to improve, two things should improve. Moral values should improve and Education should improve. Throughout the world, moral values have vanished, because there is no religious faith.

Another point is that so many things are done and Tamil Nadu has produced the greatest Vedic scholars, Tamil Nadu has produced the greatest Sanskrit scholars. One such scholar has been lent to Japan and a scholar from Tamil Nadu is the Sanskrit Professor there. There is a book published in 1905; this is the VII-Vol. published by Harward University. Such previous works are going away.

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

The Hindu Religious and Charitable Endowments Board should take up this question of supporting Vedic Scholars and Sanskrit scholars. Sanskrit is not a Brahmin Language, I studied Sanskrit under a non-Brahmin, one Govindan, your name-sake Sir, Ezhava. So, it is not a Brahmin language.

I understand the Central Government is considering creation of five Universities for Sanskrit. I hope and trust our Chief Minister will definitely bargain and see that one University is established in Tamil Nadu, so that those who are willing to study Sanskrit, may do so. We need not compel anybody. Thank you Sir.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, அறநிலைய அமைச்சரவர்களின் இந்த மானிய கோரிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

திதிநிலை அறிக்கையில் பால்வளம் பெருக்கு திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும் என்ற தலை செய்தியைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1974-75-ம் ஆண்டில் மொத்தம் 3.08 கோடி ரூபாய் செலவிடப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து இந்தத் துறைக்கு இருக்கிற முக்கியத்துவத்தை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். 1972-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் நாம் ஒன்றுக்கு 69,000 லிட்டர் பால் கிடைத்தது. இந்தத் திட்டத்தின் பலனாக 1,00,05,000 லிட்டர் பால் கிடைக்கிறது என்ற செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இருப்பினும் இது போதாது. இன்னும் பால் உற்பத்தியை அதிக அளவில் பெருக்க வேண்டும். ஸ்காண்டிநேவியன் நாடுகளுக்கும் நமது நாட்டிற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, நாம் தற்போது ஜெர்ஸி காளைகளை உபயோகித்து கன்றுகளை உற்பத்தி செய்கிறோம். இன்னும் அதிக அளவில் பால் தருவதற்கு ரேடேன் காளைகளைப் பயன்படுத்தி கன்றுகளை உற்பத்தி செய்தால் பலன் அதிகம் கிட்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

ஆகவே, நாம் ரேடேன் காளைகளைப் பயன்படுத்தி பால் தரும் மாடுகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். உதகையிலே சகல வசதியும் இருப்பதால் அங்கே ஃப்ரோசன் செமன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அது நீண்ட நாட்களுக்கு கெடாமல் இருப்பதால், உதகையில் அதற்கேற்ற தட்பவெட்ப நிலைகள் இருப்பதால், அங்கே ஒரு டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சென்டரை ஏற்படுத்தி, அங்கேயிருந்து நாட்டின் மற்ற பகுதிகளுக்கு டிஸ்ட்ரிபியூஷன் செய்கிற அளவிற்கு, அங்கே அந்த சென்டரை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதகையில்

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். தேவராசன்]

உற்பத்தி செய்யும் கன்றுகள் கர்னாடக மாநிலத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. இதை அரசு கண்காணித்து இது நடைபெறாமல் தடுக்க வேண்டும்.

மேலும் அந்தப் பகுதியில் வெட்கை நோய் அதிக அளவில் பாவுகிறது. அதன் காரணமாக காட்டெருமைகள் வெட்கை நோயினால் பாதிக்கப்படுகின்றன.

இதைத் தடுப்பதற்கு அந்தப் பகுதியில் செக் போஸ்ட் அமைத்து கர்னாடக காடுகளிலிருந்து மாடுகள் தமிழகத்து எல்லைக்கு வராமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்க்கில் மலையில் ஒரு முருகன் கோவில் கட்டுவதற்காக அடிக்கல் நாட்டி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இதுவரையிலும் அந்தக் கோவில் கட்டப்படவில்லை. அந்தக் கோவிலைக் கட்டி முடித்தால் உலகத்திலேயே அந்த முருகன் கோவில்தான் உயரமானதாக இருக்கும். அந்த உயர்ந்த கோவிலைக் கட்ட அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு இந்து சமய அறநிலைய அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த இந்து சமய அறநிலையத் துறையானது மிகவும் திறமையாக செயல்பட்டு வருகிறது. அதன் காரணமாக பல ஏக்கர் நிலங்களை மறைத்து வைத்திருந்ததை வெளியே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இன்னும் பல லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து, அவைகளையெல்லாம் எடுத்து பொதுவாக தேசத்திற்குப் பொதுவாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நிலங்கள் கோவில்களுக்கோ அல்லது அறக்கட்டளைகளுக்கோ அல்லது மடங்களுக்கோ தேவையில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இந்த நிலங்களையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு அந்த நிர்வாகங்கள் முறையாக நடத்தப்பட முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அந்த நிர்வாகத்திற்குக் குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்கிற திறமையிலில்லை. ஆகவே, அதிக அளவில் குத்தகை பாக்கி இருக்கிறது. அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு சென்று வசூல் செய்வதிலே ஒரு பாதியை வழக்காடுவதற்காக செலவழித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு அந்த நிலங்களையெல்லாம் அரசு மேற்கொண்டு விவசாயம் செய்பவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அதற்குரிய தொகையைப் பெற்று கோவில்களுக்குப் பூஜை, நெய்வேத்தியம் போன்ற செலவைக் கொடுக்க

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1974 ஏப்ரல் 4]

முடியும். அல்லது கோளாவில் செய்வதைப் போன்று கோவில்களுக்கு தஸ்திக் அலவன்ஸ் கொடுத்து நல்ல முறையிலே நடத்த முடியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வருவதற்கு டெல்லி உயர்நீதி மன்றம் அனுமதிக்கவில்லை. இந்த மன்றத்திலே அதற்காக தீர்மானம் நிறைவேறியுங்கூட, அதை டெல்லி உயர்நீதி மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மறுபடியும் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற வகையில் தமிழகத்தில் இருக்கிறவர்கள் சகல பேரையும் ஒன்று திரட்டி மனித ஜீவாதார உரிமைகளைப் பரிக்கிற வகையிலே இந்திய அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறி, இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருக்கோவில்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சிப்பந்திகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிலே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குரிய 18 சதவிகிதத்தை தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினருக்கு அளித்து அவ்வாறு உத்தர விடுவதின்பூலம் அவர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாக்க முடியும். அவ்வாறு உத்தரவு பிறப்பித்து கோவில் நிர்வாகத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சிப்பந்திகளாக வருகிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறபோது, தீண்டாமை ஒழிவதற்கு அது உதவி செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பால் பண்ணை வளர்ச்சி சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் உழவர்களுக்கு பால்பண்ணை மிகவும் உதவியான ஒரு துறையாகும். உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் உழவர்களுக்கு பசு மாடுகள் கிடைக்கச் செய்து பால் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அமைச்சரவர்கள் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கும் பிரகாரம் ஒரு மனிதனுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 300 கிராம் பால் தேவை என்று சொல்லி, இந்தியாவிலே சராசரியாக 130 கிராம்தான் கிடைக்கிறது, தமிழகத்தில் 63 கிராம்தான் பால் கிடைக்கிறதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் மக்களில் 70 சதவிகிதம் பேர்கள் பால் பார்த்துக்கூட இருக்க முடியாது. அந்த அளவில் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்குப் பால் கிடைக்காத நிலைமையிருக்கிறது. தாராளமாக கிராமப்புற மக்களுக்குப் பால் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய, நல்ல வகையான மாடுகளை அவர்களுக்கு அளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேங்குகளில் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கடன்கள் கிராமப்புற மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

[1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

நகரத்தில்தான் கொடுக்கிறார்கள். நகரத்தில் எல்லை இத்தனை கிலோமீட்டர்கள் என்று எல்லை வைத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியல்லாமல் கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் பசுமாதிகள் வளர்க்க, பால்பண்ணையை வைத்துக்கொள்ள வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கதர், கிராமத் தொழில்கள் சம்பந்தமாக நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு, அதற்கு முதலாண்டு கதர் கண்காட்சியை நடத்தி அதன் மூலமாக தேங்கியிருந்த கதர்த் துணிகளை விற்றபடியாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி வருஷாவருஷம் கண்காட்சி நடத்துவதன்மூலம் கதர்த்துணியை விநியோகிப்பதே உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். காதி போர்டிலே நியமனம் செய்யும்பொழுது அவர்கள் கதர் கூட்டுவதிலே அதிக அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்து நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சரவர்கள் கோரியுள்ள பால்வளம், அறநிலையம், கதர் வாரியம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மேல் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிட விழைகின்றேன்.

பால்வளத்தைப் பெருக்குவதன் பயனாக மக்களின் உடல்நலம் பேணி வளர்க்கப்படும். கிராமங்களில் வாழும், ஏழை எளியவர்களின் வருமானம் வளரும். இதற்கு நல்வாய்ப்பாக அது அமைகிறது. கிராமங்களில் பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உண்டாக்கி இன்றையதினம் ரிவைவ் ஆக்கப்படாமல் டார்மண்டாகப் பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை ரிவைவ் செய்தும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்தும் அதன்மூலமாக பல ஏழை எளியவர்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்து அவர்களுக்குக் கடனும், மானியமும் தந்து, அவர்கள் மாடுகளை வாங்கி வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பை நம்முடைய அரசு மேலும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் 1964-ம் ஆண்டு சில சங்கங்கள் துவக்கப் பட்டு அந்த உறுப்பினர்களுக்கு 230 ரூபாய் வரையில் கடன் அளித்தார்கள். ஆனால் அங்கே ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாக வருலாகாமல் நின்றுபோய் விட்டது. இந்த பத்தாண்டுகளில் ஏறத்தாழ வட்டியாகவே இரண்டு பங்கு

[திரு. இ. எஸ். திபாகராஜன்]

[1974 அபரல் 4]

செலுத்தும் சூழ்நிலை உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பட்டு, இன்றையதினம் அந்த அங்கத்தினர்களின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்கின்ற, ஜப்தி செய்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, கருணாகூர்ந்து அரசு அந்த ஏழை எளியவர்களிடமிருந்து வர வேண்டிய கடன் பாக்கியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் நிறைய பால்வளத்தைப் பெருக்குவதற்கான நல்லதொரு வாய்ப்பிருக்கிறது. பள்ளிப்பட்டியில் மில்க் சில்லிங் செண்டரைத் துவக்குவதற்காக திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் ஏனோ துவக்கப்படாமல் நின்றிருக்கிறது. அதையும் இந்த ஆண்டாவது துவக்குவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தணி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்பது அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கதர் வாரியத்தின் மூலமாக வேலையற்றோருக்கு வேலை வழங்கும் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்கீழ் அங்கே ஒரு செண்டர் துவக்கப்பட்டு ஏழை எளியவர்களுக்கு வேலைதரும் வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கதர் வாரியத்திலே 9 கோடி ரூபாய் விற்பனையாக இருந்தது இன்றையதினம் 13 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதனால் அந்தக் கதரை நம்பியிருக்கின்ற ஏழை நெசவாளர்கள் நல்ல பயனைப் பெறுகிறார்கள். அந்த விற்பனையை மேலும் அதிகப்படுத்துவதோடு உற்பத்தியையும் அதிகப்படுத்தி ஏழை நெசவாளர்களுக்கு மேலும் வசதி வாய்ப்புகளை அளிக்கும் வாய்ப்புகளை உண்டாக்க வேண்டும். மேலும் பல நெசவாளர்களை அதில் சேர்த்துக் கொள்ள முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அறநிலைய மானியத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒன்றிரண்டைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் திருத்தணி கோயிலில் 1967-ஆம் ஆண்டில் 4 இலட்சம் ரூபாய் வருமானமாக இருந்தது இன்றையதினம் 22 இலட்சம் ரூபாய்க்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அந்தக் கோயிலின் வளர்ச்சியிலே இன்றையதினம் நூற்றுக்கணக்கான அறைகளைக்கட்டி, ஆண்டவனைப் பார்க்க வருபவர்கள் மட்டுமல்ல, உல்லாசப் பயணிகளாக வருபவர்களுக்கும் வசதி செய்யப்பட்டு, நாட்டு வளர்ச்சியிலே பெரிதும் பங்கு கொள்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அதே நேரத்தில் கோயிலில் பணியாற்றும் பணியாளர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக ஆக்கி அவர்களுக்கு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு உள்ள எல்லா வசதிகளையும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அறநிலைய அமைச்சரவர்கள் அவருடைய துறைகளைத் திறம்பட நடத்திச் செல்வதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ருடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்விக்குப்பம்): மாண்புமிகு சபாநாயகரவர்களே, அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையை எங்கள் தலைவரே விளக்கி விட்டார்கள், ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்று. ஆகவே, இதை வைத்துப் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். எங்கள் அமைச்சரே கண்ணப்பர்! கண்ணப்பர் என்றால் இறைவன் கண்ணிலேயிருந்து நீர் வடிவதைப் பார்த்து உள்ளங்கசிந்து ஆண்டவனுக்குக் கண்ணிலே ஏதோ கோளாறு வந்துவிட்டதே என்று எண்ணி தன்னுடைய கண்ணையே எடுத்து அப்பியவர்தான் கண்ணப்பர்.

ஆகவே, எங்களைப் பற்றிச் சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் பாறை அல்ல. நெக்குவிடாப் பாறைகூட பசுமரத்து வேருக்கு நெக்குவிடும். ஆகவே, அம்மையார் அவர்கள் எங்களுக்கு இருக்கும் தெய்வ நம்பிக்கையின்மீது சந்தேகம் கொள்ளத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய நண்பர்கள் அரிசன மக்கள் அர்ச்சகர்களாக வருவதற்கான தடையைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இறைவன் மீது பக்தி கொள்வதற்கு ஐயர் என்றே முதலியார் என்றே, தாழ்வு என்றே. அர்ச்சனங்கள் என்றே பேதம் இல்லை. பக்தி யாருக்கு இருக்கிறதோ அவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வர வேண்டும், தர்மகர்த்தாக்களாக வர வேண்டும் என்பதில் அழுத்தத்திருத்தமான நம்பிக்கையை உடையவன் நான்.

தர்மகர்த்தாக்களாக வருபவர்கள் கடமைகளை மட்டும் செய்தால் போதாது. ஒரு கோயிலுக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வருகிறார்கள், ஆண்டவனைத் தொழுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குப் பிரசாதம் கொடுக்கிறார்கள், விபூதி கொடுக்கிறார்கள், இன்னும் நெற்றியிலே அணியக்கூடியதெல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கொடுக்கும் சமயத்தில் டிராஸ்டியாக இருப்பவர்கள் நாம் அவைகளை அணிய மாட்டேன் என்று சொல்லி அதை வாங்கிப் பின்புறம்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1974 ஏப்ரல் 4]

போடுகிறார்களா என்பதைத்தான் கூர்ந்து அந்த மக்கள் பார்ப்பார்கள். போகிறவர்கள் அமைச்சர்களானாலும் சரி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்றாலும் சரி, நான் சென்றாலும் சரி அதைத்தான் மக்கள் பார்க்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஆகவே, டிரஸ்டியாக வருபவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களா காங்கிரஸ்காரர்களா என்று பார்ப்பதைவிட டிரஸ்டிகளாக வருபவர்கள் நிச்சயமாக திருநீறு அல்லது நாமம் அல்லது பட்டை அணியக் கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அவர் மனதில் என்னயிருந்தாலும் கோயிலுக்குச் செல்லும், அவர் கோயிலுக்குச் செல்லும் சமயத்தில் அல்லது கும்பாபிஷேகத்திற்குச் செல்லும் நேரத்தில் எப்படிச் செல்ல வேண்டும்?

இன்றைக்குக்கூட அறுபத்துமூவர் திருவிழா நடக்கிறது. அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் கண்ணப்பர் அவர்கள் செல்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம், அங்கே அவருக்குத் திருநீறு கொடுத்தால் அதை அவர் அணிகிறாரா என்றுதான் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் பார்க்கிறார்கள். டிரஸ்டியாக இருப்பவர்களும் அப்படிச் செய்கிறார்களா என்றுதான் பார்க்கிறார்கள்.

ஆகவே, தயவு செய்து டிரஸ்டியாக வருபவர்கள் திருநீறு அணியக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும் அல்லது நாமம் வைக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும் அல்லது அந்த வைதிகப் பற்று இருக்க வேண்டும். மனதிலேயும் இருக்க வேண்டும், வெளியிலேயும் இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆனால் யாராக இருந்தாலும் தெய்வத்தினுடைய சந்நிதானத்திலே அவர்கள் பக்தர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதைத்தான் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரிசனங்கள் அர்ச்சகர்களாக வருவதா இல்லையா என்பதில் தகராறு இல்லை, அதுகுறித்து உயர்நீதி மன்றத்திற்கு, சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு யாராவது சென்றால் அது தவறான வாதம்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, பெரியார் அவர்களை வெங்கடப்ப நாயக்கர் ஒரு பிள்ளையார் கோயிலைக்கட்டி அதில் டிரஸ்டியாக வைத்தார்கள். அதில் அவர்கள் சாகும்வரைக்கும் டிரஸ்டியாக இருந்தார்கள். ஆனால் அவருக்குத் தெய்வ நம்பிக்கையில்லை, திருநீறு வைக்கவில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட தத்துவங்கள் அறங்காவலருக்கு வேண்டியதில்லை. பெரியாரை விட யோக்கியமாகக் கணக்கு கொடுத்தவர்கள் யாருமில்லை. அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையை அவர்கள் நடத்தினார்கள், அப்படிப்பட்ட தத்துவத்திற்கு இது புறம்பாக இருக்கிறது.

[574 ஏப்ரல் 4]

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே முதலமைச்சரவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களைக் கேட்டமாதிரி நான் கேட்கிறேன், இது அவருடைய சொந்தக் கருத்தா அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்தா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : கருத்தொற்றுமை கிடையாது, கருத்து வேற்றுமைகள் இருக்கலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருப்பவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஆஸ்திகர்களாக இருக்கிறார்கள். மத நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதைச் சந்தேகித்தால் என்ன அர்த்தம்? நீங்கள் எங்கள் கட்சியிலிருந்தபொழுது எத்தனை முறை கோயில் களுக்கு என்னோடு வந்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால் அரிசனங்கள், அரிசனங்கள் அல்லாதவர்கள் என்ற வேற்றுமை இல்லை.

திருநாவுக்கரசர் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இப்பொழுது அல்ல, அந்தக் காலத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு பாட்டில், “சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டும் தந்தாலும் நான் வேண்டேன்” என்று சொல்லிவிட்டுப் பிறகு சொல்கிறார், “அங்கமெல்லாம் குறைந்தாலும்கூட தோழநாயகனும் ஆவிரித்துத் தின்றழலும் புலையேனும் கங்கைவார் சடைக் கரந்தார்க்கு அன்பராகில் அவர் கண்டிர் யாம் வணங்கும் கடவுளாரே” என்று சொல்கிறார். ஆகவே, யார் பக்தி வைத்திருந்தாலும் அவர்களை வணங்குவேன் என்று திருநாவுக்கரசர் அப்பொழுதே சொன்னார்கள்.

அகேபோல் பேயாழ்வார் யார், திருப்பாழைநாயக்கர் யார், அரிசனங்கள் தானே? எனவே, அரிசனங்கள் இந்து சமயத்திற்கு மாறுபட்டவர்கள் என்ற வகையில் யாரும் எண்ணவேண்டாம். (மணியடிக்கப்பட்டது) இது முக்கியமான விவாதமாக இருப்பதால் தயவு செய்து இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். நீங்கள் நல்ல மனம் வைத்து மேலும் 5 நிமிஷம் கொடுப்பீர்கள் என்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

சாஞ்சிப்பெரியவரைக் கேட்டால் கூட, பரம்பொருள் என்று என்று உண்டு. அதைச் சிலர் முருகன் என்று சொல்லுகிறார்கள்; நாராயணன் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்; சிவன் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல்வேறுபட்ட உருவங்களில் வழிபடுகிறார்கள். அதிலேதான் வேற்றுமை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கோயிலில் உபந்நியாசம் செய்ய சாண்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் இங்கேயே உபந்நியாசம் பண்ண ஆரம்பித்துவிட்டாரோ?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): உங்களுடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கேட்டு நானும் உபந்நியாசம் பண்ண ஆரம்பித்து விட்டேன்.

“நெஞ்சமே கோயில், நினைவே சுகந்தம்

பூசை கொள்ளவாராயோ பராபரமே”

என்ற தத்துவத்தை எல்லாம் பெரியவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

தாயுமானவர் இறைவனுக்குப் பூசுக்குட மலர் பறிக்கப் போகிறார், மலரைப் பார்த்தார் “பார்க்குமிடமெல்லாம் நீயே இருத்தியப் பனிமலர் பறிக்க நன்னேன்” என்று மலரிலே இறைவனைப் பார்க்கிறார்கள்.

இறைவன் இருக்கிறான். அந்த விதத்தில் தாயுமானவர் போன்றவர்கள் எல்லாம் வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். சமய உணர்வு நமக்கு வேண்டும்; மற்றவர்களுக்கும் வேண்டும் எல்லோருக்கும் வேண்டும். நாம் இந்துக்கள்; இந்து சமயத்தை காப்பாற்றுவதற்காக நாம் இருக்கிறோம் என்ற உணர்வு மற்ற மதத்தினருக்கு இருப்பது போல் நமக்கு இருக்க வேண்டும்.

இறைவனை நினைப்பதால் மனம் அடங்குகிறது என்ற நோக்கத்தைக் கோயில்கள் வலியுறுத்துவதாக இருக்கவேண்டும். கோவிலுக்குப் போனால் மட்டும் போதாது.

அறுபத்திமூவர்கள் யார்? இந்து சமயத்தின் சார்பில் கடவுள் கொள்கையைப் பாடியவர்கள். அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், திருநாவுக் கரசர் மற்றும் நாயனர்கள் கோயில்களின் அவதாரமாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் எல்லாம் இன்று மயிலாப்பூர் சென்று பார்க்க வேண்டும். 63 அடியார்களுக்கும் வழிபாடு செய்கிறோம். இறைவனை வழிபடுவதன் மூலம் மனம் அடங்குகிறது..

ஆனால் சில மாணவர்கள் துணியை எல்லாம் அவிழ்த்துவிட்டு ஓடுகிறார்கள் கொச்சியில். ஆண்டவனிடத்தில் பக்தி இல்லாத காரணத்தால்தான் அவர்கள் விரக்தியால் திசை திரும்பி விடுகிறார்கள். கல்லியில் கூட புதிய முறையில் மதம் போதிக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த மாணவர்கள் பக்தி இல்லாமல் துணியின்றி ஓடினார்கள் என்று சொன்னார்கள். திருஞான சம்பந்தரும் அப்படித்தான் காட்சி அளித்தார்.

1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): எனக்குத் தெரிந்த வரையில் திருஞான சம்பந்தர் உலகத்தில் இருக்கும் ஆசைகளை வெறுத்து உலகத்தையே துறந்து கோவினுண்டியாக பற்றாநிலையை அடைந்தார்கள்.

“உள்ளதே போது நான் எனக்குள்ள
ஒன்றை விட்டு ஒன்று பற்றி பாசக் கடற்குள்ளே
வீழாமல்

மனதற்ற பரிசுத்த அருள்வாய் . . .

பார்க்குமிடமெல்லாம் ஆண்டவனைப் பார்த்து கோவனுண்டியாகத்தான் பரிபூரண ஆனந்த நிலையை அடைந்தார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைக்குத் தவறான தகவல் தரப்படுகிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): திருஞானசம்பந்தர் பாசம், ஆசை என்ற கடவிலே விழாமல் இருந்தார். கோவனாக கட்டியே இருந்தார். இப்போது ஓடியவர்களைப் போல் ஓடவில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது—திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா அவர்கள் பேச அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. கோவை செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தவத்திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி அடியார் அவர்கள் இந்தப் பணியை எல்லாத் திருத்தலங்களுக்கும் சென்று செய்வார்களா; பிரச்சாரம் செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): எல்லாக் கோயில்களுக்கும் செல்வேன்; எல்லாக் கோயில்களிலும் பிரச்சாரம் செய்வேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பாடிய பாட்டு திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பாட்டா அல்லது வேறு யாராவது பாடிய பாட்டா என்பதை புலவர் என்ற முறையில் ஆராய்ந்து இன்றோ நாளையோ சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது தாயுமான சுவாமிகள் பாட்டு.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): ஆம் தாயுமானவர் பாடியதாகும்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். பால் பண்ணை வளர்ச்சி

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா] [1974 ஏப்ரல் 4]

எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிலைமையில் நன்றாக நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வாறு நல்ல முறையில் நடந்து வந்தாலும் அதில் இருக்கும் ஒன்றாகவும் குறைபாடுகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்செமினேஷன் சென்டர்ஸ் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணி செவ்வனே நடைபெற வேண்டுமானால் ஃப்ரோசன் செமன் மூலம் விநியோகம் செய்தால்தான் பலன் ஏற்படும். முக்கியமாக ஃபீடிங் மெஷின் இன்றுவரை செயல்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

ஃபாடர் டெவலப்மெண்ட் தேவை. மாடு வளர்ப்பவர்களுக்கு அதை விநியோகம் செய்யவேண்டும். பட்டதாரிகளுக்குத் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. செயல் முறையில் செயல்படுத்தவில்லை. அதைச் செய்ய முன்வர வேண்டும்.

மதுரையில் ஏற்படுத்தக்கூடிய பால் பவுடர் யூனிட்க்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு லட்சம் லிட்டர் பால் தேவை. அதற்கு திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை மாவட்டங்களில் உற்பத்தி செய்ய திட்டம் தேவை. இப்பொழுதே அதற்கு வழிவகை செய்தால்தான் பால் வருவதற்கு 34 மாதங்கள் ஆகும். அதாவது, இனவிருத்தி செய்து, அதன்மூலம் அதிக பால் வரவேண்டும்.

காதி அண்டு வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஒரு போர்டு வைத்திருக்கிறோம். அது தவிர நம் மாநிலத்தில் காதி அண்டு வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் கமிஷன் ஒன்று செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. இப்படி டியூயல் கன்ட்ரோல் ஆர்கனைசேஷன் அவசியமா? இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

இப்போது நாட்டிற்கு ரொம்பத் தேவையானது சுண்ணாம்பு. சிமென்ட் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டது. சுண்ணாம்பை உற்பத்தி செய்ய நல்லதொரு திட்டம் காதி போர்டில் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ட்ரெயினிங் கொடுக்கிறார்கள். மகராஷ்ட்ராவில் ஒரு இடத்தில் ட்ரெயினிங் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த ட்ரெயினிங்கை நம் மாநிலத்தில் வைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லைம் உற்பத்தி செய்வதால் அதைக் கொண்டு பல பொருள்கள் செய்யலாம். சாக் பவுடர், ரெடிமேட் லைம் மார்டர், டிஸ்டெம்பர், லைம் டைல்ஸ், ப்ளீச்சிங் பவுடர் போன்றவை செய்யலாம். நம் நாட்டில் எரி வாயு மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. 20,000 சாண வாயு நிலையங்களை அமைக்க இருக்கிறார்கள். அதில் 2,000 நிலையங்கள் தமிழ்நாட்டிற்காக இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அது வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

அடுத்தபடியாக, பட்டு உற்பத்திப் பண்ணையை உருவாக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. பட்டு உற்பத்தி இப்பொழுது இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டும் செய்து கொண்டிருக்கிறது. காதி போர்டு மூலம் செய்வதும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்த இரண்டையும் இணைத்துச் செய்தால் செலவு குறையும். இந்தத் திட்டத்தை நாம் விரிவாக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம் பற்றி ஒரு வார்த்தை. கன்னியாகுமரி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதை இணைக்க புதுச் சட்டம் வருவதை வரவேற்கிறேன். கோவில்களில் வருவாய் குறைவாக இருக்கக் காரணம், கோவில்களைச் சார்ந்த கட்டடங்கள் வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. மூப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்ன வாடகை இருந்ததோ அதைத்தான் இப்போதும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மாற்ற இப்போதுள்ள விதிமுறைகள் சரியாக இல்லை. இப்போதுள்ள சட்டப்படி வாடைக்கு இருப்பவர்கள் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். பழைய வாடகையே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதை மாற்றினால் கோவில் களுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும். எனவே அதற்கேற்றபடி சட்டத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த முக்கியமான மானியங்களின்மீது என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய வெட்டுத்தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

பால்வழங்கு துறை பற்றி ஒருசில புள்ளிவிவரங்கள் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 300 கிராம் சராசரி ஒரு நபருக்குத் தேவை, அப்போது தான் போஷாக்கான உணவை உட்கொண்டதாக இருக்கும் என்ற விவரத்தை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுமையும் எடுத்துப் பார்க்கும்போது 130 கிராம் என்றும், தமிழகத்தில் கிடைக்கும் பாலின் அளவு சராசரி 63 கிராம்தான் என்றும் புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது.

இப்போது வெண்மைப் புரட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது என்று பிரமாதமாக பேசிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு குறிப்பாக பிறப்பித்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தினால் என்ன பிரயோசனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக இன்றையதினம் கிராம மக்கள் வறுமையாலும் பசியாலும் பிடிக்கப்பட்டு வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தில் ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆங்காங்கு துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரியான முறையில் இயங்குவதில்லை என்ற குற்றச் சாட்டு பொதுவாக இருந்து வருகிறது. இன்று பால் வழங்குவதற்கு பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக குழந்தைகள் உணவு வழங்குவதற்கு ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை விரைவில் துவக்கவேண்டும், அதற்கான தீவிர ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் அண்மையில் தரமான பால் வழங்கப்படவில்லை என்ற புகார் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றது. பால் புட்டியில் எலி இருந்ததாக பத்திரிகையில் லெட்டர்ஸ் டி தி எடிட்டரிஸ் பலரும் எழுதியிருந்தார்கள். இலாகா சார்பில் அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்திருந்தார்கள். இந்தமாதிரி வேண்டுமென்றே என்னவோ தெரியவில்லை பல புகார்கள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

குறிப்பாக எங்கள் ஹாஸ்டலில் டோன்ட் மில்க் தருகிறார்கள். இதை சற்று ஜாக்கிரதையாக பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் பாய்ஸ்ட் டெலிவரி கண்ட்ரோல் இல்லை, ஆகவே அதில் என்ன என்னவோ கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று தான் இலாகாவிலிருந்து சமாதானம் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நிச்சயமாக இந்த இலாகா ஆராயவேண்டும். அத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எந்தவிதமான இடமும் கொடுக்காமல் இந்த இலாகா டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் பாயின்டிலும் நல்லமுறையில் பணியாற்ற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மதுரையில் மதுரை மில்க் ப்ராஜக்ட் க்ரிமினல் கான்ஸ் பிரஸி கேஸ் உருவாகியது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதில் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி கூட சம்பந்தப்பட்டதாக விசாரணையில் இருந்து புலனாகியிருக்கிறது. அதுகுறித்து என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்? ஏன் அதில் காலதாமதம்? ஒருவேளை அவர்கள் மீது குற்றம் போதுமான அளவில் ரூஜ் ஆகவில்லை என்றால் அல்லது போதிய முகாந்திரம் இல்லை என்றால் அவர்களை விட்டுவிடுவது நலமாகயிருக்கும்.

அதல்லாமல் நீண்ட காலமாக இந்த வழக்கை வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது உண்மையில் கண்டிக்கத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக, இந்த பால்வழங்குத் துறையின்கீழ் பசுமாடுகள் கொடுப்பது இந்த இலாகாவோடு சேர்ந்து திட்டம் தீட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும். இப்போது மாடுகள் வாங்க கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து

1974 ஏப்ரல் 4] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கொடுக்கிற தொகை அன்றிருந்த விலைவாசிக்கு ஏற்ப இந்தத் தொகை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆகவே அந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்ற என் ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, காதி இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குக் கொள்கையால் ஏற்பட்ட ஒருசில இழப்புகள் பற்றி கூறுவது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். கள் இறக்கி வந் தோருக்கு மறுவாழ்வு—ரீஹாபிலிட்டேஷன் ஆப் டாடி டாப்பேர்ஸ்—என்பது பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சுமார் 20,300 தொழிலாளர்கள், கள் இறக்குவோர் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது மிகவும் குறைவு. அவர்கள் 40,000-க்கு மேலாக இருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் எல்லாம் இந்த இலாகாவின் ஒரு மாநாட்டிற்குச் சென்றபோது கொடுத்தார்கள். இந்த நிவாரணத் திட்டத்திற்காக ஆகும் செலவு சுமார் ரூ. 40.60 இலட்சம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் உண்மையில் அந்தப் பணம் இன்று வரை அவர்களுக்குப் போய் சேரவில்லை. ரூ. 200 உதவி கொடுப்பதுகூட இன்னும் பல இடங்களில் கிடைக்கவில்லை.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளில், மதுரை, சேலம், இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பல பகுதிகளில் அந்த உதவி கிடைக்காத ஒரு நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 25 ரூபாய் கிரான் டாகவும், ரூ. 175 கடனாகவும் கொடுக்கிறார்கள்.

இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தோர் இன்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற உதவிகள் அவர்களுக்கு நேரில் சென்று சேருவதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும்.

இடைத்தரகர்கள் இடையில் இருப்பது கூடாது. அவர்களுக்காக கொடுக்கப் படுகிற பணம் அவர்கள் கையில் நேரடியாகப் போய் சேர வழிவகை காண வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் இவைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் இந்த இயக்கத்தின்கீழ் வராத பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த இலாகா மூலம் உதவிகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போதுள்ள மாவட்ட கூட்டுறவு சம்மேளனங்களை எல்லாம் நிறுத்தல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாவட்ட கூட்டுறவு சம்மேளனங்களில் வேலை செய்த பலரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்றுவேலை நிச்சயமாக அளிக்கப் பட்டாக வேண்டும். விசேஷப் பயிற்சி பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 4]

பனை நாரைக் கொண்டு தொழில் செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும். இதற்கு பலயிடங்களில் பல யூனிட்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு போதிய ஊக்கம் அளிக்கப்படவேண்டும். பொதுவாக இந்த ஏழை மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உதவிகள் அவர்களுக்கு நேரில் சென்று சேரும் வண்ணம் வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதேமாதிரி பனை மரம் ஏறி கீழே விழுந்து இறந்துவிட்டால் அவர் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அதைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேராத மற்றவர்களும் பெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பலருக்கு ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் ஆகியும் கொடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால் இந்த இலாகா மூலமாக உடனடியாக துரிதமாகக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போது பனைமரத்திலிருந்து விழுந்து அங்கலீனமான வர்கள் பலரும் இன்று கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக நெய்யாறு ஆல்பிடலில் 16 பேர் படுத்த படுக்கையாக இருந்து, கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசு ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமா என்பதை தகுந்த முறையில் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிக முக்கியமான பிரச்சினை நம்முடைய அறநிலைய பாதுகாப்பைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இதிலே பல விதமான கருத்துக்களை பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்து சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோரும் அதை இடித்துத் தூள் தூளாக ஆக்கும் நிலைமையைத்தான் உருவாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மதத்தைக் காப்பாற்ற நம்மால் முடியாது என்ற நிலை நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மக்கள் மனதை, அவர்களுக்கு இருக்கும் மத உணர்ச்சிகளை பாதிப்பதற்கான முறையில் சட்ட மன்றம் நிச்சயமாக இடம் அளிக்கக் கூடாது.

இங்கே ஆத்திக, நாத்திகக் கொள்கை விவாதம் என்ற முறையில் சட்ட மன்றத்தை ஆக்குவது பொருத்தமல்ல நியாயமல்ல என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை ஆண்டவன் இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று பலருக்கு இருக்கும். “ரிஸிஜன் ஈஸ் எ ஓபியம்” என்று சொல்பவர்கள் இருக்கலாம். ருஷ்ய தேசத்தில் மதத்திற்கு எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையில் நான் இறங்க விரும்பவில்லை.

1974 ஏப்ரல் 4] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் பெரும் பக்தி, கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவில் அதிக ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் ஆலயங்களும் இருக்கின்றன. இந்த நிர்வாகம் என்ன முறையில் சீர்கெட்டு இருக்கிறது, அதை எப்படி சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கூறினால் நன்றாக இருக்கும். கொள்கையை விட்டுவிட்டு ஒரு சிலர் வேறு விதத்தில் பேசியதற்காக உள்ளபடியே நான் வேதனைப் படுகிறேன். இந்தமாதிரி எள்ளி நகையாடக் கூடிய அளவிலும், பிறர் நம்மைப் பார்த்து கிரிக்கக்கூடிய அளவிலும் விவாதம் அமைய வேண்டுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய பண்டைக் கால நோக்கம் என்ன? அந்த நோக்கங்களின் அடிப்படையில் ஆலயங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதை ஒட்டித்தான் நம்முடைய அரசின் சின்னமும் இருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. தமிழ்நாட்டு சின்னத்தைப் பார்த்தால் கோபுரம் தான் போட்டு இருக்கிறார்கள்.

‘வாய்மையே வெல்லும்’ என்று நாம் எல்லோரும் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறோம். இந்த நல்ல எண்ணங்களையெல்லாம் இந்த நேரத்தில் நாம் நினைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த அறநிலையத்தில் அறங்காவலர்கள் நியமிப்பதில் பல ஆட்சேபணைகள் செய்தார்கள். எல்லா சார்பிலும் உள்ளவர்களுக்கும் இதிலே பிரதிநிதித்துவம் வழங்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அர்ச்சகர்களாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது. அதனால் தாமதமாகிறது, அது மக்களுடைய மனதில் பெருத்த கவலையை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது என்ற கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த அர்ச்சகர்களைப் பொறுத்த வரையில், எல்லோரும் ஆண்டவனுக்கு அர்ச்சனை செய்வதில் ஏந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லை, கருத்து வேறுபாடும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஏனெனில் ஜாதி இரண்டொழிய வேறு இல்லை என்று நாம் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆண்டவனுக்கு ஏந்தவிதமான ஜாதியும் இல்லை. இங்கே கே.எம்.எஸ். அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்துக்கள். பலரும் பேசுகிறார்கள். இதையெல்லாம் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக்காமல், அவர்களுக்கும் நியாயம் வழங்கும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும், சட்டத்தை நியாயமான முறையில் திருத்தி, நமது பாராளுமன்ற

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 4]

உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இருக்கிறது, முதலமைச்சர் இருக்கிறார்கள், அவர்களெல்லாம் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எங்கள் ஊர் பிரச்சனை. கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் போர்டை நீக்கம் செய்துவிட்டு, இங்கே இருக்கிற சட்டத்தை அங்கே கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதற்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த தேவஸ்வம் போர்டில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது அந்த இலாகாவில் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். அந்த தேவஸ்வம் போர்டில் 3 போர்டு அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். தலைவர் ஒரு பக்கம், மன்னர் பிரதிநிதி ஒரு பக்கம், நம்முடைய அரசாங்கத்தினால் நியமனம் செய்த உறுப்பினர் ஒரு பக்கம் என்ற முறையில் 3 பக்கமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய தலைவர் 3 மாதத்திற்கு முன்னதாக ராசிஸுமா கொடுத்தார்கள்.

அங்கே கட்சி மாச்சரியங்கள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். அங்கே பல விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சி இருக்கிறது. அங்கே ஏ.சி.யாக இருக்கின்றவர்கள் கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் போர்டில் செக்ரடரியாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்கள். அந்த போர்டுக்கும் அவருக்கும் சண்டை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுமாதிரி விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சி இருக்கிறது. அங்கே அகௌன்ட்ஸ் ஆபீசர் திரவியம் பிள்ளை என்பவர் சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டார்கள். அடுத்த நாள் அதைக் கேன்சல் செய்து விட்டார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமையேற்படுகிறது.

அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. பல விபரீதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் ஒழுங்காக நடத்தவில்லை. இந்த போர்டு போவதால் சட்டப்படி 13 லட்ச ரூபாய் ஆண்டுதோறும் நமக்கு அந்த ஆலயங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதி பக்தி பெருமக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு ஒன்பது ஏக்கர் நிலத்தை அங்கேயுள்ள கல்லூரி ஒன்றுக்குக் கொடுத்தார்கள். கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் போர்டுக்குக் கொடுத்தார்கள். குழித்துறையில் பெண்கள் கல்லூரி ஆரம்பிக்கக் கொடுத்தார்கள். அந்த நிலத்தை இதுகாறும் அவர்கள் உபயோகிக்கவோ ஏற்றுக்கொள்ளவோ செய்யாமல் வேண்டுமென்றே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால் அரசியல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆண்டவனுடைய பக்தர்கள் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்காக பத்து ஏக்கர் நிலத்தை மனமுவந்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

சொன்னால் ஏற்றுக்கொண்டு அந்தக் கல்லூரியை அமைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் அங்கேயுள்ள சிலர் அந்தக் கல்லூரிக்காகக் கொடுத்த இடம் இல்லாமல் வேறு இடத்திற்கு அந்தக் கல்லூரியைக் கொண்டு செல்வதற்கு அந்த போர்டில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள் திட்டங்கள் போட்டுக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

அந்த இடத்தில் இருந்த கல்லூரியை மாற்றினால் பொது மக்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள். பெண்கள் கல்லூரி அது. இந்தக் கல்லூரி அமைப்பதை ஒரு பெரிய திருப்பணி செய்கிறோம் என்ற முறையில் அந்தக் கல்லூரியை அந்தப் பகுதியில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் அங்கே இருக்கிற மக்கள் இதை ஒரு பெரிய விஷமப் பிரச்சனையாக்கிவிடுவார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அங்கேயுள்ள மக்கள் எல்லோரும் மிகவும் அக்கரை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த இலாகாவால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஆலயங்கள் பல இன்னும் இருக்கின்றன. தனியார் கையில் இருக்கிற ஆலயங்களைச் சொல்ல வில்லை. பொதுவாக இருக்கிற ஆலயங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். குடும்பக் கோவிலைப்பற்றிச் சொல்வில்லை. பொதுவாக இருக்கும் ஆலயங்களை எடுத்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் போர்டுக்குச் சொந்தமாக ஏராளமான பழைய பாத்திரங்கள் இருக்கின்றன. 10 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் அந்தப் பாத்திரங்கள் இருக்கும். அது உபயோகம் இன்றி இருக்கிறது. மன்னர் ஆட்சி காலத்தில் அங்கே அந்தணர்களுக்கு சாப்பாடு போட்டார்கள். “ஊட்டுப்பறை” என்று சொல்லுவார்கள். அதற்காக அந்தப் பாத்திரங்களை வாங்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பாத்திரங்கள் இன்று அறையில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பாத்திரங்களை ஏலம் போட்டால் 10 இலட்சம் ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கும். அதைக் கல்லூரிக்கோ அல்லது வேறு ஆலயப் பணிகளுக்கோ பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆகவே, அந்தக் காரியத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டமானது இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே அந்தப் பகுதிக்கும் நீட்டித்துக்கொண்டு வரப்படும் என்று கூப்பி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

(பிற்பகல் 1-30)

*

*

*

(பின்னர் அ.தி.மு.க-வினர் வெளிநடப்பு செய்தனர்).

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பால் வழங்கும் துறையின் சார்பிலும், அறநிலையத் துறையின் சார்பிலும், கதர் துறையின் சார்பிலும் கோரப்பட்ட மானியங்களை வரவேற்று சிறப்பான கருத்துக்களை தெரிவித்ததற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பால் வழங்கும் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுந்து இந்தப் பேரவையிலே அவர் பேசுவதற்கு நேரம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதிலிருந்து அவர்கள் வாக் அவுட் செய்த நிகழ்ச்சி வரையிலும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : சாதாரண கிராமப்புறத்து மக்களாக இருந்தாலும், நகர்ப்புறத்து மக்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குத் தேவையான பாலை சத்து உணவு என்ற வகையிலே வழங்கவேண்டும் என்று, சாதாரண ஏழை மக்கள் அல்லது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் துணைத் தொழிலாக இருக்கக்கூடிய இந்தப் பால் தொழில் தீவிரமான முறையில் செயல்படவேண்டும் என்று கடந்த 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு டெய்ரி டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தி, இன்றைக்கு சிறப்பான முறையில் இந்த கார்ப்பரேஷனைச் சேர்ந்த பகுதியாக இருந்தாலும், சேராத மற்றப் பகுதியாக இருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் திட்டமிட்டு நாம் ஏராளமாக அபிவிருத்திகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறேன். மேற்கொண்டும் சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்கு மேலான யோசனைகளையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மிக முக்கியமான திட்டங்களில் சேலம், நெல்லை ஆகிய இடங்களில் நான் ஒன்றுக்கு 20,000 லிட்டர் வரை பதப்படுத்தக் கூடிய இயந்திரங்கள் ரூ. 30 லட்சம் செலவில் அமைக்க இருக்கிறோம். அதைப் போல 8 இடங்களில் பாலைக் குளிரவைக்கக்கூடிய நிலையங்களும் சுமார் 40 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்க இருக்கிறோம். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் சென்னையிலும், மதுரையிலும் தவிர மற்ற இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட பால்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

துறையினுடைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை என்ற குறையைச் சொன்னார்கள். அந்தக் குறையை நீக்குகின்ற வகையில் 8 பாலைக் குளிர வைக்கின்ற நிலையங்கள் 40 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஏற்படுத்த இருக்கிறோம். சேலம், நெல்லை ஆகிய இடங்களில் ரூ. 30 லட்சம் செலவில் 20,000 லிட்டர் பால் பதப்படுத்தக்கூடிய இயந்திரங்களை நிறுவ ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

மதுரை, முகவை, நெல்லை, குமரி, தஞ்சை, திருச்சி ஆகிய இடங்களில் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் பாலைப் பக்குவப்படுத்தக்கூடிய இயந்திரங்களை எதிர்காலத்தில் நாம் அமைக்க இருக்கிறோம். இப்படி எல்லா இடங்களிலும் இந்த இயந்திரங்கள் அமைக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் ஆங்காங்கு கிடைக்கின்ற பாலைச் சேகரித்து அந்தப் பகுதி வாழ் மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், வேறு எந்தப் பெரிய நகரங்களில் தேவை இருக்குமானால் அங்கு அனுப்புவோம், அல்லது பவுடர் தொழிற்சாலைக்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வோம். அப்பொழுது தமிழ் நாடு பூராவும் நிச்சயம் இந்தத் தொழில் சிறந்த முறையில் வளர்ச்சி அடையும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயப்பாடு இருக்க முடியாது.

அதைப்போல இன்னொரு குறையையும் சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஈரோடு, வேலூர், தர்மபுரி மாவட்டம் ஒரு பகுதி, நீலகிரி மாவட்டம், கோவை மாவட்டம் இப்படி பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து சென்னைக்குப் பாலைக் கொண்டு வருகிறோம். சென்னையில் இரண்டு பால் பண்ணைகள் இந்த ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டுவிடுகிற நேரத்தில் மேலும் அதிகப்படியாக நான் ஒன்றுக்கு 3 லட்சம் லிட்டர் பாலை சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்களுக்கு நாம் வழங்குவோம்.

அப்படி வழங்குகிற நேரத்தில் ஈரோடிலிருக்கிற பால் பண்ணையிலும், வேலூரில் இருக்கிற பால் பண்ணையிலும் தற்பொழுது இருக்கிற திறனைவிட திறனை அதிகமாக்கி நான் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் லிட்டர் பால் திறன் உள்ள அளவுக்கு அந்தப் பண்ணைகளை ஒப்பிடர் பண்ணையாக மாற்றப் போகிறோம்.

அதைப்போல ஏழைகளுக்குக் குறைந்த விலையில் பால் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். வெளி மார்க்கெட்டில் இருப்பதைவிட சென்னை நகரத்தில் விற்கின்ற பால்—மாதவரம் பால் பண்ணையிலிருந்து விற்கின்ற பால் குறைந்த விலைக்கு ஏற்கெனவே விற்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கும், பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் பால் விலை கட்டுபடியாக வில்லை, அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைச் சொன்னார்கள்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

நான் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபடி ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து மேலும் 10 பைசா அதிகப்படியான விலையை தமிழ் நாடு பூராவும் இப்பொழுது பாலுக்காக உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இந்தக் கோரிக்கையை சென்ற ஆண்டு சொன்ன நேரத்தில் சென்ற ஏப்ரல் மாதத்தில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 10 பைசா முதல் 15 பைசா வரையில் அந்தப் பாலினுடைய சத்துக்குத் தகுந்தபடி நாம் விலையை ஏற்றினோம். இந்த ஆண்டு 10 பைசா விலையை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற மக்கள் பாதிக்கப் படாத வகையில் இந்தப் பாலினுடைய விலையை ஏற்றியிருக்கிறோம்.

அதோடு அல்லாமல் மதுரை நகரத்தில் அங்கே இருக்கிற பால் பண்ணைக்கு இயந்திரங்களுையெல்லாம் 'யுனிஸெப்' நிறுவனம் நமக்கு நன்கொடையாகத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே இருக்கிற ஏழை மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் பால் கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டுத் தான் இந்த இயந்திரங்களை அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்து மதுரை பால் திட்டத்தின் கீழ் 1973-74-ம் ஆண்டில் 14,000 குடும்பங்களுக்கு குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு பால் விநியோகம் செய்கிறோம், குறைந்த விலையில். வருகிற ஆண்டில், 1974-75-ம் ஆண்டில் 14,000 குடும்பங்களுக்குப் பதிலாக சுமார் 20,000 குடும்பங்களுக்கு குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு பாலைக் குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்கான ஏற்பாடுகளை இன்றைக்கு நாம் செய்திருக்கிறோம்.

அதைப்போல, கால்நடை உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற போது பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, லத்தீப் அவர்கள் ஏலகிரி மலையில் பால் பண்ணை அமைப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏலகிரிமலை கடல் மட்டத்திலிருந்து 4,000 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது; உயர் ஜாதி மாடுகளை வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கால்நடை வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற சாத்தியக் கூறுகள் இருப்பதாகத் தெரிந்தால், எதிர் காலத்திலே அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வந்தவாசி கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கத்தில் முறைகேடுகள் நடந்திருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் வகாப் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று இதற்கு முன்னாலே என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அந்தச் சங்கத்தில் தவறு நடந்திருப்பதாகத் தெரிந்து, உடனடியாக கையாடல் செய்த பணத்தை திருப்பிக்கட்ட வேண்டுமென்று உத்தர விட்டிருக்கிறோம். பணத்தை கட்டியிருக்கிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டிவிட்டால் மட்டும் அதற்கு பரிகாரம் ஏற்பட்டு விடாது; சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும், அதிகாரியாக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஆணையருக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் விசாரணை செய்து யார் தவறு செய்திருந்தாலும், தவறு செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பால் பவுடர் என்றாலே சத்து கிடையாது; கலப்படம் செய்யப்பட்டது என்று யாரும் எண்ணவேண்டியதில்லை. பால் பவுடர் என்றாலே மட்டம் என்று அர்த்தமல்ல. மிகுதியாக இருக்கின்ற பாலை உலர வைத்து, அதை நீண்டநாள் கெடாமல் பாதுகாப்பதற்கு என்று செய்யப்படுகின்ற ஒரு முறைதான் பாலை. பால் பவுடராக மாற்றுவது. அதுவும் சுகாதார முறையிலே முழுவதும் இயந்திரங்களினாலேயே செய்யப்படுகிறது. எந்த இடத்திலேயும் அதைக் கையினால் தொடுவது கூட கிடையாது. பால் பவுடராகி, டின்களில் அடைத்து சில் வைப்பது வரையில் இயந்திரங்களினால்தான் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, பால் பவுடர் என்றாலே கலப்படம் செய்வது என்று யாரும் கூறவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் வெங்கடசாமி அவர்கள் நல்ல இன கால்நடை வளர்ச்சிக்கு எந்த முயற்சியும் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே கூட அதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறோம். வெளிநாடுகளிலிருந்து காளைகளை ஜெர்ஸி, ரெட்டேன் இன காளைகளை இறக்குமதி செய்து, கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்தும் முயற்சிகளை பெருமளவில் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த முயற்சி பால் வளத்துறையில் மட்டுமல்ல; கால்நடைத் துறையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தரம்புரி மாவட்டத்திற்கு 'ஆப்ரேஷன் ப்ளெட் ஸ்கீம்' விரிவுபடுத்தப்படுவது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே தரம்புரி மாவட்டத்தை இத்திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்து, பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். கால்நடை அபிவிருத்திக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கிருஷ்ணகிரி, மாத்தூர் பகுதிகளில் கால்நடை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து உற்பத்தியாகின்ற பாலை எடுத்துக்கொண்டு, நல்ல விலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மற்ற மாவட்டங்களில் இல்லாத சிறப்பான பல வசதிகள் இருப்பதால் எதிர்காலத்தில் பால்வளத்தை அங்கே பெருக்குவதற்கான வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இருக்கின்றன. அந்த வகையிலே அங்கு கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

உதகைத் தொகுதி உறுப்பினர் தேவரசான் அவர்கள் ஜெர்சி இனங்களையும் ரெட்டேன் இனங்களையும் இறக்குமதி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே இறக்குமதி செய்திருக்கிறோம். ரெட்டேன் காளைகள் 12 சென்ற ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டில் இறக்குமதி செய்திருக்கிறோம். அவைகளுடைய செமன், இன அபிவிருத்திக்காக தமிழ்நாடு பூராவும் அனுப்பி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உற்பத்தியாகின்ற உயர் இன கன்றுகள் வெளி மாநிலங்களுக்கு—கர்னாடக மாநிலத்திற்கு விற்பனை செய்யப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி விற்கப்படுவதாக இருந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

அடுத்து, ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் கிராமங்களுக்கு கடன் கொடுப்ப தில்லை என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு மத்திய வங்கியின் மூலமாக இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வழி ஏற்படும். அதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவில் மத்திய வங்கித் தலைவரும் ஒரு உறுப்பினராக பொறுப்பேற்று இருக்கிறார். எதிர்காலத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்திலே எந்தெந்த வகைகளிலே பால் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தலாம் என்ற முறையிலே சிறந்த திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற பகுதிகளிலும் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி ஏராளமான அளவு நிதி உதவியும் செய்திருக்கிறது.

திருத்தணி பகுதியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாம் செயலற்றிருக்கின்றன என்று திரு. தியாகராசன் அவர்கள் கூறினார்கள். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சங்கங்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்ற உண்மையை அதிகாரிகளும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளைச் செயல்பட வைக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது என்பதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா அவர்கள், இங்கு செமன் சென்டர்கள் நல்லமுறையில் இல்லை; ப்ரோசன் செமன் சென்டர்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ப்ரோசன் செமன் சென்டர்களை நம்முடைய நாட்டிலே உருவாக்க

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

கால்நடைத் துறையின் மூலமாக ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே ஒரு முடிவு கண்டபிறகு, நம்முடைய துறையிலும் ஏற்படுத்தவது பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

கால்நடைத் தீவனத்திற்கான திட்டம் பற்றி இந்த குறிப்பில் ஏதும் சொல்லப்படவில்லை என்று பல உறுப்பினர்கள் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். குறிப்பில் விடுபட்டிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஈரோட்டிலும், மதுரையிலும் இன்னும் சில இடங்களிலும் கால்நடைத் தீவனங்களை உற்பத்தி செய்கின்ற இயந்திரங்களை வைத்திருக்கிறோம். அந்தத் தீவனம் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற பால் கொடுக்கின்ற கால்நடைகளுக்கு போதாதா என்றால் நிச்சயமாக போதாது. ஆகையால், மாதவரத்தில் சுமார் 10 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நாள் ஒன்றுக்கு 100 டன் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கால்நடைத் தீவன உற்பத்தி இயந்திரம் ஒன்றைப் பொருத்தியிருக்கிறோம். அடுத்த மாதம் அது செயல்பட ஆரம்பிக்குமானால் நமது தேவையை ஓரளவு பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும்.

பால் பவுடர் தொழிற்சாலையை மதுரையில் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். மற்ற இடங்களிலும் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே திட்டம் போடப்பட்டு, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் எப்படியெப்படி முடியுமோ அந்தளவுக்கு கால்நடை வளர்ச்சி அல்லது கால்நடை இன அபிவிருத்திக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து மேலும் செய்யப்படும். இப்போது உற்பத்தியாகிற பாலை மதுரை பால் திட்டத்தின்கீழ் வாங்குகிறோம். தேவைக்கு அதிகமாக அங்கே உற்பத்தியாகின்ற பாலை வாங்க முடியவில்லை. ஆகவே, ஒரு லட்சம் லிட்டர் பால் அதிகமாக கிடைக்கும் என்று தெரிந்து, பால் பவுடர் உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். மற்ற இடங்களுக்கு விரிவுபடுத்தும் சாத்தியக்கூறுகள் ஏற்பட்டால் விரிவுபடுத்தப்படும்.

பட்டதாரிகள் ஏராளமானவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யார் யார் பால்பண்ணை வைக்க ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மாதவரம் பால் பண்ணையில் மூன்று மாதம் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி காலத்தில் மாதம் 150 ரூபாய் உதவிப்பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்று மாத பயிற்சி முடிந்த பின்னாலும் மேலும் 9 மாதங்களுக்கு 150 ரூபாய் வீதம் உதவிப்பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதன்பிறகு அவர்கள் மாதவரத்திலே பால் பண்ணை வைக்க விரும்பினாலோ அல்லது தமிழ்நாட்டிலே எந்த இடத்தில் பால் பண்ணை வைக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அங்கே பால்பண்ணை வைப்பதற்கு நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளோடு தொடர்பு

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

கொண்டு, போதுமான அளவுக்கு நிதி உதவி பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இத்திட்டத்தை அவர்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I want to seek one clarification from the Hon. Minister. I want to know whether he has got a scheme to recruit at least 50 per cent of the graduates from among the women graduates, to set up dairy farm.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஐம்பது சதவிகிதம் என்பது கூட அல்ல. விண்ணப்பம் போட்டால் பரிசீலித்து, பால் பண்ணை வைக்கத் தயாராக இருக்கின்ற பெண்கள் யாராக இருந்தாலும், பெண் பட்டதாரிகள் யாராக இருந்தாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஈரோடு குழந்தை உணவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசிடம் நாம் ஏற்கெனவே இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

இன்னொன்றையும் இங்கேச் சொன்னார்கள். பாலிலே எலி கிடந்தது என்று சொன்னார்கள். பாலிலே எலி கிடப்பது பற்றிக் குறிப்பிடுவது ஒவ்வொரு சட்ட சபைக் கூட்டம் நடைபெறும் பொழுதும் வழக்கமாகிவிட்டது. சென்ற முறையும் இந்த மானியக் கோரிக்கை வரும்போது பாலிலே எலி வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அதேமாதிரி இந்தக் கூட்டத்திலும் சொன்னார்கள். எப்படி பாலுக்குள் எலி வருகிறது என்றுதான் தெரியவில்லை. மாதவரம் பால் பண்ணைக்கு லாரி டாங்கர்களில் பால் கொண்டு வரப்படுகிறது. இங்கே வந்த பின்னால் சிறிய சிறிய குழாய்கள் மூலமாக பல்வேறு இடங்களுக்கு பாலை எடுத்துச் சென்று, பதப்படுத்தி பாட்டில்களில் அடைக்கிறார்கள். எந்த இடத்திலும் மனிதர் கைகள் படுவதில்லை. சீல் வைப்பதுகூட இயந்திரம் தான். அப்படி இருக்கும்போது எப்படி எலி பாலில் வரும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்து பத்திரிகையில் இந்த செய்தி வந்தவுடன், நிச்சயமாக சட்டசபையில் இதைப்பற்றிப் பேசுவார்கள் என்று தெரிந்து, அந்த பத்திரிகைக்கு இது பற்றி கடிதம் எழுதியது யார் என்று பார்த்து, அவரிடம் விசாரித்தோம். அவர், 'நான் நேரடியாகப் போய் பால் வாங்குவதில்லை; 10, 12 வீடுகளுக்கு சேர்த்து ஒரு பையன் பால் வாங்கிவருவான். இடையிலே அந்த பையன் ஏதாவது செய்திருக்கலாம்; நான் பால் துறையை குற்றம் சொல்லத் தயாராக இல்லை' என்று எழுத்து மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். ஆகவே, பாலில் எலி வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாட்டில்களில் பேப்பர் சில் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் சுலபமாக எடுத்துவிட்டு, தண்ணீர் ஊற்றி மீண்டும் மூடி விடலாம். ஆகவே பேப்பர் சில் போடாமல் வேறு ஏதாவது முறையைக் கையாள வேண்டும். இல்லை என்றால் மில்க் வெண்டார்கள் அதை சுலபமாக “டாம்பர்” செய்து விடுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இந்த விபரத்தை இங்கே இப்படி தெரிவித்திருக்க வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் இந்த விபரத்தைத் தெரிந்து பலர் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். பால் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் எதிர்காலத்தில் நல்லமுறையில் செயல்பட யோசனைகள் பல சொல்லியிருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கதர் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு கள் இறக்குவோர் இருபதாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதற்கு இது அதிகப்படியாக இருக்கும் என்று திரு. மென்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் வேலையில் சம்பெட்டிருந்தவர்கள் எண்ணிக்கையை நேரிடையாக கேட்டு அறிந்துதான் இந்த விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். கொஞ்சம் கூடுதலாகவே இருக்கிறது என்றாலும் வேலை இழந்திருப்பதாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் அனைவருக்கும் உதவி அளிக்க அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கினால் வேலை இழந்த 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக காதி கமிஷன் பணம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. மாநில அரசாங்கமும், காதிக் கமிஷனும் இதுவரை 4,457 பேர்களுக்கு ஏழு லட்சத்து அறுபத்து நான்காயிரம் ரூபாய் கடனாகவும், ஒரு லட்சத்து ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் மானியமாகவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பனை மரத்தில் இருந்து விழுந்து இறந்தவர்கள் குடும்பங்களுக்கு உடனடியாக உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உடனடியாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

சுண்ணாம்பு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும், சாண வாயு திட்டத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றும் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். சாண வாயுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் இன்றைக்கு பெரிய ஸ்தாபனமாக இருக்கக்கூடியவைகள் உடனடியாக வைத்துக் கொள்வது பயனுடையதாக இருக்கும். பராசக்தி மகளிர் கல்லூரியில் கூட அது செயல்படுகிறது.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 20 ஆயிரம் சாண வாயுத் திட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று காதி கமிஷன் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக தமிழ்நாட்டில் இரண்டாயிரம் சாண வாயுத் திட்டத்தை 74-75-ம் ஆண்டிற்கு உருவாக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இதற்கு ஆகும் செலவை தேசியமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் வழங்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். சாணத்தில் இருந்து எரிவாயுவை எடுத்து அடுப்புக்கும் சரி, விளக்குக்கும் சரியாய் பயன்படுத்திக்கொள்வதோடு அந்தச் சாணத்தை உடனடியாக எருவாகவும் பயன்படுத்தலாம். இப்போது எரி வாயு எடுக்கப் படாத சாணத்தை குழியில் தழைகளோடு போட்டுவைத்து ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகே எருவாகப் பயன்படுத்த முடிகிறது. அப்படியின்றி எரிவாயுவை எடுத்தவுடன் அந்தச் சாணத்தை எருவாகப் பயன்படுத்துகிறபோது இதில் கிடைக்கிற நைட்ரஜன் உரம் எரிவாயு எடுக்கப்படாத சாணத்திற்கு சரியாக இருக்கிறது என்பதனால் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளும் இதை வரவேற்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் இரண்டாயிரம் சாண வாயு நிலையங்களை உருவாக்க நாம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம்.

பட்டு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் நம் மாநிலத்தில் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் கதர்த் துறையாக இருந்தாலும், கைத்தறித் துறையாக இருந்தாலும் வெளி மாநிலங்களில் இருந்துதான் பட்டு வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இதை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்கு இங்கேயே பட்டுப்பண்ணை ஒன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இது கதர்த் துறையும், தொழில் துறையும் இணைந்து செயல்படக் கூடிய ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழில் துறையோடு இதுபற்றி கலந்து பரிசீலிக்க நமக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. கலந்து பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தர்புரி மாவட்டத்தில் இருந்த தீப் பெட்டி தொழிற்சாலை மூடப் பட்டது குறித்து திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். தீப்பெட்டிகள் அங்கே சிறந்த முறையில் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. சிறந்த தொழிலாளர்கள் அங்கே இல்லை என்ற காரணத்தினால்தான் அது மூடப்பட்டது. சிறந்த தொழிலாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, சிறப்பான முறையில் தீப்பெட்டிகள் தயாரிக்க, இந்த ஆண்டு அதைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

அடுத்து சாத்தான்குளம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் பனை வெல்லத் தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை உதவி கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 435 பேர்களுக்கு

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரது வட்டாரத்தில் யாருக்காவது கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் அங்கும் உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

அதோடு தொழிலாளர்களுக்கு நாம் உதவியாகக் கொடுக்கிற பணம் நேரிடையாக அவர்கள் கைக்குப்போய்ச் சேருவதில்லை, இடையில் உள்ளவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பணம் கொடுக்கிற நேரத்தில் அதிகாரிகளே நேரிடையாக இருந்து அவர்களது கண்காணிப்பில் கொடுக்க இந்தத் துறையில் ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெல்லை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருந்து ஊத்துக்குடி வழியாக பனை நொங்கு மட்டும் 19 லட்சத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு சுமார் 40 நாடுகள் நம்மிடம் இருந்து இந்தப் பனை நொங்கை எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டுத் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு இன்னும் அதிக அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் இந்தத் துறையில் நாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இங்கேயே ப்ராசஸ் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அதையும் இந்தத் துறையின் மூலம் பரிசீலிக்கச் சொல்லலாம்.

“பாம் பெட்ரேஷன்” கலைக்கப்பட்ட காரணத்தினால் தும்பு தொழிற்சாலை வேலை நிதானமாகிவிட்டது என்றார்கள். இந்த பைப் தொழிலில் ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இது நமக்கு அந்நிபச் செலாவணியையும் ஈட்டித் தருகிறது. ஆகவே இதற்கென்று ஒரு தனி அமைப்பையே ஏற்படுத்தலாமா என்பதுபற்றி நான் அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்படி தனிப்பட்ட முறையில் இதைச் செய்வதற்கு அரசுக்கு எந்தவிதமான மறுப்பும் கிடையாது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : நமக்கு இணையாக பாரலலாக காதி கமிஷன் இதே வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற பணத்தை நம்மிடம் கொடுத்து நம்மையே செய்யச் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஏற்கனவே இதுபோல கிடையாது. இப்போது புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். காதி கமிஷன் அதை நடத்துவது தேவையில்லைதான்.

கதர், கைத்தறி இரண்டையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டுமென்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இது இரண்டும் மாறுபட்ட தொழிலாகும். இவை இரண்டுக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கிற காரணத்தினால் இவற்றை

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

இணைக்கிற சாத்தியக்கூறு இல்லை. கடந் உறபத்தியில் மட்டும் இல்லாது, கை வினைப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதிலும் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எத்தனையோ உதவிகளைச் செய்து வருகிறோம். எதிர்காலத்திலும் செய்ய இருக்கிறோம்.

அடுத்து அறநிலையத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகமான கோயில்கள் இதன் நிர்வாகத்தின் கீழ் வருகின்றன, வருமானமாக இருந்தாலும் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகரித்து வந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே இதுபற்றி கொடுத்த குறிப்பில் நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இப்படி வருமானம் வரக்கூடியதை திரும்ப கோயில்களுக்கே பயன்படுத்த வேண்டும், வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். கோயில்களின் திருப்பணி வேலைகளுக்குச் செலவிட்டதுபோக, பாக்கியுள்ளதைத்தான் சமுதாயத்திற்குச் செலவழிக்கிறோம். நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில்—பழனியில் 10 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஆங்கில முறை மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அதில் மக்களுக்கு சிறந்த மருத்துவ வசதி கிடைக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதி ஏழை மக்களுக்காக—நகரத்துக்கு வர வசதி அற்றவர்களுக்காக நடமாடும் மருத்துவமனை ஒன்றையும் பழனி கோயிலில் இந்த ஆண்டு துவக்குவதாக இருக்கிறோம்.

திருச்செந்தூர் வட்டாரத்தில் கண் மருத்துவ மனையோ, தாய்சேய் மருத்துவ மனையோ கிடையாது. அவற்றுக்காக அவர்கள் நாற்பது ஐம்பது மைல்கள் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அங்குள்ள மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கிற வகையில் அங்கே தாய் சேய் மருத்துவமனை ஒன்றை இந்த ஆண்டே துவக்குவதாக இருக்கிறோம்.

கண் மருத்துவ மனைகள் திருத்தணியிலும், சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயிலிலும், திருவேற்காட்டிலும் துவக்குவதாக இருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் நாட்டு மக்களும் வரவேற்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 2.00)

அடுத்து சித்த மருத்துவ மனையை எடுத்துக்கொள்வோம். எதிர்காலத்திலேயும் அதிகப்படியான மருத்துவ மனைகளைத் திறப்பதற்கு அறநிலையத் துறையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி, அதற்கான ஏற்பாடுகளை நாம் செய்திருக்கிறோம்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

இங்கே பல நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லி இருக்கிறார்கள் மான்யுட்கு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தேவஸ்வம் போர்டிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கட்டந்த ஓராண்டு, ஒன்றரை ஆண்டு காலமாக, எப்படியாவது இந்தப் போர்டைக் கலைத்தால் போதும் என்பதுதான் எங்களுக்கும் இருக்கிற பிரச்சனை இப்பொழுதுதான் மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு அனுமதி தந்திருக்கிறது. நிச்சயமாக இந்தத் தோடர் கூட்டத்திலேயே அதற்கான திட்டம் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருக்கிறோம். ஏனென்றால், மேலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கும் கட்டுப்பாடாமல், அவர்களாகவே ஏதேதோ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரச்சர்க்கர்கள் சட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து, அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேவஸ்வம் கல்லூரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அவருடைய கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அந்தக் கல்லூரியை வேறு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லாமல் அருகிலேயே வைப்போம். இப்பொழுது அக்கல்லூரிக்கு இட வசதி இல்லை. அந்தக் கட்டிட வசதி வந்தபிறகு, அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, நிச்சயமாக அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் செய்யப்படும். தேவஸ்வம் போர்டு செய்யாத காரியங்கள் எவையிருந்தாலும் அவையெல்லாம் செய்யப்படும். குறைகள் எல்லாம் நிவர்த்திக்கப்படும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன்.

வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் காரணமாக, வாடகைக் குறைந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்துசமய அறக்கட்டளைக்கு உட்பட்டகோயில்களில் மாத்திரமல்லாமல், முஸ்லிம் மதத்தைச் சேர்ந்த, கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த, வீடுகள், கட்டிடங்கள், தொழுவங்கள், இவைகள் அனைத்தும் வாடகைக் கட்டுப்பாடுச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், நகர்ப்புறத்திலே இருக்கிற அந்தக் கட்டிடங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கிலே வரவேண்டிய வருவாய், நூற்றுக் கணக்கிலேதான் கிடைக்கிறது என்று மதிப்பீட்டுக்குழுவினர் கூடப் பரிசீலனை செய்தார்கள்.

வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்திலிருந்து இந்த மதத்திற்கு மட்டுமல்ல, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ மதமாக இருந்தாலும், அம்மத நிறுவனங்களது கட்டிடங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படும் என்று 3 மாதங்களுக்கு முன்னாலே முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதற்கான உத்தரவு, வெகு சீக்கிரத்திலேயே பிறப்பிக்கப்படும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், மற்றுமுள்ள நண்பர்களும் பல கருத்துக்களைக் கூறி கோயில் அறங்காவலர்களை நியமிப்பதையும், நிர்வாகம் சீரான முறையிலே நடப்பதையும் பாராட்டினார்கள். மடங்களுக்கெல்லாம் நிலம் தேவைதான் என்று கேட்டார்கள்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

கோயில் நிலங்களுக்கு சப்சிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ் கொடுப்பது பற்றியும் திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் சொன்னார்கள். கோளாவில் இருக்கிற நிலைமைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே, சில கோயில்களுக்கு, வருமானம் இல்லாத நிலையில், இது கொடுக்கப்பட்டு, அவர்களால் அப்படியும் நிர்வகிக்க முடியவில்லை. ஏற்கெனவே உள்ள, நிலத் சீர்திருத்தச் சட்டப்படி கோயில் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு வேண்டுமென்று கேட்ட கரணத்தினால், இதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்யப்படும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு எந்த வகையிலும் ஊறு நேராத வகையில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோயில்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாத அளவில், எந்த அளவு செயல்படுத்த வேண்டுமோ, அந்த அளவு செயல்படுத்தப்படும் என்றும் சொன்னார்கள்.

கோயில் சிப்பந்திகளில் 18 சதவிகிதத்தினர் தாழ்த்தப்பட்டோராக இருக்க வேண்டுமென்று திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களும், திரு. பாலசுந்தரம் அவர்களும் கேட்டார்கள். இப்பொழுதுள்ள சட்டத்திலே கட்டாயம் நியமிக்க வேண்டுமென்று இல்லாவிட்டாலும், அங்கங்கே சில இடங்களில் நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நியமிக்கப்படவேண்டுமென்பதற்குச் சட்டத் திருத்தம் தேவையா என்பதைப்பற்றி சட்டத் துறையிலே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தேவையென்றால், 18 சதவிகிதம் தாழ்த்தப்பட்டோர் இருக்க, திருத்தம் கொண்டு வருவதாகவும், கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால், கேள்வி நேரத்திலே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதை மீண்டும் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மடாதிபதி யாரோ செவ்லெட் கார் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பதாக, திரு. கே. எம். எஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். 2, 3 மாதங்களுக்கு முன்பும் அவர் இதைச் சொன்னார் யாருக்காவது, கார் வாங்குவதற்கு நம்முடைய ஆணையர், துறையிலே அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கும் போது, யாருக்கும் அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்து இருக்கிறார். ஆகவே, அவர்கள் எந்தக் கார் வாங்கி, எப்படி ஓட்டி இருப்பார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

கோயில் ஊழியர்களைப்பற்றியும், கோயில் ஊழியர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பல்வேறு காரியங்களைப் பற்றியும் தம்மிடே தேவேந்திரன், பாலசுந்தரம், விடிவேல், கந்தசாமி ஆகியோர் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அனைவரையும் எல்லாம் உள்ளத்திலே கொண்டு, எதிர்காலத்திலே செயல்படுத்துவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

திருவரங்கம் கோயில் திருப்பணியும், பவானிபுரம் பெரியபாளையம் கோயில் திருப்பணியும் எப்பொழுது செய்யப்படும் என்று கேட்டு, அவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை உறுப்பினர் தெரிவித்தார். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று, வெகு சீக்கிரத்திலே திருப்பணிகள் நடக்க நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் ரூ. 15 இலட்சம்தானா அந்தத் திருப்பணிக்கு என்று கேட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்திலே ரூ. 50,000 தான் ஒதுக்கப்பட்டது. 1967-க்குப் பின்னர், அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, ரூ. 3 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு, அது ரூ. 6 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 15 இலட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இது அரசு செலவழிப்பது. இது கவர், அறநிலையத் துறையிலே, கோயிலிலே வருகிற கணக்கைப் பார்த்தால், கேட்கக்கூடக்கூடாது நபாயை நாம் செலவழிக்கிறோம். ஆகவே, ரூ. 15 இலட்சம் என்று குறைத்து நாம் மதிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை.

கோயில் அதிகாரிகளாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எக்ஸிக்குடிவ் ஆபீஸர்களாக வருபவர்களை, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அவர்கள் என்ன என்ன விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறார்களோ, அந்த அடிப்படையிலே, தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், நிச்சயமாக அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டியதைச் செய்கிறோம். அதைப்பற்றி யாரும் அச்சப்படாத் தேவையில்லை.

இன்னும் பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. எதிர் காலத்திலே, மிகச் சிறந்த முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற வகையில் (குறுக்கீடு) மாநில அரசாங்க ஊழியர்களாக, கோயில் ஊழியர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய தியாகராசன் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். கோயிலிலே வருகிற வருமானம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதில், அவர்களுக்கு எப்படி சம்பளம் கொடுக்க முடியும்? அவர்களுடைய நிலைமையை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து, இந்த ஆண்டு என்னென்று செய்ய முடியுமோ, அந்த அளவு, கோயில்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பழமைக் கோயில்களிலுள்ள வருமானத்தை எடுத்து, வருமானமில்லாத கோயில்களிலுள்ள ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க முடியாது. திருப்பணி வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அப்பணத்தை எடுத்து, ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், நாம் பல்வேறு தரப்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்த்து, கோயில்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

வருமானத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். பல நூற்றாண்டுகளாகக் கொடுக்காத சம்பளத்தை நாம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பாலாற்றங்கரைக் கோயிலைப்பற்றி சிந்திக்கவில்லையென்று லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபற்றி சிந்திக்கப்படும். அதிபிஸ்வரர் கோவில் திருப்பணிக்காக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லிய உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி சொல்லி, வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்தாமல் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திருவாளர்கள் பெ. சௌந்தரபாண்டியன், எம். சுரேந்திரன் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 10-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர்கள் ஜே. ஜேம்ஸ், ஆ. கு. சுப்பையா, சோ. அழகர்சாமி, எம். ஏ. லத்தீப், பி. வெங்கடசாமி ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப் பின்னீழ் ரூ. 3,00,21,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருவாளர்கள் எம். சுரேந்திரன், கே. எ. வகாப், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 12-க்கு கொடுக்கப் பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர்கள் ஆ. கு. சுப்பையா, கே. எஸ். கோதண்டராமையா, சோ. அழகர்சாமி, ஆர். பொன்னப்ப நாடார், பி. வெங்கடசாமி ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

1974 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,09,24,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருவாளர்கள் பெ. சௌந்தரபாண்டியன், ஏ. சுப்பிரமணியம், கே. எ. வகாப் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 27-க்கு கொடுக்கப் பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர்கள் ஏ. சுவாமிதாஸ், ஆ. கு. சுப்பையா, சோ அழகர்சாமி ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 60,23,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத் துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-10 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

227. Notification issued with G.O. Rt. No. 75, Revenue, dated the 21st January 1974, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge for the benefit film show organised by Parry's Employees' Union on 26th and 27th January 1974 at Balu Touring Talkies, Ranipet, to raise